

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

ปริญญา

การบริหารการศึกษา

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Study of Desirable Competencies of Kasetsart University's Teacher

นามผู้วิจัย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์พร้อมพิไล บัวสุวรรณ, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, ค.ด.)

รักษาราชการแทน

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑป ไชยจิต, ค.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Study of Desirable Competencies of Kasetsart University's Teacher

โดย

นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มัลลิกา เกตุขารัตน์ 2557: การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชา
การศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์พร้อมพิไล บัวสุวรรณ, Ph.D.
230 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) กำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2) ศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยจำแนกตามวุฒิ
การศึกษาและประสบการณ์การทำงาน ในการกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ใช้วิธีการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน และในการศึกษาสมรรถนะของอาจารย์ที่พึงประสงค์ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 351 คน สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูล
เชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีดังนี้ 1) สมรรถนะ
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ มีความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา มีทักษะการสอนและ
การใช้สื่อเทคโนโลยี มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ 2) สมรรถนะด้าน
การวิจัย ได้แก่ มีความรู้ในการทำวิจัย มีทักษะการทำวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัย 3) สมรรถนะด้านการ
ให้บริการวิชาการ ได้แก่ มีความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ มีทักษะการนำเสนอความรู้และบริการ
วิชาการ มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการวิชาการ 4) สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ รู้ในหน้าที่
ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ มีทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและ
ต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้จากการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึง
ประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด ดังนี้ สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สมรรถนะด้านการวิจัย สมรรถนะด้านการให้บริการ
วิชาการ และสมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและเอกมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก วุฒิปริญญาตรีมี
สมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมากกว่า 25 ปีมีสมรรถนะอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Mallika Ketchararat 2014: A Study of Desirable Competencies of Kasetsart University's Teacher.
Master of Education (Educational Administration), Major Field: Educational Administration,
Department of Education. Thesis Advisor: Associate Professor Prompilai Buasuwan, Ph.D.
230 pages.

This research has 2 objectives. The first is to determine the desired competencies of KU's teachers and the second is to study the desired competencies of KU's teachers classified by educational qualifications and work experience. Determining competencies of KU's teachers was examined by interviewing five expert advisors and the study of the desired competencies of KU's teachers was analyzed by questionnaires answered by random sampling group of 351 lecturers. Quantitative data was calculated from percentage, mean and standard deviation together with analyzing collective information for qualitative data.

The research found that the desirable competencies of Kasetsart University teachers should consist of the following attributes: 1) competency on curriculum and instruction techniques, knowledgeable in subjects structure and content knowledge, having teaching skills and able to use technological media, and having an appropriate attitude to higher and professional education management 2) research competency including being knowledgeable in research methodology, having research skills and a positive attitude toward research 3) services competency including multi-disciplinary academic knowledge and technical consulting, able to give advise, having presentation skills and a positive attitude toward academic services 4) arts and culture maintenance competency, including realization of duty and responsibility to Thailand's society and international relations, having the ability to convey Thai culture and wisdom and foreign culture, and having a positive attitude toward arts and culture promotion. In addition, from the study of the desirable competency of Kasetsart University's teachers in the overall scenario, it was found to be in the very high level, descending from the highest mean to the lowest mean. It appeared as following competencies from curriculum, instruction ability, research, academic service provision and arts and cultures maintenance. The teachers' competencies of Kasetsart University were classified by their educational qualification and it was found that those teachers with a master degree and doctoral degree background performances were very much higher level while that of the teachers with bachelor degrees was at a moderate level and when classified by teaching experience, it was found that the competencies of teachers with more than 25 years teaching experience, were in at very much higher level in every aspect.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา และการสนับสนุนจากหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ที่สร้างกระบวนการสนับสนุนในการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ รวมทั้งดูแลให้คำปรึกษา กำกับ ติดตามความก้าวหน้าในผลงานของลูกศิษย์มาโดยตลอด ให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและถ่ายทอดวิชาความรู้ด้วยจิตวิญญาณของครูโดยแท้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พนิต เข้มทอง อธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองศาสตราจารย์ ดร.สิริ ชัยเสรี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และนางสาวนิรนุช ภาชนะทิพย์ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ที่สนับสนุนและให้โอกาสในการศึกษาต่อ และมีส่วนร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญครั้งนี้ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.ลิลลี่ กาวิตุ๊ะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชนาถ มั่งคั่ง ศาสตราจารย์ ดร.บุญเรียง ขจรศิลป์ รองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี เล่ห์มงคล รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดา อินทวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ ศรีสรรหิรัญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นัฏฐศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา โตบัว ที่ให้ความอนุเคราะห์ชี้แนะแนวทางถ่ายทอดประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย พร้อมนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานกองบริการการศึกษาทุกคน และขอขอบคุณในทุกกำลังใจจากเพื่อนสาขาการบริหารการศึกษาทุกคน เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่หล่อหลอมความเป็นตัวตนของผู้วิจัย ขอบขอบคุณครอบครัวที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดความเข้มแข็ง ตลอดจนผู้มีพระคุณที่มีส่วนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอบขอบคุณเด็กหญิงรัชชนก เกตุขรรค์ตน บุษราคาม ที่ให้กำลังใจตลอดมา

มัลลิกา เกตุขรรค์ตน

มิถุนายน 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
ขอบเขตการวิจัย	8
นิยามศัพท์	9
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	12
แนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะ	13
แนวคิดหลักเกี่ยวกับอาจารย์	22
มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน	30
การจัดการศึกษาตามแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ.2555-2558)	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	55
ผลการวิจัย	55
ข้อวิจารณ์	174

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	181
สรุปผลการวิจัย	181
ข้อเสนอแนะ	188
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	193
ภาคผนวก	199
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	200
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ เครื่องมือเพื่อการวิจัย	206
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้ เครื่องมือเพื่อการวิจัย	212
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย	216
ภาคผนวก จ จดหมายนำแบบสอบถามเพื่อการวิจัย	218
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	220
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	230

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
2	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	70
3	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหา	72
4	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยี	73
5	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ	74
6	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย	75
7	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย	76
8	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย	77
9	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ	79
11	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ	80
12	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ สังคมไทยและต่างประเทศ	81
13	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ	82
14	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	83
15	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิการศึกษา	84
16	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหา จำแนกตามวุฒิการศึกษา	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยี จำแนกตามวุฒิการศึกษา	90
18	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนต่อการจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษาและวิชาชีพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	92
19	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัยจำแนกตามวุฒิการศึกษา	95
20	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัยจำแนกตามวุฒิการศึกษา	98
21	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัยจำแนกตามวุฒิการศึกษา	100
22	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	102
23	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นที่สนใจคือต้องงานบริการวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	107
25	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ สังคมไทยและต่างประเทศ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	110
26	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	112
27	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ประเด็นที่สนใจคือต้องงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามวุฒิการศึกษา	115
28	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์	118
29	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหา จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

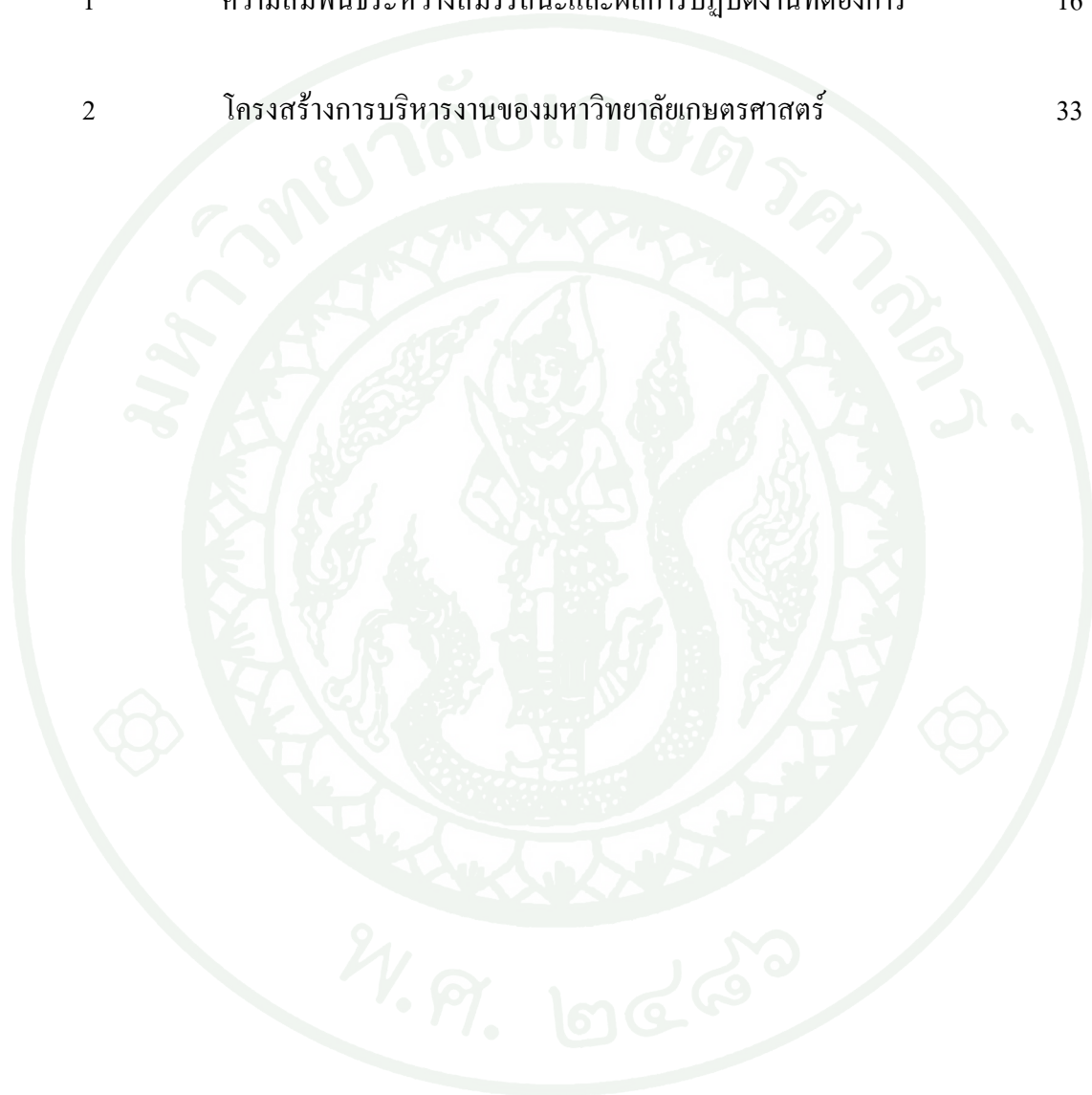
ตารางที่		หน้า
30	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยี จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์	127
31	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	131
32	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	136
33	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	141
34	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	145

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ จำแนกตาม ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	149
36	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	153
37	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการ วิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการจำแนกตาม ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	158
38	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ สังคมไทยและต่างประเทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	162
39	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศจำแนกตามประสบการณ์การสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์	165
40	สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์	170

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะและผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ	16
2	โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	33

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 7 มาตรา 52 ว่าด้วยเรื่องครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิต มีการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ผลิตและพัฒนาครูคณาจารย์รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่องโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาไว้สามด้าน 12 ตัวบ่งชี้ เพื่อเป็นนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนามนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม เป็นกระบวนการ พัฒนาความเจริญงอกงามของสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก อบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน, 2547) ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคนตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงกล่าวว่า"...นอกจากการศึกษาจะให้เก่งแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพคือทั้งเก่งทั้งดีมาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้าง สร้างสรรค์และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประคับประคองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่ถูก ที่อำนวยผลเป็นประโยชน์อันพึงประสงค์ (พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตโต, 2541)

พันธกิจในมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โครงการสัมมนา, 2556) กล่าวว่า เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การทำวิจัยเพื่อสร้าง

องค์ความรู้ใหม่ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการบริการทางวิชาการแก่สังคมและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยอาจารย์เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันพันธกิจดังกล่าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องและรองรับกับความต้องการของสังคม ดังนั้น บทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นผู้สอน ผู้ถ่ายทอดความรู้แล้ว ยังต้องสามารถเป็นผู้ชี้แนะ เพื่อสร้างองค์ความรู้ เน้นการสอนเชิงสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ตลอดจนดูแลคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการชุมชน มีมนุษยสัมพันธ์ และมีการประเมินผลการสอนอย่างเป็นระบบ ที่สำคัญคือมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์ อันเป็นคุณลักษณะของอาจารย์

จรัส สุวรรณเวลา (2551) ได้กล่าวถึงมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งของปัญญา และปัญญาเกิดอยู่ในคน หรือหากกล่าวในภาษาของทุนนิยมว่า สินค้าของมหาวิทยาลัยคือความรู้ ทั้งในแง่การสร้างความรู้จากการค้นคว้าวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์และการสั่งสอนให้นักศึกษากลายเป็นนักวิชาการ หรือนักวิชาชีพสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ต่อไป มหาวิทยาลัยจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของอาจารย์การลงทุนในอาจารย์เป็นการสร้างต้นทุนของมหาวิทยาลัยการที่จะเป็นอาจารย์ที่ดีนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ทั้งที่ต้องสะสมมาจากอดีตด้วยการศึกษา ฝึกฝน อบรม และความมุ่งมั่น ตั้งใจทุ่มเทในการทำงานในปัจจุบัน รวมถึงความมั่นใจและความคาดหวังในอนาคต คุณวุฒิในการศึกษาเป็นต้นทุนที่ต้องมี ประกอบกับประสบการณ์ทั้งในการสอน การวิจัย และในสาระเนื้อหาของวิชานั้นๆ รวมทั้งความรู้รอบ ความสามารถในการติดตามความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ และความเป็นนักคิด การเป็นผู้มีความรู้รอบและลึกซึ้งในทฤษฎีแห่งศาสตร์ที่เป็นสากลของตน กับความรู้ฝังลึกที่สะสมจากประสบการณ์การฝึกอบรมใช้ฝีมือและความคิดในโลกของความจริง จะประกอบกันเป็นฐานของความเป็นนักวิชาการ ความสามารถในการสื่อสารถ่ายทอดความคิดออกไปสู่ศิษย์และบุคคลอื่นเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องมีความรับผิดชอบ ต้องหาความรู้เพิ่มเติมเป็นนิสัย ตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานทุ่มเทชีวิตให้กับงานจึงจะเกิดผลดีได้ และเป็นตัวอย่างต้นแบบสำหรับศิษย์ผู้ที่ไม่ทุ่มเทหรือไม่สามารถจะทุ่มเทกับการงานได้ จะไม่สามารถเป็นอาจารย์ที่ดีได้เพราะงานวิชาการต้องใช้สมองอย่างเต็มที่ ความรู้สีกภาภุมิใจในการทำงานและชีวิต ตลอดจนความรู้สีกมั่นคงในงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับงาน

การที่มหาวิทยาลัยสามารถดึงดูดคนเก่ง คนดี และผู้อุทิศตนให้กับงานวิชาการให้เข้าไปเป็นอาจารย์ เป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเป็นมหาวิทยาลัยที่ดี ในสภาพที่สังคมต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ในกิจการต่างๆ เป็นอันมาก การแข่งขันกันเพื่อให้ได้คนดี จึงต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ที่ดึงดูด และเอื้อต่องาน

วิชาการแล้วต้องสามารถรักษาอาจารย์เหล่านั้นไว้ให้ได้ เสรีภาพทางวิชาการเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการ จรรโลงความเป็นนักวิชาการ ความมีเสรีในการใช้ความคิดและการแสดงออกของความคิดต่อศิษย์ และต่อสังคมเป็นสิ่งจำเป็น และขาดเสียไม่ได้ในการเจริญงอกงามทางปัญญา มหาวิทยาลัยที่ดีจึงต้อง มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถปกป้องคุ้มครองเสรีภาพทางวิชาการของ อาจารย์ บทบาทของมหาวิทยาลัยในการชี้นำและเตือนสติสังคม ตลอดจนจรรโลงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ของสังคมจะกระทำได้ดีไม่ได้ หากอาจารย์ขาดเสรีภาพทางวิชาการและตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใด อิทธิพลหนึ่งจากภายนอกหรือภายในมหาวิทยาลัย

อาจารย์จึงมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูง สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เพื่อให้รู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ในกระบวนการเรียนการสอนต้องยึดหลักผู้เรียนเป็น สำคัญ และจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้เรียนรู้ อย่างมีความสุขมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนได้พัฒนาสมอง ความคิดและสติปัญญา อย่างเต็มศักยภาพ อาจารย์จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของอาจารย์ใหม่ ซึ่งสอดคล้อง กับ (University of Rochester, 2000 อ้างใน อังศิรินทร์ อินทรกำแหง และพัสนา ทองักดี, 2549: 2) กล่าวว่า การปรับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในระดับบุคคลพบว่า ความสำเร็จของ คุณภาพมหาวิทยาลัยและหลายส่วนราชการ บ่งบอกได้ว่า มาจากการพัฒนารูปแบบสมรรถนะของ บุคลากร ถือเป็นข้อมูลจำเป็นย้อนกลับไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรและบุคลากร นอกจากนี้ (McClelland, 1973) ได้วิจัยพบว่าสมรรถนะ (Competency) เป็นพฤติกรรมที่สามารถใช้ ทำนายความสำเร็จในการทำงานได้ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการทำงานแบบเดิมที่พิจารณา ความสามารถของบุคคลจากระดับการศึกษา คะแนนสอบที่รับจากสถาบัน การศึกษา คะแนนผล สอบแข่งขันเข้าทำงาน ซึ่งสมรรถนะมีความหมายรวมถึงความรู้ ทักษะคุณสมบัติ บุคลิกภาพ นิสัย และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อความสำเร็จของบุคคลและองค์การ

สมรรถนะเป็นพฤติกรรมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดย เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะ/ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของอาจารย์โดยตรง และมี สาระสำคัญที่เน้นให้เห็นว่า อาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนนั้น จะมีคุณลักษณะเชิง พฤติกรรมประการต่าง ๆ สมรรถนะเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งสำหรับการบริหารทรัพยากรบุคคลของ มหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรให้ มหาวิทยาลัยสามารถดึงศักยภาพ ความสามารถของอาจารย์มาใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยก็ได้รับ

ประโยชน์จากผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานของอาจารย์ ในขณะที่อาจารย์ก็มีความเข้าใจกระบวนการปฏิบัติงาน และรับรู้ว่าจะพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพของอาจารย์ ปัจจุบันพบว่าหน่วยงานได้ให้ความสำคัญและกำหนดแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับสมรรถนะในองค์กร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กร (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548) ได้กล่าวถึงการกำหนดสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำกลุ่มงานขึ้น เพราะเชื่อว่าการกำหนดสมรรถนะตามคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้นักบวชสร้างผลงานที่โดดเด่นในองค์กร จะส่งผลให้ข้าราชการผู้นั้นมีผลงานดี และส่งผลให้องค์การบรรลุเป้าประสงค์ที่ต้องการ

คุณลักษณะเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์ทางด้านความรู้ (Knowledge) อาจารย์ควรมีข้อมูลความรู้ ความเข้าใจในหลักการแนวคิดต่างๆ ที่อาจารย์จำเป็นต้องมีในสาขาวิชาที่สอน ทักษะ (Skill) อาจารย์มีความสามารถ ความชำนาญหรือความคล่องแคล่วในการ ปฏิบัติงานและทัศนคติทางด้านพฤติกรรม การกระทำที่แสดงออกมา (เทียน ทองแก้ว, 2551) กล่าวว่า สมรรถนะส่วนบุคคลเป็นสมรรถนะที่แต่ละคนมีเป็นความสามารถเฉพาะตัวคนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ สมรรถนะหลักเป็นความสามารถที่สำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ประมา ศาสตรระจุ, 2550) พบว่าปัจจุบันการพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของบุคคลโดยพิจารณาว่าสมรรถนะเป็นเกณฑ์ในการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ตระหนักถึงความสำคัญของคณาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีหน้าที่หลักที่สำคัญประการหนึ่งคือ การสอนเพราะการสอนอย่างมีคุณภาพย่อมส่งผลถึงการเรียนรู้และประสิทธิภาพของผู้เรียนอันจะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะและเทคนิคในการสอนอันจะมีผลในกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเสริมสร้างและพัฒนาอาจารย์ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เพื่อสนองตอบนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งนำมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งจะเป็แนวทางสำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคม จัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและออกแบบการเรียนการสอนได้ และส่งเสริมให้อาจารย์ได้ตระหนักถึงบทบาทและภารกิจของการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

โดยมีนโยบายในการบริหารและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำแผนอัตรากำลัง 4 ปี ของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์

วิธีการและเงื่อนไขตามที่ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กำหนด ซึ่งตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 20 กำหนดให้สภา สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนอัตรากำลัง 4 ปีของสถาบัน เพื่อกำหนดกรอบตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ของตำแหน่ง ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่ง และจำนวน อัตรากำลังที่พึงมีในมหาวิทยาลัย รวมทั้งยังมีกระบวนการวางแผนการบริหารอัตรากำลังในระยะสั้น และระยะยาวของมหาวิทยาลัย และมีการวิเคราะห์แผนอัตรากำลังโดยนำข้อมูลโครงสร้างภารกิจของ หน่วยงาน ข้อมูลด้านภาระงานสอน ข้อมูลด้านงบประมาณ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา พิจารณาวิเคราะห์แนวโน้มภาระงานด้านการเรียนการสอน จำนวนนิสิตเต็มเวลา กรอบอัตรากำลัง ปัจจุบัน และแผนงานในอนาคต จำนวนอัตรากำลังที่เกียจฉား และการวิเคราะห์อัตรานุคลากรทั้งจาก สายวิชาการและสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ

ในภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์โลกทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองเป็น ผลให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ และหน้าที่ในการจัดการเรียนการ สอนให้ก้าวทันต่อสถานการณ์ของโลกและสามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ คณะกรรมาธิการ ปรับเปลี่ยนบทบาทและกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ให้ความรู้แต่ไม่เน้นที่การสร้างองค์ความรู้ การสอนเชิงสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการ ตลอดจนขาดการดูแลคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา

การดำเนินงานตามพันธกิจสี่ด้านของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยังประสบกับสภาวะการณ์ ตามพันธกิจทางการเรียนการสอน อาจารย์บางคนไม่มีประสบการณ์ทางการสอนไม่สามารถ เป็นผู้ชี้แนะเพื่อสร้างองค์ความรู้ ไม่เน้นการสอนเชิงสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจึง ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการวิจัยอาจารย์โดยมากจะพบ กับวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในมหาวิทยาลัย คือ การให้ความเชื่อถือแก่คนที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์เท่าๆ กัน เพราะคิดว่าอยู่ในฐานะอาจารย์เหมือนกันซึ่งแนวความคิดเช่นนี้ทำให้อาจารย์มองว่า อาจารย์ทุกคนมีความสามารถสูงเท่ากันซึ่งในทางการสอนและการวิจัยแล้วไม่เป็นเช่นนั้น แนวความคิดและวิธี ปฏิบัติเช่นนี้ทำให้อาจารย์จำนวนไม่น้อยหมดโอกาส ที่จะเรียนรู้และเติบโตเป็นนักวิจัยที่ดีต่อไป เพราะขาดโอกาสได้รับการฝึกฝนเรียนรู้และพัฒนาอย่างมีขั้นตอน สำหรับการบริการทางวิชาการและ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ยังขาดการเข้าร่วมงานบริการทางวิชาการในการเข้าร่วมเป็น กรรมการทางด้านกิจกรรมบริการของมหาวิทยาลัย การบริการทางวิชาการภายในมหาวิทยาลัย และ การเข้าร่วมงานบริการทางวิชาการแก่สถาบันภายนอกเกี่ยวกับการประชุมวิชาการ การฝึกอบรม หรือ การสัมมนาอาจารย์ควรให้ความสำคัญในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยู่เสมอ

ผลการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการกำหนด เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพทางด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้าน คุณวุฒิปริญญาเอก เท่ากับ ร้อยละ 60 ขึ้นไป และตำแหน่งรองศาสตราจารย์และ ศาสตราจารย์ รวมกัน เท่ากับ ร้อยละ 30 ขึ้นไป พบว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีแนวโน้มจำนวนอัตรากำลังลด ลงในแต่ละปีของอาจารย์เนื่องจากอาจารย์มีการเกษียณอายุราชการจึงอาจส่งผลต่อการจัดหาอัตรา กำลังซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทางด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ถึงแม้ว่า ร้อยละของ อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ขึ้น ไป มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ยังไม่สามารถดำเนินการพัฒนา บุคลากรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ สกอ. กำหนดไว้

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยังประสบกับปัญหาช่องว่างระหว่างอาจารย์เก่าและ อาจารย์ใหม่โดยเฉพาะช่องว่างในส่วนของประสบการณ์ในอาชีพอาจารย์ และประสบการณ์ในเรื่อง ของการสอน ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของคณาจารย์ส่วนใหญ่ ไม่ได้ผ่าน การฝึกฝนในบทบาทของการเป็นผู้สอนโดยตรง มิได้มีการฝึกฝนในวิชาชีพอาจารย์อย่างแท้จริง จึงทำ ให้อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนตามประสบการณ์ที่ตนเองได้รับระหว่างเป็นนิสิตนักศึกษาใน ศาสตร์นั้นๆ จึงขาดความชำนาญในวิชาชีพอาจารย์ และขาดสมรรถนะอันเป็นคุณลักษณะของ อาจารย์ทั้งด้านการออกแบบการสอน กระบวนการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ผู้สอนต้องเป็น ผู้ที่มีความชำนาญทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ดังนั้นมหาวิทยาลัยฯ จึงควรศึกษาและกำหนดรูปแบบสมรรถนะ(Competency Model) ของ แต่ละตำแหน่งงานที่ต้องการไว้ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการบริหารงานบุคคลที่ครอบคลุมถึงการ พัฒนามหาวิทยาลัย การออกแบบตำแหน่งงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การสรรหา การพัฒนา และฝึกอบรม การทดแทนตำแหน่งงาน การวางแผนอาชีพ และการสืบทอดตำแหน่ง ให้ไปในทิศทาง ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยฯ และของประเทศ พร้อมตอบสนองความต้องการของ ประชาชนและสังคม มหาวิทยาลัยฯ ต้องเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น และต้องคำนึงถึง ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นทุนมนุษย์ทางปัญญาที่จะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาให้สอดคล้องตามแผน งานวิจัยแบบบูรณาการเร่งพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งโดยมีปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ คุณภาพของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ต้องใช้ความรู้ ความ สามารถ ในความ รับผิดชอบ ศึกษาหาความรู้ พัฒนาตนเองให้ได้มาตรฐานตามภาระงาน เพื่อให้ได้สมรรถนะทางด้าน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจถึงความจำเป็นที่จะศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการบริการทางวิชาการแก่สังคม และการพัฒนาประเทศ รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์ตามกรอบพันธกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สี่ด้าน ได้แก่ ทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หน่วยงานกลางด้านบุคลากรใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงรูปแบบวิธีการสรรหาพัฒนาบุคลากรการสร้างความก้าวหน้าและการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ได้แนวทางการประยุกต์แนวคิดด้านสมรรถนะมาปรับพฤติกรรมการทำงานของตนเองให้สนองตอบกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการและสังคม
3. ได้ข้อมูลเชิงวิชาการในการสนับสนุนอาจารย์เพื่อการเตรียมพร้อมเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีลักษณะบริบทซึ่งเน้นสมรรถนะของบุคลากรเป็นสำคัญ
4. เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งให้กับหน่วยงานในการวางแผนเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ให้สูงขึ้น และส่งผลให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ขอบเขตเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะตามมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) ประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรและการเรียนการสอน

1.2 การวิจัย

1.3 การให้บริการวิชาการที่ทันสมัย

1.4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ขอบเขตด้านประชากร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ อาจารย์ที่มีความรู้ ประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 10 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ และได้รับการยกย่อง ขอมรับจากสังคมทั่วไป ทั้งในด้านการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตน คือ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และอาจารย์ จำนวนรวม 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แก่ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกวิทยาเขต จำนวน 2,849 คน ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2557 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนตามจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในทุกคณะทุกวิทยาเขต

นิยามศัพท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หมายถึง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันเป็นแหล่งรวมของบุคลากร และองค์ความรู้

อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะและบุคลิกลักษณะในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นเกิดประโยชน์สูงสุดในองค์กร

สมรรถนะอาจารย์ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอื่นๆ ในการทำกิจกรรมการทำงานตามภาระงานหรือบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดผลสำเร็จต่อตนเองและมหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะตามมาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหาร การอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน ประกอบด้วย

สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่มีการสอนที่ทันสมัย ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบัน มหาวิทยาลัยวิจัยและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตรตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิต นักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอนที่นำสู่อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา
2. ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี
3. ทักษะคิดต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ

สมรรถนะด้านการวิจัย หมายถึง ทักษะและความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มหาวิทยาลัยวิจัย มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้านได้แก่

1. ความรู้ในการทำวิจัย
2. ทักษะการทำวิจัย
3. ทักษะคิดต่อการทำวิจัย

สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ในการให้บริการวิชาการที่ทันสมัยเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบันมหาวิทยาลัยวิจัยในการนำผลงานวิจัย องค์ความรู้ นวัตกรรมสู่การให้บริการชุมชน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้านได้แก่

1. ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้
2. ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ
3. ทักษะคิดต่องานบริการวิชาการ

สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ทักษะและความสามารถในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้านได้แก่

1. รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ
2. ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ
3. ทักษะการทำงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะ

1.1 ความหมายของสมรรถนะ

1.2 ประเภทของสมรรถนะ

1.3 องค์ประกอบของสมรรถนะ

2. แนวคิดหลักเกี่ยวกับอาจารย์

2.1 ความหมายของอาจารย์

2.2 คุณสมบัติที่ดีของอาจารย์

2.3 แนวทางการพัฒนาอาจารย์

3. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน

3.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

3.2 ด้านการวิจัย

3.3 ด้านการให้บริการวิชาการ

3.4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4. การจัดการศึกษาตามแผนปฏิบัติการ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ.2555-2558)

4.1 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.2 แผนปฏิบัติการ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ.2555-2558)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงาน (competency) เกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่ 1970 (McClelland, 1973) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยว่าทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันจึงมีผลงานที่แตกต่างกัน แมคคลีแลนด์ จึงทำการศึกษาว่าบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ และในปี ค.ศ.1973 (McClelland, 1973) ได้เขียนบทความวิชาการเรื่อง “Testing for Competence rather than Intelligence” ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดของแนวคิดเรื่องสมรรถนะที่สามารถอธิบายบุคลิกลักษณะของคนว่าเปรียบเสมือนกับภูเขาน้ำแข็ง (iceberg) (อิพิงส์ ฤทธิชัย, Online)

คุณลักษณะของบุคคลนั้นเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในน้ำ โดยมีส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนน้อยลอยอยู่เหนือน้ำซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ง่าย ได้แก่ ความรู้สาขาต่างๆ ที่ได้เรียนมา (Knowledge) และส่วนของทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญพิเศษด้านต่างๆ (Skill) สำหรับส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งเป็นส่วนที่มีปริมาณมากกว่านั้น เป็นส่วนที่ไม่อาจสังเกตได้ชัดเจนและวัดได้ยากกว่า และเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่า ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ภาพลักษณ์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง (Self image) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait) และแรงจูงใจ (Motive) ส่วนที่อยู่เหนือน้ำเป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับเขว่นปัญญาของบุคคล ซึ่งการที่บุคคลมีความฉลาดสามารถเรียนรู้องค์ความรู้ต่างๆ และทักษะได้นั้น ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้มีผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่น จึงจำเป็นต้องมีแรงผลักดันเบื้องลึก คุณลักษณะส่วนบุคคล ภาพลักษณ์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมอย่างเหมาะสมด้วย จึงจะทำให้บุคคลกลายเป็นผู้ที่มียผลงานโดดเด่นได้

ความหมายของสมรรถนะ

ได้มีผู้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ดังนี้

जरศักดิ์ หาญณรงค์ (2544) สมรรถนะ คือ สิ่งซึ่งแสดงคุณลักษณะและคุณสมบัติของบุคคล รวมถึงความรู้ทักษะและพฤติกรรมที่แสดงออกมาซึ่งทำให้บรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป

วีระวัฒน์ ปิ่นนิคมชัย (2544) สมรรถนะ ได้แก่ ลักษณะใด ไม่ว่าจะเป็นทักษะ ความรู้ความสามารถ บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย เจตคติอื่นใดที่เชื่อว่า หากผู้ปฏิบัติงานผู้บริหารมีแล้วจะเอื้อต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายทำให้ผลการปฏิบัติงานดียิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล

ณรงค์ แสันทอง (2547) กล่าวถึง ความหมายของสมรรถนะ (competency) ไว้สองความหมายโดยในความหมายแรกให้ความหมายว่า คือ บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ทศนคติ (Attitudes) ความเชื่อ (Belief) และอุปนิสัย (Trait) ส่วนในความหมายที่สองนั้นได้ให้ความหมายว่า คือ กลุ่มความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) ซึ่งสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมในการทำงานที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดและสังเกตได้

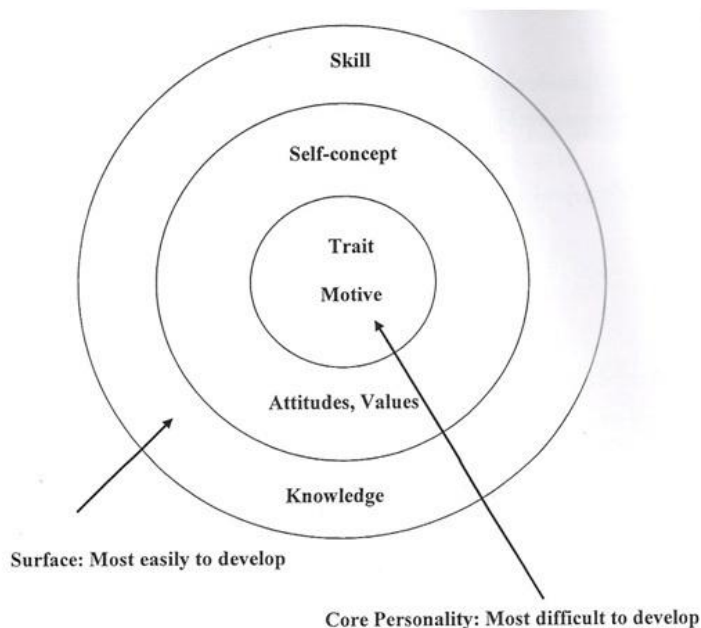
อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2547) ได้สรุปคำนิยามของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะคือ คุณลักษณะของบุคคลได้แก่ ความรู้ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่างๆ ได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพ และอื่นๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมขององค์กร

ยุวดี ขางสวย (2550) ให้ความหมาย สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะของบุคคลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานมาตรฐานเฉพาะและเป็นตัวกำหนดในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ประทวน มูลหล้า (2550) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมการทำงาน มี 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) และทักษะ (Skills)

Boyatzis (1982) ได้ให้คำนิยามว่า สมรรถนะ หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งถือเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของงานภายใต้ปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กร และทำให้บุคคลมุ่งมั่นสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

Mitrani, Dalziel and Fitt (1992) กล่าวถึงสมรรถนะว่าเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีความเชื่อมโยงกับประสิทธิผลหรือผลการปฏิบัติงานในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของ Spencer and Spencer (1993 : 9) ที่ให้ความหมายของสมรรถนะว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้และ/หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ Spencer and Spencer (1993 :11) ได้ขยายความหมายของสมรรถนะว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล (Underlying characteristic) ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลจากความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้ (Criterion reference) และ/หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐาน (Superior performance) สามารถอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมได้ตามภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะและผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ

ที่มา: Spencer and Spencer (1993)

1. แรงจูงใจ (Motive) เป็นสิ่งที่บุคคลคิดหรือต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนในการกำหนดทิศทางหรือการเลือกของบุคคลเพื่อแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือการตอบสนองต่อเป้าหมายหรือการถอยออกไปจากสิ่งต่างๆ เหล่านั้น
2. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait) เป็นคุณลักษณะทางกายภาพของบุคคลและรวมถึงการตอบสนองของบุคคลต่อข้อมูลหรือสถานการณ์ที่เผชิญ
3. แนวคิดของตนเอง (Self concept) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ (Attitude) ค่านิยม (Value) และภาพลักษณ์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง (Self image) ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและทำให้สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ในช่วงระยะสั้นๆ ได้
4. ความรู้ (Knowledge) เป็นขอบเขตของข้อมูลหรือเนื้อหาเฉพาะด้านที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งครอบครองอยู่

5. ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งที่เกี่ยวข้องกับด้านกายภาพ การใช้ความคิด และจิตใจของบุคคลในระดับที่สามารถคิด วิเคราะห์ ใช้ความรู้กำหนดเหตุผลหรือการวางแผนในการจัดการ และในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความซับซ้อนของข้อมูลได้

คุณลักษณะของสมรรถนะทั้งห้าคุณลักษณะนี้สามารถนำมาจัดกลุ่มภายใต้เกณฑ์ของพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตเห็นได้ง่ายจำนวน 2 คุณลักษณะ ดังนี้

1. สมรรถนะที่สังเกตได้หรือเห็นได้ (Visible) ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ซึ่งเป็นสมรรถนะที่มีโอกาสพัฒนาได้โดยง่าย

2. สมรรถนะที่อยู่ลึกลงไปหรือซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล (Hidden) ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait) ซึ่งเป็นสมรรถนะที่ยากต่อการวัดและพัฒนา

นอกจากนี้ ยังมีสมรรถนะที่เรียกว่า แนวคิดของตนเอง (Self concept) ได้แก่ ทศนคติ และค่านิยม ซึ่งเป็นสมรรถนะที่ปรับเปลี่ยนได้แต่ต้องใช้ระยะเวลานานและสามารถทำได้ด้วยการฝึกรอบรม การใช้หลักจิตวิทยา หรือการสั่งสมประสบการณ์ในการพัฒนาแต่ก็เป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยากและต้องใช้เวลา

Dale and Hes (1995) กล่าวถึง สมรรถนะว่าเป็นการค้นหาสิ่งที่ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (excellence) หรือการปฏิบัติงานที่เหนือกว่า (superior performance) นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของสมรรถนะในด้านอาชีพ (occupational competency) ว่าหมายถึง ความสามารถ (ability) ในการทำกิจกรรมต่างๆ ในสายอาชีพเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ถูกคาดหวังไว้ คำว่ามาตรฐานในที่นี้หมายถึงองค์ประกอบของความสามารถรวมกับเกณฑ์การปฏิบัติงานและคำอธิบายขอบเขตงาน

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2547) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ระดับของความสามารถในการปรับและใช้กระบวนทัศน์ (paradigm) ทศนคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะ เพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในองค์กร บุคลากรทุกคนควรมีความสามารถพื้นฐานในหน้าที่ที่เหมือนกันครบถ้วนและเท่าเทียมกัน และควรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถพิเศษที่แตกต่างกันออกไปนอกเหนือจากความสามารถของงานในหน้าที่

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพ ระดับความสามารถทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) และความสามารถทางสติปัญญา (Intelligence Quotient: IQ)

จากที่นำเสนอมาข้างต้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะหรือขีดความสามารถ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) ซึ่งบุคคลนั้นจะแสดงออกเป็นวิธีคิดและพฤติกรรมในการทำงานที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์กรได้กำหนดเอาไว้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) กล่าวว่า สมรรถนะคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กร

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะและบุคลิกลักษณะในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นเกิดประโยชน์สูงสุดในองค์กร

ประเภทของสมรรถนะ

สำหรับการจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ทรรศนะที่แตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2547) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน (job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะท่อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้นๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะท่อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป เช่น สามารถอาศัยอยู่กับแมงป่องหรือสรพิษได้ เป็นต้น ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่า ความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

จิรประภา อัครบวร (2549) กล่าวว่า สมรรถนะในตำแหน่งหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (core competency) คือ พฤติกรรมที่ดีที่ทุกคนในองค์กรต้องมี เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร

2. สมรรถนะบริหาร (professional competency) คือ คุณสมบัติความสามารถด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องมีในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จ และสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ ขององค์กร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (technical competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะแตกต่างกันตามลักษณะงาน โดยสามารถจำแนกได้ 2 ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (core technical competency) และสมรรถนะเชิงเทคนิคเฉพาะ (specific technical competency)

พลสันห์ โพธิ์ศรีทอง (2549) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะที่นำไปใช้ในองค์กรแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. สมรรถนะขององค์กรเป็นสมรรถนะระดับองค์กรที่บุคคลทุกระดับขององค์กรต้องมี เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสัมฤทธิ์โดยเป็นสมรรถนะที่เป็นหลักซึ่งส่งผลให้องค์การมีผลงานที่แตกต่างจากองค์กรอื่นๆ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะของสถาบันการศึกษา ได้แก่ ประสิทธิภาพในการ

สอนหรือการสร้างผลงานวิจัยองค์ความรู้ใหม่ๆ ในขณะที่องค์กรอื่นๆ มุ่งเน้นการสร้างความเป็นเลิศทางการให้บริการ

2. สมรรถนะเกี่ยวกับงานเป็นสมรรถนะระดับบุคคลที่บุคคลต้องมีเพื่อให้การปฏิบัติงานในการกิจหรือตำแหน่งต่างๆประสบความสำเร็จได้ผลผลิตตามที่องค์กรต้องการตัวอย่างเช่นครูอาจารย์ต้องมีสมรรถนะในการส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้อย่างมีคุณภาพจนถึงขั้นเก่งคือมีความสุขครูอาจารย์ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนทั้งข้อมูลใหม่ๆ มาเสมอ

เทือน ทองแก้ว (2551) ได้จำแนกประเภทของสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competencies) หมายถึง สมรรถนะที่แต่ละคนมี เป็นความสามารถเฉพาะตัวคนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่น การต่อสู้ป้องกันตัวของจาพนม นักแสดงชื่อดังในหนังเรื่อง “ต้มยำกุ้ง” ความสามารถของนักดนตรีนักกายกรรมและนักกีฬา ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบหรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job competencies) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่งหรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณความสามารถในการทำบัญชี

3. สมรรถนะองค์กร (Organization competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์กรนั้นเท่านั้น เช่น บริษัทฟอร์ด (มอเตอร์) จำกัดมีความสามารถในการผลิตรถยนต์หรือบริษัทที่โอเอ (ประเทศไทย) จำกัดมีความสามารถในการผลิตสี

4. สมรรถนะหลัก (Core competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงานต้องมีสมรรถนะหลักคือการใช้คอมพิวเตอร์ได้ติดต่อประสานงานได้ดีหรือผู้จัดการบริษัทต้องมีสมรรถนะหลักคือการสื่อสาร การวางแผนและการบริหารจัดการและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือนแต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการ

ตำรวจเหมือนกันแต่มีความสามารถต่างกันบางคนมีสมรรถนะทางการสืบสวนสอบสวนบางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น

จึงอาจสรุปได้ว่า ประเภทของสมรรถนะประกอบไปด้วย สมรรถนะส่วนบุคคล สมรรถนะเฉพาะงาน สมรรถนะองค์กร สมรรถนะหลัก สมรรถนะในงาน สมรรถนะบริหาร สมรรถนะเชิงเทคนิค ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมี ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

องค์ประกอบของสมรรถนะ

หลักตามแนวคิดของ (McClelland, 1973) มี 5 ส่วนคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – Concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น
4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
5. แรงจูงใจ / เจตคติ (Motives / Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับเคลื่อน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

ดังนั้นบางครั้งเมื่อพูดถึงองค์ประกอบของสมรรถนะจึงมีเพียง 3 ส่วนคือ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ซึ่งตามทัศนะของ (McClelland, 1973) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นส่วนประกอบขึ้นมาจาก

ความรู้ ทักษะ และเจตคติ/แรงจูงใจ หรือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ/แรงจูงใจ ก่อให้เกิด
สมรรถนะ

พลสันห์ โพธิ์ศรีทอง (2549) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์
2. การบริการที่ดี
3. การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ
4. จริยธรรม
5. ความร่วมแรงร่วมใจ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นพอสรุปองค์ประกอบของสมรรถนะได้ดังนี้ สมรรถนะ
ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

แนวคิดหลักเกี่ยวกับอาจารย์

ความหมายของอาจารย์

ราชบัณฑิตยสถาน (2538) ได้ให้ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ไว้ว่า อาจารย์ หมายถึง ผู้
สั่งสอนวิชาความรู้ใช้เรียกนำหน้าชื่อบุคคลเพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ทางใดทางหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ให้ความหมายของ คำว่า คณาจารย์
หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ
ปริญญาตรีของรัฐบาลและเอกชน

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542) ได้ให้ความหมายอาจารย์ไว้ว่า หมายถึง ผู้สอนวิชาต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั่วไปและมักจะเฉพาะเจาะจงไปที่ผู้สอน ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คำว่า อาจารย์จึงได้มาแทนที่คำว่า ครู ตามวิถีสังคมไทยนั่นเอง

ประไพ ลิทธิเลิศ (2542) ได้ให้ความหมายของคำว่า อาจารย์ไว้ 3 ประการดังนี้

1. เป็นผู้ชี้แนะสาระวิทยาการต่างๆ ชี้แนะแหล่งความรู้ และศึกษาค้นคว้าที่ท้าทายความคิด ยึดทักษะผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เป็นการจัดสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ คิดมีเหตุผลและใช้วิจารณ์ญาณก่อนคิดและก่อนทำเสมอ
3. เป็นผู้ปลูกฝังระเบียบวินัยตนเอง ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความรักงาน ปลูกฝังค่านิยมที่ดีและความเป็นประชาธิปไตย

สรุปได้ว่า อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการเรียนการสอน ชี้แนะทางด้านการสอนและวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ วิชาชีพ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้

คุณสมบัติที่ดีของอาจารย์

ทัศนา แสงศักดิ์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่าหน้าที่สำคัญของบุคลากรด้านการศึกษาคือ การทำวิจัย ครูหรืออาจารย์ต้องเพิ่มบทบาทในการเป็นนักวิจัยเพื่อนำข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้สอนระดับใด การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะการวิจัยในชั้นเรียนนำมาแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี บทบาทหนึ่งซึ่งการเป็นนักวิจัยในที่นี้คือ วิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติที่ดีของอาจารย์ตามกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มศึกษาศาสตร์

1.1 มีความรู้กลุ่มลึกในศาสตร์เฉพาะทางและศาสตร์ทางการสอน/การบริหารหลักสูตร

1.2 ถ่ายทอดเนื้อหาสาระอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 รู้เข้าใจ ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ทันโลก ทันเหตุการณ์ ทันสมัย

1.5 คิดริเริ่มสร้างสรรค์พัฒนาศาสตร์แห่งตนตลอดเวลา

1.6 เข้าใจชุมชน สังคมและเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและ
สิ่งแวดล้อม

1.7 ความรับผิดชอบสูง เป็นนักวิชาการ นักบริหาร นักปฏิบัติการ

1.8 มนุษย์สัมพันธ์ดี เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เห็นคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

1.9 มีคุณธรรม จริยธรรมสูงมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

1.10 ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดเวลา

1.11 มีทักษะการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้

1.12 มีบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ทางสังคมดี

1.13 มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาสากล

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

2.1 มีความรู้ ใฝ่รู้ อยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้สามารถจัดการความรู้ได้ครบวงจร คือ หาเป็นสร้างใหม่ได้

2.2 มีบุคลิกภาพดี ทั้งกาย วาจา ใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถติดต่อสื่อสารโดยภาษาที่ถูกต้อง

2.3 มีทัศนคติ มองโลกในแง่ดี ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและมีสัมมาทิฐิ

2.4 มีคุณธรรม จริยธรรม

2.5 เอาใจใส่ ดูแลนักศึกษา

2.6 ติดตามความต้องการของตลาด ความก้าวหน้าตลอดเวลา

2.7 สามารถในการถ่ายทอดความรู้

2.8 ใฝ่หาความรู้ และแสวงหาความรู้และแสวงหาความรู้ข้ามศาสตร์ของตนเอง

2.9 สร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมและการวิจัยเชิงทดลอง

2.10 มีทักษะวิชาชีพด้านการวิจัยและพัฒนา

2.11 แดกงานในภาษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉพาะสาขาวิชา

3. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

3.1 มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ด้วยกายจิต วิญญาณ

3.2 มีความรู้จริงในศาสตร์การศึกษาเฉพาะสาขา

3.3 มีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้

3.4 พัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

3.5 อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

3.6 มีสมรรถนะทางการสื่อสาร

3.7 มีวิสัยทัศน์ทั้งด้าน global and professional

4. กลุ่มสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์

4.1 ต้องมีความรับผิดชอบในความเป็นอาจารย์

4.2 มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน และรู้ธรรมชาติของผู้เรียน

4.3 มีความรับผิดชอบในกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา

4.4 มีคุณธรรม จริยธรรมในศาสตร์นั้นๆ

4.5 มีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองและงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

4.6 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4.7 ใจกว้าง ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยเหตุและผล

สรุปได้ว่า คุณสมบัติที่ดีของอาจารย์เป็นเครื่องหมายหรือสิ่งชี้ให้เห็นความดีต้องมีสมรรถนะทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะการพัฒนาในวิชาชีพของตนเองมีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดีมีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความยุติธรรม ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

แนวทางการพัฒนาคุณาจารย์

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543: 10) ได้กล่าวถึงแนวทางของการพัฒนาคุณาจารย์ที่จำเป็นสำหรับคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษา สำหรับปัจจุบันและอนาคต คือ

1. การเปลี่ยนบทบาทมาเน้นที่การสร้างองค์ความรู้
2. การพัฒนาการสอนโดยเน้นกระบวนการสอนเชิงสร้างสรรค์
3. การเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม
4. การดูแลศิลปวัฒนธรรมของชาติ
5. การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
6. การดูแลคุณภาพและมาตรฐาน

ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน (2551: 281) กล่าวว่า การจัดการผลการปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือหรือวิธีการในการบูรณาการ กระบวนการจัดการทรัพยากรมนุษย์กับการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร ข้อมูลจากประสบการณ์ ข้อเสนอแนะจากผู้บริหารและผู้รับบริการมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2551: 9-12) ได้กล่าวถึงแนวทางของการพัฒนาคุณาจารย์ควรจะได้พัฒนาในประเด็นเหล่านี้บางประการคือ

ประการแรก การพัฒนาคุณาจารย์ในอนาคตควรมีพื้นฐานในทางแนวคิด หรือในทางปรัชญาเป็นตัวกำหนด หรือเป็นประเด็นถกเถียงในการพัฒนาด้วย ทั้งนี้เพราะสังคมไทยอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ การถกเถียงทิศทางและบทบาทที่เหมาะสมของการอุดมศึกษาในสังคมไทย จึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอน และเป็นบทบาทของกลุ่มนักคิดในมหาวิทยาลัยอีกส่วนหนึ่งด้วยทิศทางการพัฒนาคุณาจารย์ควรมีส่วนในการพัฒนาประเทศควบคู่กันไป

ประการที่สอง แนวคิดและสาระของการเรียนการสอนที่นำมาใช้กิจกรรม และการประชุมสัมมนาของพัฒนาคนาจารย์นั้น ควรจะต้องมีพื้นฐานทางหลักวิชาที่เข้มแข็ง แต่ขณะเดียวกันก็มีเทคนิคในเชิงปฏิบัติ (Practical) ให้มากที่สุด เพื่อผู้สอนจะนำไปใช้ได้ และนำไปใช้อย่างเข้าใจ มีเหตุผลและเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

ประการที่สาม การนำเสนอเรื่องของการเรียนการสอนนั้น จะต้องนำเสนอและนำอภิปรายในลักษณะที่สัมพันธ์กันอย่างจริงจังระหว่างการสอนกับการวิจัย การสอนกับการบริการชุมชนและการสอนกับสังคม เพื่อให้การเรียนการสอนมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ภาระหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นการพัฒนาคนาจารย์ที่มีความสมดุล เพื่อให้อาจารย์ที่สนใจการสอนก้าวหน้าไปเท่าเทียมกับส่วนในการวิจัย ถ้าทำควบคู่กันไปก็ควรได้รับการส่งเสริมอย่างสะดวก รวดเร็วและต่อเนื่อง

ประการที่สี่ เทคนิคและกิจกรรมในการพัฒนาคนาจารย์นั้น นอกจากการให้เรียนรู้วิธีด้วยวิธีการปฏิบัติแล้ว เรายังควรจะต้องสอดแทรกค่านิยมใหม่บางประการของสังคมไทยเข้าไปด้วย เช่น ความรู้สึกนึกคิดและความสัมพันธ์กับคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนักศึกษา ค่านิยมใหม่ๆ ของสังคม อุดสาหกรรมสังคมข่าวสารและสังคมฐานความรู้ การรับผิดชอบต่อมนุษยชาติ เป็นต้น

ประการที่ห้า กิจกรรมในการพัฒนาคนาจารย์จะต้องมีหลากหลายเพื่อสนองความถนัด ความสนใจอันหลากหลายของอาจารย์ผู้สอนด้วยพร้อมกันไป โดยเฉพาะกิจกรรมที่จะให้อาจารย์ได้ศึกษาเรียนรู้และทำความเข้าใจด้วยตนเองชนิดที่ไม่ใช้เวลาามากจนเกินไป เพราะธรรมชาติของอาจารย์จะสนใจเนื้อหาเฉพาะของตนเอง เจาะลึกและเกี่ยวข้องในวิชาเอกของตน การเสียเวลาเพื่อสิ่งอื่น จึงควรให้เรียนรู้ได้โดยเร็ว

ประการที่หก หน่วยงานเฉพาะ เช่น หน่วยพัฒนาคนาจารย์ หน่วยพัฒนาการเรียนการสอน และหน่วยสนับสนุน เช่น บริการสื่อการศึกษา บริการตำรา และบริการการวิจัยการทดสอบ เหล่านี้จะต้องได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างถาวร มีผู้รับผิดชอบประจำพร้อมเงินสนับสนุนอย่างเพียงพอ เพื่อความต่อเนื่องสัมพันธ์ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมผู้สนใจเฉพาะกลุ่ม และส่งเสริมกลุ่มสนใจระดับคณะ และภาควิชาให้รับช่วงประสานกันเป็นระดับไป เพื่อความต่อเนื่องและสัมพันธ์ของเป้าหมายและกิจกรรมและเป็นจุดศูนย์รวมทางการพัฒนามหาวิทยาลัย (University Studies) ด้วย

ประการที่เจ็ด ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเปลี่ยนแนวคิดของตัวเอง ให้มาเป็นผู้บริหารวิชาการมากกว่าบริหารการเมืองด้วยการนึกถึงการเรียนการสอนการพัฒนา คณาจารย์ส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาแต่ตัวเองและพวกของตัวเองเป็นจุดใหญ่ ยอมรับทัศนะอื่นและส่งเสริมให้คนอื่นพัฒนาให้พร้อมกับตนเอง

ประการที่แปด การดำเนินการในเรื่องการพัฒนาอาจารย์จะต้องมีจุดเน้น มีเป้าหมายหลักที่ จุดสำคัญและจุดบังคับก่อน เพื่อให้เกิดผลทันทีและในวงกว้าง เช่น เริ่มที่วิชาพื้นฐานทั่วไป วิชา พื้นฐานวิชาชีพ เริ่มที่วิชาบังคับก่อนวิชาเลือก แล้วจึงกระจายไปที่วิชาเอก ให้ผู้รับผิดชอบมีความ สร้างสรรค์ของตนเองมากกว่ากรอบของผู้บริหาร

ประการที่เก้า คือ ระบบการสนับสนุนแบบครบวงจร ก็คือการชี้และกระตุ้นให้เห็น ความสำคัญส่งเสริมและจัดกิจกรรมให้กับอาจารย์ที่สนใจ ให้กำลังใจ และให้รางวัล ในวงที่กว้างและ หลากหลาย

ทิศทางใหม่ของการพัฒนาอาจารย์โดยแท้จริง ก็คือ ทิศทางของอุดมศึกษาโดยส่วนรวมนั้นเอง ทิศทางของอุดมศึกษาไทยอยู่ในภาวะที่กำลังมีการทบทวนเพื่อกำหนดทางเลือกใหม่ที่ เหมาะสม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาอาจารย์ของไทย จึงต้องมีการทบทวนไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้ แต่การทบทวนทิศทางของการพัฒนาอาจารย์นั้น ไม่เพียงแต่จะมีผลต่อการเรียนการสอนที่มี คุณค่าเท่านั้น แต่หมายถึง การนำไปในทิศทางที่เหมาะสมของการอุดมศึกษาไทยด้วย บทบาทใหม่ ของการพัฒนาอาจารย์ในประเทศไทย จึงเป็นบทบาทที่ท้าทายความร่วมมือร่วมใจของผู้สนใจ การ พัฒนาอาจารย์ในระดับนานาชาติอย่างมากด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาอาจารย์ในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ต้องพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทั้งด้านการสอน การสร้างองค์ความรู้ใหม่(วิจัย) และการประยุกต์ใช้ ความรู้ในการบริการวิชาการ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในการทำงานในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาทั้งสี่ด้าน

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตรตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กล่าวถึง รายละเอียดของหลักสูตร (programme specification) หมายถึง คำอธิบายภาพรวมของการจัดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้บัณฑิตบรรลุผลการเรียนรู้ของหลักสูตรนั้นๆ โดยจะถ่ายทอดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานคุณวุฒิสายา/สาขาวิชาไปสู่การปฏิบัติในหลักสูตร ซึ่งแต่ละสถาบันอุดมศึกษาสามารถบรรจุเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ได้อย่างอิสระเหมาะสม ตรงกับความต้องการหรือเอกลักษณ์ของสถาบันฯ โดยคณาจารย์ผู้สอนจะต้องร่วมมือกันวางแผนและจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร

รายละเอียดของหลักสูตรจะช่วยอธิบายให้นักศึกษาทราบว่าตนต้องเรียนวิชาอะไรบ้างเข้าใจถึงวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลที่จะทำให้มั่นใจว่าเมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทั้งยังแสดงความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับองค์ประกอบในการเรียนเพื่อนำไปสู่คุณวุฒิตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิรายละเอียดของหลักสูตร จะช่วยให้นักศึกษาเลือกเรียนในหลักสูตรที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการของตนเองได้ รวมทั้งผู้ใช้บัณฑิตสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณารับบัณฑิตเข้าทำงาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการพัฒนาและบริหารหลักสูตรโดยคณะมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของคณะตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตรมีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ด้านการวิจัย

ด้านการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แพร่กระจายความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยคณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ด้านการให้บริการวิชาการ

ด้านการให้บริการวิชาการที่ทันสมัยเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

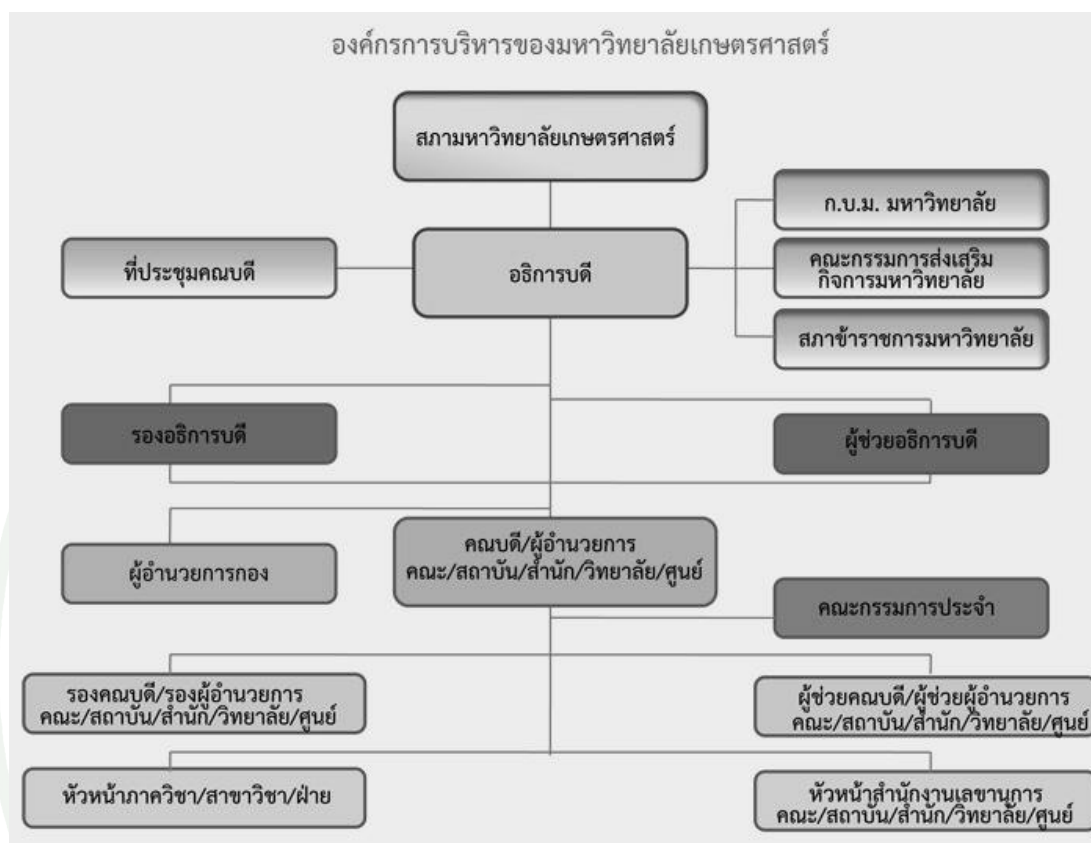
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของคณะ ดังนั้น คณะพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมโดยคณะต้อง มีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุ บำรุงศิลปและวัฒนธรรมทั้งการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามจุดเน้นของคณะอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมกับการเรียนการ สอนและกิจกรรมนิสิต

การจัดการศึกษาตามแผนปฏิรูปราชการ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ.2555-2558)

ภาพที่ 2 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2556)

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ.2555-2558)

วิสัยทัศน์ (Vision) :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ มีผลงานเป็นที่ยอมรับในมาตรฐานสากล เป็นแกนนำในการระดมภูมิปัญญาเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและให้มีอำนาจต่อรองในประชาคมโลก

พันธกิจ (Mission) :

1. สร้างคนที่มีปัญญา รู้เหตุรู้ผล อยู่ในคุณธรรม และมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม
2. สะสมภูมิปัญญา สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนสร้างผลงานที่มีมาตรฐานสามารถแข่งขันได้
3. ร่วมพัฒนาชุมชน และรับผิดชอบต่อสังคม
4. สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และดำรงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
5. บริหารทรัพยากรมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ค่านิยมองค์กร (Value) :

มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน สืบสานสามัคคี มีคุณธรรม

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(Uniqueness) :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มุ่งสร้างศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อความกินดีอยู่ดีของชาติ
มหาวิทยาลัย

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Identity) : I D K U

สำนึกดี (Integrity) : มีจิตใจที่ดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม มีจริยธรรม

มุ่งมั่น (Determination) : มีความตั้งใจมั่น มีความอดทน มีความวิริยะอุตสาหะ
มุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงาน และการในการปฏิบัติใดๆ

สร้างสรรค์ (Knowledge Creation) : เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความขวนขวาย แสวงหาความรู้ มีความ
สามารถในการสร้างมูลค่าและคุณค่าจากความรู้
มีการสร้างนวัตกรรม

สามัคคี (Unity) : มีความร่วมมือร่วมใจ รู้จักประนีประนอม สามารถทำงานเป็นทีม
และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ และมีคุณธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ :

1. เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้
ซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีทักษะทางวิทยาการที่ก้าวหน้า
ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและภูมิภาคอาเซียน

2. เพื่อผลิตผลงานวิจัย สร้างองค์ความรู้ งานวิจัยขั้นสูง และสร้างสรรค์งานวิจัยเพื่อความเป็น
เลิศ มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียน

3. เพื่อพัฒนาวิชาการ เผยแพร่ และถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนาในการแก้ไขปัญหา และ
ตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคม อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน

4. เพื่อสืบสาน อนุรักษ์ พื้นฟูเอกลักษณ์ความเป็นไทย มรดกทางศิลปวัฒนธรรม

5. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเอกลักษณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ และมีคุณธรรม

เป้าประสงค์ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ เชื่อมั่นในสุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีทักษะทางวิชาการที่ก้าวหน้าตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและภูมิภาคอาเซียน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
2. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิต
3. จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านสังคมศาสตร์
5. จำนวนนิสิตรับเข้าใหม่ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านสังคมศาสตร์
6. จำนวนนิสิตคงอยู่ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านสังคมศาสตร์
7. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่จบการศึกษาตามมาตรฐานหลักสูตร
8. ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

9. ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

10. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต

11. ระดับความสำเร็จของผลการพัฒนานับพันิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการศึกษา หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประเทศและสร้างความพร้อมรองรับสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

มาตรการ

1. จัดการศึกษาที่เหมาะสมในแต่ละวิทยาเขต และให้มีความเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และภูมิภาคอาเซียน โดยมีระบบสนับสนุนที่เพียงพอต่อการใช้งานและพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

2. พัฒนาหลักสูตร ให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพและมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยี สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศ และเน้นตอบสนองความต้องการของกลุ่มประเทศอาเซียน

3. ส่งเสริมการบูรณาการและการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการวิจัย และการบริการวิชาการ เพื่อผลิตบัณฑิตที่เก่ง ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีทักษะทางวิทยาการที่ก้าวหน้า

4. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน

แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา

1. โครงการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. โครงการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

3. โครงการจัดการศึกษาด้านสังคมศาสตร์
4. โครงการพัฒนาหลักสูตร
5. โครงการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
6. โครงการพัฒนาระบบสนับสนุน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่นิสิต
รวมทั้งผู้ค้ำยโอกาส

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาอาจารย์

มาตรการ

1. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพได้
มาตรฐานทุกวิทยาเขต โดยพัฒนาอาจารย์และนักวิชาการให้มีความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ
วิทยาการและเทคโนโลยี มีความมุ่งมั่นและสร้างสรรค์ในการทำงาน
2. สนับสนุนให้อาจารย์ร่วมปฏิบัติงานเป็นทีม และอยู่ในสังกัดหน่วยปฏิบัติการวิจัยที่มีความ
เชี่ยวชาญเฉพาะแต่ละสาขา และมีนิสิตร่วมปฏิบัติงานเพื่อบ่มเพาะทางวิชาการทั้งระดับปริญญาตรี
และบัณฑิตศึกษา โดยให้คณะที่มีความพร้อมเป็นคณะนำร่อง
3. ให้อาจารย์ช่วยวิชาการและนักวิจัยร่วมสอนในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความเชี่ยวชาญ
และร่วมให้คำปรึกษาด้านการศึกษาแก่นิสิตทุกระดับโดยให้ถือเป็นภาระงานที่สำคัญ
4. มีระบบและกลไกในการเพิ่มสัดส่วนคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ให้
เป็นไปตามคุณภาพมาตรฐานระดับประเทศและนานาชาติ โดยเน้นในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน

แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา

1. โครงการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ

2. โครงการสัมมนาทางวิชาการ เผยแพร่ผลงานวิชาการ
3. โครงการพัฒนาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ พัฒนาคุณวุฒิ และศึกษาต่อ
4. โครงการสนับสนุนทุนการศึกษา และ/หรือ วิจัยสำหรับอาจารย์
5. โครงการปรับปรุงมาตรฐานภาระงานของตำแหน่งบุคลากรสายช่วยวิชาการและนักวิจัยให้มีหน้าที่ร่วมสอน และให้คำปรึกษา
6. โครงการเสริมสร้างสมรรถนะการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้น Research-Based Learning

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารการศึกษา

มาตรการ

1. ให้มีระบบสนับสนุนทุนการศึกษา และ/หรือ วิจัย ให้กับนิสิตทุกระดับเพิ่มมากขึ้น โดยคณะต้นสังกัดมีส่วนร่วมจัดสรรทุนกับส่วนกลางของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
2. จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการการศึกษาวิชาพื้นฐานอย่างเป็นระบบ
3. พัฒนาการผลิตผลงาน ปรับปรุงช่องทางการนำเสนอ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ครบวงจร มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ โดยเน้นในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน
4. พัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารทางไกลเพื่อการศึกษาให้ทันสมัย พร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการปฏิบัติงานและพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาเขต

แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา

1. โครงการสนับสนุนทุนการศึกษา และ/หรือ วิจัย สำหรับนิสิต
2. โครงการจัดการศึกษาวิชาพื้นฐาน
3. โครงการพัฒนาการผลิตและเผยแพร่วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัย
4. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาการรับผู้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

มาตรการ

1. พัฒนาระบบการได้มาซึ่งผู้เรียนที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีความรู้มีคุณธรรม จริยธรรมในทุกระดับ
2. ปรับปรุงระบบที่เอื้อให้ผู้เรียนในภูมิภาคและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาสามารถเข้าศึกษาในวิทยาเขตต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
3. พัฒนาระบบการรับผู้เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเชื่อมโยงกับระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา เพื่อคัดนักเรียนที่มีคุณสมบัติเข้าศึกษาต่อด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในมหาวิทยาลัย
4. ดำเนินการรับผู้เข้าศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการรับนิสิตและสอดคล้องกับศักยภาพและความพร้อมแต่ละวิทยาเขต

แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา

1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรับนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. โครงการรับนักเรียนชั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนานิสิตให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมก.และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการ

1. สนับสนุนให้นิสิตมีโอกาสฝึกงานและสร้างเสริมประสบการณ์ในองค์กรต่างๆ ทั้งภายในประเทศและนานาชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน โดยเพิ่มโอกาสให้กับนิสิตที่ด้อยโอกาส พร้อมทั้งการสนับสนุนด้านทุน
2. ปรับปรุงรูปแบบการพัฒนานิสิตให้เป็นนิสิตที่มีคุณภาพ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม ความมุ่งมั่นในการทำงานและทัศนคติที่ถูกต้อง แก่นิสิต พร้อมทั้งส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
3. สนับสนุนกิจกรรมอันดีของนิสิตที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ต่อชุมชน สังคม และภูมิภาคอาเซียน โดยมุ่งเน้นให้นิสิตได้มีประสบการณ์ในชีวิตสังคมชนบทและสัมผัสวิถีชีวิตรากหญ้า ตลอดจนให้นิสิตได้มีโอกาสใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
4. ส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ เพื่อสร้างความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
5. พัฒนาระบบการติดตามศิษย์เก่า เพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร และจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพให้กับศิษย์เก่า

แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาศึกษา

1. โครงการฝึกงานและสร้างเสริมประสบการณ์ด้านอาชีพแก่นิสิต

2. โครงการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของนิสิต/ศิษย์เก่า
3. โครงการสร้างคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี และวัฒนธรรมประชาธิปไตย การบำเพ็ญประโยชน์และช่วยเหลือชุมชนและสังคม
4. โครงการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงาน/สัมมนา/ศึกษาดูงาน/การแลกเปลี่ยนนิสิต
5. โครงการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและส่งเสริมสุขภาพแก่นิสิต
6. โครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ของนิสิต
7. โครงการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะในด้านอื่นๆ แก่นิสิต
8. โครงการพัฒนารูปแบบ กระบวนการพัฒนานิสิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐ แก้วแจ่ม (2547) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถพื้นฐานเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่างอุตสาหกรรมสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก พบว่า ผู้มีระดับวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีการวัดผลและประเมินผล และด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าผู้มีวุฒิปริญญาตรีเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการสอนสูงกว่า 10 ปีมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนด้านความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี

อังศินันท์ อินทรกำแหง และ ทศนา ทองภักดี (2549) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐเอกชนและในกำกับของรัฐผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสมรรถนะทั้ง 4 ด้านคือด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ไทยมีผลทางตรงและผลทางอ้อมโดยส่งผ่านสมรรถนะด้านบริการวิชาการส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ทั้งนี้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความเป็นผู้นำทางวิชาการตามสมมติฐานนั้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง อยู่ในเกณฑ์ดีมากโดยรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุนี้สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของความเป็นผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐเอกชนและในกำกับของรัฐได้ร้อยละ 69.0, 83.0 และ 85.0 ตามลำดับและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอยู่ในเกณฑ์ดีที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและกลุ่มตัวอย่างที่ 2 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยค่าไค-สแควร์ = 25.50, P-value=0.953, df = 39, GFI = 0.98, AGFI = 0.94, RMR = 0.017 และ RMSEA = 0.000

ชาตรี โพธิกุล (2552) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง สมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา พบว่า ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายวางแผนการบริหารงานของโรงเรียนให้ชัดเจนในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในโรงเรียนให้เกิดความถูกต้องชัดเจนเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ผู้บริหารควรมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของบุคลากร

เพื่อบุคลากรสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรวางแผนการทำงานและมีการบริหารจัดการที่สามารถดึงศักยภาพและความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคลากรมาใช้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของงาน ภายใต้หลักการผลประโยชน์ขององค์กรและบุคลากร

ประสิทธิ์พร สืบสุข (2552) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะตามสภาพจริงและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครู ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า คุณลักษณะตามสภาพจริงของครูตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มาตรฐานการปฏิบัติตน มาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ

เพชร สุตรัก (2553) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พบว่าสมรรถนะหลัก 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียนตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square = 0.472) แสดงว่า สามารถทำนายสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 ได้ 47.2%

อารีวรรณ น้อยดี (2553) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ประกอบด้วย 8 ด้าน 42 รายการดังนี้ 1) ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา 9 รายการเช่นมีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาชีพของตน 2) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 5 รายการเช่นสามารถปฏิบัติงานให้ได้ผลที่มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ 3) ด้านความสามารถบริหารงานวิชาการ 6 รายการเช่นสามารถดำเนินการให้สถานศึกษามีมาตรฐานการศึกษาที่ดีเยี่ยม 4) ด้านความสามารถการบริหารงบประมาณ 4 รายการเช่นสามารถระดมทรัพยากรมาจัดสมทบกองทุนเพื่อการศึกษา 5) ด้านความสามารถบริหารงานบุคคล 4 รายการเช่นสามารถดำเนินการให้มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพกับสถานศึกษา 6) ด้านความสามารถบริหารทั่วไป 4 รายการเช่นสามารถจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ให้มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ 7) ด้านคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 5 รายการเช่น มีจิตใจเป็นกลางไม่มุ่งแต่พวกพ้องของตน 8) ด้านสร้างความเป็นผู้นำ 5 รายการ เช่น สามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้ดี

ฤทัยรัตน์ กล่อมสุข (2555) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดได้แก่ การส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนและพฤติกรรมของผู้เรียน การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย มุ่งคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี

ขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2556) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า 1) องค์ประกอบของสมรรถนะด้านการวิจัยที่จำเป็นของอาจารย์ มี 10 องค์ประกอบ 75 ตัวแปรสังเกตได้ 2) ผลการวิเคราะห์สมรรถนะด้านการวิจัยที่เป็นจริงของอาจารย์ โดยภาพรวมพบว่าระดับสมรรถนะด้านการอนุมัติบัตรได้ มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ด้านความสามารถเสนอผลงานวิจัยเพื่อจดสิทธิบัตร อนุมัติบัตรได้ มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ด้านความสามารถเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมทั้งระดับชาติ และนานาชาติ ผลการวิเคราะห์ค่าช่องว่างของสมรรถนะด้านการวิจัยพบว่า สมรรถนะที่ต้องให้ความสำคัญและนำไปทำกลยุทธ์ในการพัฒนา 3 อันดับแรกได้แก่ 1) สามารถเสนอผลงานวิจัยเพื่อจดสิทธิบัตร อนุมัติบัตรได้ 2) สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและรู้จักประสงค์ของแหล่งทุน 3) สามารถเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

ศิริรัตน์ สุกใจ (2556) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการเตรียมความพร้อมบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหารเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) สภาพและความต้องการการเตรียมความพร้อมบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหาร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งในส่วนของสภาพจริงของการเตรียมความพร้อม และสภาพความต้องการการเตรียมความพร้อมที่คาดหวัง โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมของสภาพจริง 3.62 และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมของสภาพที่คาดหวัง 4.38 และมีค่าความต้องการจำเป็น (PNI) 0.210 2) แนวทางการเตรียมความพร้อมบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหารเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีดังนี้ 1) พัฒนาเทคนิคการสอนเพื่อจัดการเรียนรู้สู่อาเซียน 2) สร้างบริบทความเป็นอาเซียนในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม 3) เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นภาษาต่างประเทศ และกำหนด ให้มีการประเมิน

การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ 4) พัฒนาศักยภาพครูให้มีองค์ความรู้ด้านทักษะการจัดลำดับความคิดในระดับสูง 5) พัฒนาครูให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมและประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับท้องถิ่น 6) สร้างความตระหนักและเห็นคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรมวิชาชีพ และกำหนดให้ร่วมกันวิเคราะห์หลักเกณฑ์ด้านคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพเป็นระยะ 7) พัฒนาศักยภาพครูให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเน้นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคงอาเซียนกับโรงเรียนเหล่าทัพ และกระทรวง กลาโหม 8) สร้างและใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 9) จัดหาเวลาให้ครูอาจารย์มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ 10) จัดและเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ 11) จัดและเข้าร่วม กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับสังคม

เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า สภาพการปฏิบัติงานบริการวิชาการ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ข้อที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดเห็นว่าการปฏิบัติได้แก่ มีประเมินพึงพอใจของการให้บริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์ที่เพิ่มทุกโครงการ/กิจกรรม และข้อที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดเห็นว่าการปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ การพิจารณาแนวทางเรื่องค่าตอบแทน/รางวัลที่พึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ปัญหาการบริการวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการการบริการโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สำหรับความคิดเห็นของบุคลากรภายนอกซึ่งเป็นผู้รับบริการวิชาการ พบว่า ข้อที่จำนวนบุคลากรภายนอกจำนวนมากที่สุดเห็นว่าการปฏิบัติได้แก่ บุคลากรในหน่วยงานนำความรู้มาใช้ประโยชน์ได้ และข้อที่เห็นว่าการปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ งานบริการด้านติดตั้ง จัดวาง ตรวจสอบระบบงานของหน่วยงาน

งานวิจัยต่างประเทศ

Wright (2001 อ้างใน อาริวรรณ น้อยดี, 2553) ได้วิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ : สิ่งที่ถูกต้องที่ควรได้รับพบว่าสมรรถนะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป็นตัวชี้ทิศทางและเป็นตัววัดความเจริญเติบโตส่วนบุคคลซึ่งเป็นทุนมนุษย์อันเป็นตัวเสริมหน้าที่ในการบริการและเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการติดตามงานและเป็นตัวขับเคลื่อนความสำเร็จที่สำคัญขององค์การประกอบด้วยความสามารถให้เกิดอิทธิพลหรือชักชวนทักษะระหว่างบุคคลความรู้ทางเทคนิคความสามารถในการจัดการกับความคลุมเครือ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อาจารย์เป็นผู้รักความก้าวหน้าในอาชีพในขณะเดียวกันอาจารย์ต้องพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะในการที่จะเพิ่มพูน ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้งานในหน้าที่ของตนเองเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด อาจารย์เป็นบุคลากรหลักที่สำคัญที่จะผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนในการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ และเกิดประสิทธิภาพทางการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพตามลักษณะของข้อมูลเพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาสี่ด้าน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

วิธีการวิจัยแบ่งเป็นสองขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามการศึกษาข้อมูลในบทที่ 2 มากำหนดเป็นกรอบสาระพื้นฐาน เพื่อสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด (open ended form) แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อกำหนดสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากผู้ทรงคุณวุฒิให้ครอบคลุมภารกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สี่ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สำหรับการสัมภาษณ์ (interview) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะเน้นการสัมภาษณ์เชิงลึกการสนทนาพูดคุยที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสนทนาพูดคุยทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและตอบโจทย์การวิจัย หลังจากการสัมภาษณ์จะทำการสรุปการสัมภาษณ์จากการจดบันทึก จากเทปบันทึกเสียง โดยสัมภาษณ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ได้สมรรถนะอาจารย์เชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะทางความคิดและเจตคติ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมาถอดเทปซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลจากความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์เกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์มารวบรวมประเด็นต่างๆ การสัมภาษณ์ของแต่ละคน โดยพยายามรวบรวมความคิดเห็นแต่ละเรื่องให้มากที่สุด จากนั้นนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยทำการแยกแยะและจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามขอบเขตของการวิจัยโดยนำแนวคิดที่คล้ายคลึงกันในแต่ละด้านมาจัดเรียงให้อยู่กลุ่มเดียวกัน ส่วนที่ซ้ำซ้อนให้ตัด

ออกไป โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเน้นย้ำความชัดเจนของกรอบสมรรถนะที่ได้จากการศึกษาเอกสารในบทที่ 2 แล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) 5 ระดับ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมความสอดคล้อง ภาษา ตลอดจนความแตกต่างตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ แล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาว่าครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวิจัยและทำการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และนำไปสอบถามอาจารย์ตามสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่ามีสมรรถนะทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนำแบบสอบถามกลับมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เพื่อทำการจำแนกข้อมูลหาฉันทามติ (consensus) โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์การวิจัยครั้งนี้เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวนรวม 5 คน ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ตำแหน่งงานที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย ดังนี้

1.1.1 กลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1.2 กลุ่มอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 10 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ และมีผลงาน เป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำหรับการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยใช้เป็นแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

2.1 ประชากร ได้แก่ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 2,849 คน ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2557

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 351 คน ได้มาโดยการสุ่มโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม Taro Yamane กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยการสุ่มแบบสัดส่วนตามจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในทุกคณะทุกวิทยาเขต เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดสอบเครื่องมือโดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างเป็นการศึกษาเพื่อหาข้อมูลแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของอาจารย์ควรมีลักษณะอย่างไร โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศผสมผสานกับการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์เนื้อหา จำแนก จัดเป็นกลุ่มแนวทาง จำนวนสี่ด้าน สร้างเป็นแบบสอบถามซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) 5 ช่วงคะแนน โดยให้ค่าน้ำหนักความเป็นไปได้แต่ละข้อ ตามเกณฑ์โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมสมรรถนะของอาจารย์สี่ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และงานศึกษาต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะอาจารย์และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นแนวคิดและหลักในการกำหนดขอบเขตการศึกษาและกำหนดเครื่องมือในการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือการวิจัยโดยการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิด และให้ครอบคลุมขอบเขตของการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และนำแบบสอบถามมาแก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความครบถ้วนของเนื้อหาในแต่ละด้านและสิ่งที่ต้องการวัด รวมทั้งตรวจสอบภาษาที่ใช้ และพิจารณาปรับปรุงแก้ไข หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) โดยแบบสอบถามมีข้อคำถามจำนวน 62 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 57 ข้อและค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 จำนวน 5 ข้อ ค่า IOC = 0.67-1.00 แล้วนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ทดสอบเบื้องต้น (Try out) กับกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.934

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์และจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์การกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ในระดับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และอาจารย์
2. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตาม วัน เวลาที่กำหนด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการศึกษาศมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนทั้งสิ้น 351 คน คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามจุดประสงค์และข้อกำหนดของการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดสมรรถนะของอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ใช้แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปแบบบรรยาย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในด้าน สมรรถนะ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สมรรถนะด้านการวิจัย สมรรถนะด้านการให้บริการทางวิชาการ สมรรถนะด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

การให้คะแนนและการแปลความหมายคะแนน

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามหน้าที่พันธกิจสี่ด้าน ที่วัดจาก ความรู้ ความสามารถ ตามสภาพที่เป็นจริงหรือมีผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏให้เห็นจากการทำงานตามภารกิจ ซึ่งพิจารณาถ้อยเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 166)

5	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริงของท่านมาก
3	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริงของท่านปานกลาง

- 2 หมายถึง รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง
ของท่านน้อย
- 1 หมายถึง รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง
ของท่านน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนน

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามหน้าที่พันธกิจสี่ด้าน ที่วัดจาก ความรู้
ความสามารถ ตามสภาพที่เป็นจริงหรือมีผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏให้เห็นจากการทำงานตามภารกิจ

ระดับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติ ระดับมากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติ ระดับมาก
ระดับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติ ระดับปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติ ระดับน้อย
ระดับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติ ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำหรับการกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตามมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา ทั้งสี่ด้าน โดยนำเสนอแต่ละด้านเป็น 3 ประเด็น คือ 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) ทศนคติ ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เกี่ยวกับประเด็นทางความรู้ ทักษะ และเจตคติ

1.1 ความรู้ในสาขาวิชา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ต้องมีความรู้เชิงลึก รู้กว้างเชื่อมต่อกับโลกปัจจุบันในวิชาที่เรียนและเชื่อมต่อกับสภาพการทำงานจริง ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งที่กล่าวว่าใน “**อาจารย์ต้องมีความรู้ที่เชื่อมต่อการเรียนกับโลกปัจจุบันและสภาพการทำงานจริง ต้องรู้ว่ามีสิ่งใดที่จบไปแล้วจะไปทำงานอะไร ต้องสอนนิสิตอย่างไร อาจารย์จะต้องมีความรู้ว่าจะคนที่จะนำวิชาชีพนี้ไปใช้จะต้องรู้อะไรบ้าง รู้ไปในอนาคต รู้เท่าทันเทคโนโลยีที่กำลังมาในยุคของการเปลี่ยนแปลง**”

อาจารย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรทั้งในด้านโครงสร้างหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งที่กล่าวว่า “**อาจารย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในเรื่อง 1) โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา รูปแบบโครงสร้างตัวหลักสูตร สิ่งที่สำคัญคือผลของการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอนอาจารย์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะต้องรู้ในเนื้อหาวิชานั้นๆ และเชื่อมโยงกับผู้เรียน**”

ความรู้ในวิชาชีพ ได้แก่ ทักษะและความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเขียนตำราและการวิจัย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งที่กล่าวว่า “**อาจารย์ต้องมีความรู้ในวิชาชีพของตน ซึ่งส่วนหนึ่งได้จากการเขียนตำรา ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ได้ความรู้ที่จะไปสอนคน เอกสารประกอบการสอน เอกสาร**

คำสอน ตำรา หนังสือต้องเขียนเป็นและต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม
อุดมการณ์ของวิชา ก็เป็นสมรรถนะของอาจารย์ที่ต้องเกิดขึ้น ”

อาจารย์ต้องรู้เฉพาะเจาะจงสาขานั้นๆ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า
“อาจารย์ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแล้วก็ต้องหาความรู้อื่นๆ ประกอบไปด้วย ต้องมีการ
สอดแทรกทั้งบทบาทหน้าที่ในสังคม หลักสูตรบางวิชาก็ต้องสอดแทรกวัฒนธรรมประเพณี มีการ
ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและมีการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการวิเคราะห์ได้อย่างเหมาะสมความรู้
ต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียนเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนด้วย หลักสูตรต้องเสริมสร้างความมั่นใจ
ให้กับตัวเองมากขึ้น ต้องสอนให้นิสิตมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมและประเทศชาติด้วย สอนให้นิสิต
วิเคราะห์เป็น อาจารย์ต้องให้คำแนะนำด้วย”

อาจารย์ต้องมีวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่สอน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า
“อาจารย์ควรมีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับวิชาที่สอนและนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการวิจัยมา
ใช้ประกอบการสอน มีความรู้เนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
ด้วยการหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้เท่าทันกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง”

1.2 ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี ควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ต้องมีทักษะในการใช้สื่อเพื่อเชื่อมต่อกับนิสิตในปัจจุบันได้ ดังคำกล่าวของ
ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์มีความทันสมัยในเรื่องของการใช้สื่อ ลักษณะการสอนควรสอน
ผ่าน E ต่างๆ สอนผ่าน facebook ผ่าน Social Media ต่างๆ เพื่อให้ทันกับนิสิตยุคปัจจุบัน”

อาจารย์ต้องมีทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่าน
หนึ่งว่า “อาจารย์ต้องมีทักษะทางด้านการเรียนการสอน ทางด้านการถ่ายทอดความรู้ให้สอดคล้องกับ
วิชาที่เรียน เทคนิคและวิธีการที่ให้เกิดการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เทคนิคการประเมินตั้งแต่
ตัววัดข้อสอบ เทคนิคการสอน มีการผลิตสื่อการสอนที่หลากหลายและมีการปรับปรุงอยู่เสมอ”

มหาวิทยาลัยต้องจัดหาให้ผู้สอนมีความรู้ มีทักษะ มีเจตคติที่ดีต่อเรื่องของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า **“มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ต้องเห็นความสำคัญกับการพัฒนาอาจารย์ ตั้งแต่แรกบรรจุและจัดเป็นช่วงๆ ช่วงแรกต้องให้รู้ สมรรถนะให้เกิดกับตัวผู้สอนว่ามีอะไรบ้าง ต้องให้อาจารย์ได้รู้จักหลักสูตร รู้จักแนวทาง การจัดการ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล และการออกข้อสอบ”**

ในเรื่องของการใช้โปรแกรมต่างๆ การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลาย ในปัจจุบันแนวคิดเปลี่ยนไปมากเพราะว่ามีแนวคิดใหม่ๆ เข้ามา ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า **“ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี ควรมีการเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนที่ทันสมัยใน การที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอาจารย์ก็ควรจะสามารถในเรื่องของการใช้สื่อและภาษาซึ่งก็มีความสำคัญในด้านการเรียนการสอน”**

1.3 ทักษะต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ประเด็นทักษะต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพมีลักษณะดังนี้

อาจารย์มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า **“อาจารย์ต้องมี 1) จรรยาบรรณในวิชาชีพ 2) มีเป้าหมายในการพัฒนาองค์กร และ 3) ในเรื่องของวิชาชีพ มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตัวเอง 4) ในความเป็นครูต้องปรารถนาเห็นผู้อื่นได้ดี 5) มีความหลากหลายทางด้านวิชาการ มีการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา”**

อาจารย์ผู้สอนมีแนวคิดเพื่อให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้เรียน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า **“อาจารย์ต้องมีเวลาให้กับการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตเข้าหาพัฒนานิสิตได้ ทุกเมื่อเมื่อมีโอกาสโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนานิสิตตาม อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอาจารย์ไม่สามารถทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้ในตัวผู้เรียนไม่สามารถทำได้”**

อาจารย์ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียนทุกคน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า **“อาจารย์ต้องมีคุณธรรม ปฏิบัติตนนิสิตอย่างเท่าเทียมกันความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของคณะ เพิ่ม การออกไปของนิสิตในการทำงานให้เป็นคนดีของสังคม ให้นิสิตมีความภาคภูมิใจกับสถาบัน**

อาจารย์ต้องสอนตามพรหมวิหาร 4 ด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และวิชาชีพ ต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ และมีความทันสมัย ต้อง update อยู่ตลอดเวลาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก”

2. สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทางด้านการวิจัย เกี่ยวกับ ประเด็นทางความรู้ ทักษะ และเจตคติ

2.1 ความรู้ในการทำวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย ควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ต้องมีความรู้ลึก รู้จริง รู้กว้าง ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์มีวิธีการสอน โดยมีการเชื่อมต่อกับโลกภายนอก และมีความรู้ในเรื่องของวิธีการวิจัยและ เข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเพราะฉะนั้น โดยมุมมองแล้วอาจารย์ส่วนใหญ่จะมี สมรรถนะทางด้านวิจัย ความรู้ทางด้านวิจัย ต้องมีความรู้ในการทำงานวิจัยในด้านนั้นๆ อย่างเต็มที่ อาจารย์รู้นโยบายของมหาวิทยาลัยรับงานวิจัยมาต้องมีความรู้ในด้านนั้นๆ ต้องหาถ้าไม่มีก็ต้องหา ความรู้ทางด้านการวิจัยมาสนับสนุนทำการวิจัยให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ”

บทบาทหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะที่บอกว่ามหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “ถ้าอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยไม่มีความรู้ในเรื่องการทำงานวิจัยให้ดีจะลำบาก เพราะว่ามหาวิทยาลัยมาจากไหนก็มา จากคณาจารย์ ถ้าจะผลักดันในเรื่องของการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยคณาจารย์ก็ต้องมีความรู้ อย่าง แท้จริงในเรื่องของวิจัย คือในปัจจุบันความรู้ในเรื่องการวิจัยเป็นเรื่องอันตรายนมาก คือหลายสาขาวิชา ที่สอนกันเองโดยที่ครูบาอาจารย์ไม่ได้จบวิจัย แต่คิดว่าคำราก็เล่มเดียวกัน อ่านมาแล้วก็เหมือนกัน อ่านมาแล้วก็มาสอน อย่าลืมว่าการวิจัยเป็นทักษะต้องอาศัยประสบการณ์ ต้องมาเรียนรู้อีกมาก แล้ว สิ่งต่างๆ ที่เป็นประสบการณ์ตรงจากที่เราลงไปทำงานวิจัย สิ่งเหล่านั้นจะมีคุณค่ากับลูกศิษย์มาก อาจารย์สอนวิจัยสามารถที่จะยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอาจารย์ต้องรู้ นโยบายงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ หรือแม้แต่อาจารย์ที่ไม่ได้ สอนวิจัยอาจารย์ก็ต้องมีความรู้ที่จะไปทำงานวิจัยในสาขาของตัวเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการ อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน”

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะเน้นการสอนมากกว่าทำงานวิจัย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ภายในคณะหรือภาควิชาแต่ละภาควิชามีอาจารย์ที่อาวุโสที่มีศักยภาพจะต้องช่วยอาจารย์ใหม่ คือ ถ้าได้โครงการอะไรมาอาจารย์อาวุโสก็ควรจะต้องดึงอาจารย์ใหม่ๆ เข้ามาร่วมทีม อาจารย์ควรจะมีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน มีความรู้ที่หลากหลายในการวิจัยเพื่อขยายพรมแดนเกี่ยวกับความรู้เชิงบูรณาการ”

ต้องรู้กระบวนการวิจัย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องติดตามในเรื่องของ *trans* ในเรื่องของประเด็นปัญหาที่มันเปลี่ยนไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย *trans* มันก็ไม่เหมือนกันแล้ว ตอนนี้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 *trans* ในเรื่องของการวิจัยก็จะเน้นในเรื่องของการศึกษาก็นั้นในเรื่องของการนำเทคโนโลยี ในเรื่องของทางวิทยาศาสตร์ ในเรื่องของคณิตศาสตร์ มีการเน้นในด้านนี้มากขึ้น นอกจากนี้ก็ต้องเรียนรู้ในเรื่องของกระบวนการ รูปแบบ เทคนิค การออกแบบการวิจัย ให้มีลักษณะที่สอดคล้องหรือที่เหมาะสมกับเรื่องที่ทำ”

2.2 ทักษะการทำวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประเด็นทักษะการทำวิจัย ควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้จะเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “ในเรื่องของงานวิจัย ในปัจจุบันน้อยขึ้นมากที่อาจารย์ทำคนเดียวในสมัยก่อนอาจจะได้แต่ปัจจุบันไม่ได้จะต้องประสานงานกับคนอื่นเพราะฉะนั้นอาจารย์จะต้องมีความสามารถในการประสานงานและทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดีโดยเฉพาะการนำผลงาน วิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนหรือสังคมได้เป็นอย่างดี อาจารย์ควรมีผลงานวิจัยที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญา พร้อมกับเผยแพร่งานวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย และมีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในเอกสารทางวิชาการ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สนใจได้”

ทักษะอาจารย์ควรมี ถ้าไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ งานวิจัยก็ไม่มีคุณภาพ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “ถ้าอาจารย์ไม่มีความรู้ทางด้านนั้นเราก็ต้องทำงานวิจัยแบบบูรณาการ ถ้าเราอ่อนทางด้านไหนขาดทางด้านไหน ก็เชิญอาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านอื่นมาทำงานวิจัยกับเรา เพื่อให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพ อาจารย์ก็ต้องอาศัยประสบการณ์ยังมีโอกาสทำงานวิจัยมากเท่าไรยิ่ง

เรียนรู้มากขึ้น การทำงานวิจัยในการสร้างบรรยากาศอาจารย์จะต้องมีทักษะในการจัดการสถานการณ์ได้ ต้องมีทักษะทางการสื่อสาร การรับอาจารย์ใหม่เข้ามาต้องสัมภาษณ์ในเรื่องนี้ควรให้กองการเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์ก่อนในเรื่องของการสื่อสารควรจะบรรจุอยู่ในการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ ผลของการวิจัยก็นำมาพัฒนาในเรื่องของการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับเรื่องขอบข่ายของการทำวิจัยแต่ละฟิวกก็จะไม่เหมือนกันทางด้านสังคมก็จะมีผลกระทบต่อสังคม เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ สายวิทยาศาสตร์ก็อาจจะมองเห็นว่าเป็นนวัตกรรม เป็นการพัฒนานวัตกรรมอะไรขึ้นมาขึ้นหนึ่งเพื่อประโยชน์ของงานวิจัย จะเป็นนวัตกรรมมากกว่าทางสายวิทยาศาสตร์ สายสังคมศาสตร์ก็จะได้องค์ความรู้ใหม่ๆ มาถ่ายทอด”

2.3 ทักษะต่อการทำวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเด็นทักษะต่อการทำวิจัย ควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์จะต้องรู้ว่าหน้าที่ของตนเองคือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์จะต้องสร้างองค์ความรู้ใหม่นอกเหนือจากการเรียนการสอนแล้วเป็นแนวทางในเชิงวิชาการ อาจารย์จะต้องพัฒนาตนเอง ก็จะอยู่ในโลกของการวิจัยได้การที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีเขาจะต้องเป็นแนวทางในเชิงความรู้ต่างๆ อาจารย์ควรจะประชุมวิชาการ ถ้าอาจารย์ไปประชุมวิชาการแล้วไปฟังเฉยๆ ก็ไ้ระดับหนึ่ง แต่ระดับซึ่งองค์กรคาดหวังก็คืออาจารย์ต้อง *invited speaker* อาจารย์จะต้องมีความสามารถนอกเหนือจากงานวิจัยก็คือความเป็นที่ที่น่าเชื่อถือ ความสามารถในการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีการสร้างสรรค์ประยุกต์ในการวิจัยอยู่เสมอ”

งานวิจัยต้องเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนไปสู่ผู้เรียน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “งานวิจัยเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน วิจัยเพื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะระดับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่แล้วเอาเนื้อหาของวิจัยเป็นเครื่องมือสำหรับสอนในระดับโท เอก ต้องทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนการสอนและการวิจัย งานวิจัยต้องเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนและบริการวิชาการ ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยก็ต้องมีการเผยแพร่ เช่น การเขียนเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ถ่ายทอดได้ในรูปแบบหนังสือ สมรรถนะที่ดีทางการเรียนการสอนและการวิจัยเป็นหลักใหญ่ของอาจารย์ งานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อองค์กร ต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สร้างชื่อเสียง มีประโยชน์

ต่อสังคมและประเทศชาติเพื่อที่งานวิจัยจะได้ไปแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคม และ
ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ อาจารย์ควรมีจรรยาบรรณของนักวิจัยและถือเป็นแนวปฏิบัติ”

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องมีเจตคติที่ดีในการวิจัย ดังคำกล่าวของผู้ให้
สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “งานวิจัยก็ควรจะมีลักษณะที่เกิดประโยชน์ในสาขาของอาจารย์มีผลต่อชุมชน
ต่อสังคมต่อประเทศ ลักษณะงานวิจัยต้องมีผลต่อหน่วยงาน ชุมชน สังคม การสร้างเครือข่ายความ
ร่วมมือ เรื่องของการบูรณาการระหว่างศาสตร์ต่างๆ จะเกิดประโยชน์ในภาพรวมความร่วมมือภายใน
มหาวิทยาลัย ภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน จะเกิดประโยชน์ร่วมกัน แสวงหาความ
ร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรหาทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
เพื่อให้มีเครือข่ายในการทำงานร่วมกันในสาขาอื่นๆ”

3. สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทางด้านการให้บริการ
วิชาการ เกี่ยวกับประเด็นทางความรู้ ทักษะ และเจตคติ

3.1 ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ประเด็นความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ ควรมีลักษณะดังนี้

ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาของอาจารย์ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์
ท่านหนึ่งว่า “การบริการวิชาการมีอยู่ 2 อย่าง 1) การบริการวิจัยในองค์ความรู้ซึ่งยังไม่มีมาก่อน 2)
การถ่ายทอดความรู้ที่มีไปให้ผู้ที่เขาจะใช้ ต้องมีความรู้ทางวิชาการให้คำปรึกษาได้ก็คืออาจารย์จะต้อง
เข้าใจว่าคนที่เราจะไปถ่ายทอดให้เขาจะติดต่อกับเขาอย่างไร การสื่อสารระหว่างนักวิจัยด้วยกัน
สื่อสารระหว่างอาจารย์กับประชาชน ผู้ประกอบการ หรือนักวิทยาศาสตร์ หรือผู้ที่มีตำแหน่งบริหาร
ในบริษัท ใหญ่ๆ และต้องมีความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่ม
เป้าหมายได้เป็นอย่างดี”

การให้บริการวิชาการต้องให้มีการเชื่อมโยงกับความรู้ที่ใช้ในการบริการวิชาการ ดังคำ
กล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องใช้ความรู้จากงานวิจัยมาเชื่อมต่อในการบริการการ
วิชาการ ความรู้ทางด้านการเรียนการสอนและความรู้ทางด้านการบริการวิชาการจะต้องหาความรู้จาก
การวิจัยก่อนที่เกิดขึ้นจากการวิจัย สิ่งที่เราเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน ใช้ในการบริการวิชาการ

อาจารย์ต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะอบรมนั้นๆ การทำงานวิจัยก็ต้องสอดคล้องกับบทบาทของอาเซียนเข้าไปด้วย หัวข้อต่างๆ ก็จะมากขึ้น ในการที่เราจะไปบริการงานวิชาการอาจารย์ต้องรู้จริงในเรื่องนั้นๆ ต้องรู้รอบ และต้องทันสมัย”

ต้องมีความรอบรู้ทางด้านงานวิชาการ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “มีหลักสูตรที่หลากหลายหรือเป็นหลักสูตรบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ต้องรู้ลึกในเรื่องนั้นๆ ไปพัฒนา และให้ความรู้ รู้ทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัยด้านบริการวิชาการต้องร่วมมือกับสาขาอื่นๆ ภายในคณะและภายในมหาวิทยาลัย อาจารย์ควรจะบริการชุมชน ทางด้านการศึกษาโดยมีการจัดทำหลักสูตรในการอบรม ลักษณะการให้บริการวิชาการควรแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือให้บริการฟรี กับ เก็บเงิน บริการฟรี หมายถึงชุมชนที่ด้อยโอกาสเขาต้องการความช่วยเหลือไปสอนเขาให้ความรู้เขา การเก็บเงิน สำหรับคนที่มีความสามารถที่จะเสียเงินได้ก็เก็บเงิน”

3.2 ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้รับบริการ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องสามารถพูดให้ผู้รับบริการเข้าใจได้ สามารถนำเสนอหรือถ่ายทอดให้ผู้รับบริการได้อย่างชัดเจน และต้องรู้ว่าผู้รับบริการที่ถ่ายทอดอยู่อยากรู้อะไร ไม่รู้อะไรอาจารย์จะต้องสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นให้ได้ มีการวิเคราะห์งานบริการวิชาการให้ผู้รับบริการได้เข้าใจอย่างชัดเจน สามารถนำเสนอประสบการณ์มาให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต มีการติดต่อสื่อสาร พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งในและต่างประเทศ”

ทักษะในการบริการวิชาการค่อนข้างหลากหลายรูปแบบมากทีเดียว เมื่อเราได้ผลงานทางการเรียนการสอนและการวิจัยแล้วก็จะได้ผลงานทางวิชาการ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “ถ้าอาจารย์มีความรู้ทางด้านงานวิจัยแล้วก็สามารถไปเผยแพร่ต่อได้ บริการวิชาการมีหลากหลายก็แล้วแต่ว่าจะมีช่องทางที่จะให้เกิดการบริการวิชาการได้หรือไม่แล้วแต่สายงานแล้วแต่สาขาอาจารย์บางคนก็ถ่ายทอดต่อนักวิชาการ บางคนถ่ายทอดสู่ประชาชน แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องทำ ในการบริการวิชาการต่างๆ ก็ต้องอยู่ที่ผู้ที่เราจะไปอบรม ถ้าเป็นเกษตรกรเราก็

ต้องมีสื่อการนำเสนออย่างง่าย ถ้าเป็นนักวิชาการก็ต้องนำเสนออีกแบบหนึ่ง ต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ มีการทำงานร่วมกันระหว่างตัวอาจารย์กับคนในชุมชน ต้องมีความรู้ มีเทคนิคในการถ่ายทอด มีวิธีการในการทำให้ผู้รับบริการเข้ารับการอบรม อาจารย์ต้องทำงานร่วมกันในชุมชน”

3.3 เจตคติต่องานบริการวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเด็นเจตคติต่องานบริการวิชาการควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ที่ทำบริการวิชาการอาจารย์จะต้องค่อนข้างที่จะชอบสังคม ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องมีลักษณะจิตบริการด้านสังคมในการถ่ายทอด มีความสามารถในการบริหารจัดการดีเพราะว่าต้องทำงานกับคนหลายคน มีมนุษยสัมพันธ์ดี ทำคนคิดในทางที่ดีสามารถที่จะเผยแพร่ได้ทุกอย่างที่ผู้รับบริการต้องการ และการได้รับเชิญให้เป็นวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิให้กับหน่วยงานภายในและภายนอก นำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการเรียนการสอน และมีเวลาให้กับนิสิตและผู้รับบริการในการให้คำปรึกษา”

การบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มุ่งเน้นทั้งคนไทยและคนต่างชาติด้วย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องทำให้ทันสมัย คือสามารถที่จะมีสื่อออกทางเว็บไซต์ต้องปรับไปตามคนที่มาอบรม สามารถแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคม แก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การให้บริการวิชาการควรเป็นเรื่องที่ทันสมัย ที่สังคมต้องการอยากได้คำตอบ เป็นมุมมองของการบริการวิชาการที่ทันสมัย ถ้าเป็นการบริการวิชาการให้กับคนต่างชาติเราก็ต้องเตรียมความพร้อมของอาจารย์หรือบุคลากรในเรื่องของภาษา เว็บไซต์ โยงไปถึงงานวิจัย เว็บไซต์ของแต่ละคณะก็ต้องสอดคล้องต้องเป็นเว็บไซต์ภาษาอังกฤษที่สามารถทำให้การบริหารจัดการงานวิจัยและการบริการวิชาการไปได้ เว็บไซต์ภาษาอังกฤษของแต่ละคณะก็ต้องมีความสำคัญมาก ต้องมีความสุขในการให้บริการวิชาการ มีใจให้บริการ มีจิตสำนึก จิตอาสา ในการที่จะอยากเข้าไปทำงานเพื่อพัฒนาชุมชน อาจารย์ต้องลงมือปฏิบัติจริง การให้บริการต้องดูความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนด้วย”

4. สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทางด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม เกี่ยวกับประเด็นทางความรู้ ทักษะ และเจตคติ

4.1 รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์รู้ว่าตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์จะต้องมีความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาของไทยแล้วถ่ายทอดให้กับนิสิตและผู้สนใจอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมของอาเซียนและปรับใช้เข้ากับการเรียนการสอน สอดแทรกศิลปวัฒนธรรมของ ประชาคมอาเซียนลงไปในการเรียนการสอนด้วย รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบในสังคมไทย มีการให้คำปรึกษา ตามภาระงาน 4 ด้านของอาจารย์ การเข้าร่วมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต้องตระหนัก รู้หน้าที่ รู้ รับผิดชอบ ความรู้เกิดจากการแทรกซึม ส่วนใหญ่สังคมในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มักถูกแทรกซึม ไปอยู่ในตัวของอาจารย์อยู่แล้ว”

อาจารย์ต้องมีสื่อในการสอดแทรกให้นิสิต บุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์รู้หน้าที่ในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของไทยไว้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำคัญมากใน โลกปัจจุบัน การสร้างคนไม่ใช่ให้แต่ความรู้เพียงอย่างเดียว ต้องอบรมให้เขาเป็นคนดีด้วย การ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อาจารย์ทุกคนจะต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่ามันเป็นหน้าที่หลักของ อาจารย์ ที่จะสอดแทรกในการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การวิจัยต้องมีการเชื่อมโยง การ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สอดแทรกวัฒนธรรมที่ดีของต่างประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนที่เราจะ เข้าไปสู่อาเซียนวัฒนธรรมแต่ละประเทศต้องสอนให้นิสิตรู้ด้วยว่าแต่ละประเทศมีจุดเด่นอย่างไรบ้าง นำจุดเด่นนั้นมาปรับใช้หรือเป็นตัวอย่างให้นิสิตเราใช้วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของประเทศอื่น อาจารย์สามารถสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนได้แต่ไม่เน้นวิชาการมากเกินไปเพราะว่าใน ชีวิตประจำวันสามารถสอดแทรกในเรื่องของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นไทยๆ สามารถที่จะ ทำได้อยู่แล้ว ในการส่งเสริมโดยการสอดแทรกไปในวิชาที่สอน”

4.2 ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศควรมีลักษณะดังนี้

อาจารย์ควรมีการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้กับนิสิต บุคลากร เกี่ยวกับภูมิปัญญาของไทยและต่างประเทศ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “ การถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศอาจารย์ต้องสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและต่างประเทศให้ผู้เรียนเกิด **ความตระหนักและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยและของประเทศเพื่อนบ้าน** เพียงแต่ให้เลืยได้ว่าไม่ควรทิ้งวัฒนธรรมประเพณี มหาวิทยาลัยควรมีข้อกำหนดในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้นิสิตต้อง ติดตามข่าวสารทางด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านด้วยเพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ”

ทำอย่างไรให้ภูมิปัญญาทางด้านการเกษตรสามารถถ่ายทอดเก็บเอาไว้ให้กับคนรุ่นต่อไปได้ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “อาจารย์ต้องมีความเข้าใจ หาเทคนิควิธีการต่างๆ ในการทำให้ภูมิปัญญาด้านการเกษตรสู่คนรุ่นต่อไปได้ และอาจารย์ควรสร้างความตระหนักแก่นิสิตให้มีเคารพในวัฒนธรรมประเพณีของคนอื่นด้วยรวมทั้งอนุรักษ์ของเราไว้ด้วย ทำอย่างไรที่จะให้นิสิตเคารพคนอื่น สามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมประเพณีเข้ากับการเรียนการสอนมี **ทักษะในการบูรณาการความสามารถในการถ่ายทอดสอดแทรกลงไปใน การเรียนการสอน นำผลงานวิจัยมาสอน** เกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านที่มีคุณค่า ทำอย่างไรไม่ให้สูญหายไป การละเล่นพื้นบ้านก็สอดแทรกเข้าไปในทุกวิชา ต้องถ่ายทอด โดยผ่านการสอนและเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับผู้เรียนและชุมชน และมีการประเมินผลในการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน ต้องทำวิจัยด้วย การอนุรักษ์ให้คงอยู่เพราะว่าเป็นวัฒนธรรมไทย ”

4.3 เจตคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเด็นเจตคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมควรมีลักษณะดังนี้

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการใช้สารสนเทศ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “**อาจารย์ควรมีการติดตามข่าวสาร ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนอยู่เสมอเพื่อที่จะได้ทันเหตุการณ์ มีความ ภาควิชาใจต่อศิลปวัฒนธรรมของไทย แต่ว่าอย่างน้อยเราต้องคงไว้ซึ่งสังคมที่เป็นไทย** ภาระของ อาจารย์คือผลิตบัณฑิตนำภาระงานที่เกิดขึ้นทั้ง 4 ด้าน ใส่เข้าไปในตัวนิสิตเพื่อให้มีผลลัพธ์การ เรียนรู้ อาจารย์ต้องนำไปสอนสอดแทรกให้นิสิตเกิดคุณธรรม จริยธรรม ให้ได้ มีการเชื่อมโยง การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ”

อาจารย์ต้องเข้างานแต่ละเดือนที่มีอยู่ในปฏิทินดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่าน หนึ่งว่า “**อาจารย์ต้องเข้าใจว่าวันนี้เป็นวันสำคัญอะไรและเผยแพร่ให้กับนิสิตรับทราบได้อย่างไร** ภาระงานของอาจารย์ที่กำหนดไว้ถ้าอาจารย์ทำครบองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านก็จะทำให้นิสิตของเรา ออกไปประกอบวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถและสอดแทรกไปด้วยคุณธรรม จริยธรรมต่างๆ มี ความรู้สึกที่ดีต่อความเป็นไทย ต่อวัฒนธรรมไทย อาจารย์ทุกคนควรจะรู้ว่าวัฒนธรรมของไทยคือ อะไร และอะไรที่หล่อหลอมกันขึ้นมาในความเป็นไทยอาจารย์ทุกคนควรตระหนักและมีความรู้สึก ภาควิชาใจในความเป็นไทย”

ควรจัดกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประเพณี ดังคำกล่าว ของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งว่า “มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาด้วย เช่น วัน มาฆบูชา กิจกรรมรดน้ำคำหัวผู้เกษียณอายุ มุขิตาจิต นนทรี สีทอง การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมี ความจำเป็นที่อาจารย์ต้องดำรงไว้เพราะเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย มีการปลูกฝังการอ่อนน้อม ถ่อมตน เคารพต่อผู้อาวุโส เพราะว่าอาจารย์เป็นคนที่สองรองจากพ่อแม่ สังคมไทยมีการไหว้ครูทำให้นี้ ถึงบุญคุณครู ตอบแทนบุญคุณครู ซึ่งต่างประเทศไม่มี”

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 351 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ ตำแหน่งบริหาร และประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ วิเคราะห์เป็นค่าจำนวน และร้อยละ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=351)		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	160	45.6
หญิง	191	54.4
2. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	9	2.6
ปริญญาโท	117	33.3
ปริญญาเอก	225	64.1
3. ตำแหน่งวิชาการ		
อาจารย์	238	67.8
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	65	18.5
รองศาสตราจารย์	46	13.1
ศาสตราจารย์	2	0.6
4. ตำแหน่งบริหาร		
ไม่มี	272	77.5
มี	79	22.5
รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี	26	7.4
หัวหน้าภาควิชา/ประธานสาขา/ผอ.ศูนย์	26	7.4
คณบดี/ผอ.สถาบัน/ผอ.สำนัก	2	0.6
อื่นๆ	25	7.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n=351)		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	125	35.6
5 ถึง 10 ปี	104	29.6
11 ถึง 15 ปี	47	13.4
16 ถึง 20 ปี	34	9.7
21 ถึง 25 ปี	10	2.8
มากกว่า 25 ปี	31	8.8

จากตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 วุฒิการศึกษาของอาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาเอก จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 ส่วนตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 สำหรับตำแหน่งบริหารของอาจารย์ ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 77.2 และประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 351)

สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
1. รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ	3.39	0.95	ปานกลาง
2. ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ	3.34	1.19	ปานกลาง
3. ทักษะคิดทำงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	3.90	0.88	มาก
รวม	3.33	1.01	ปานกลาง
ภาพรวมทั้งสิ้น	3.70	0.90	มาก

จากตารางที่ 2 สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะของอาจารย์อยู่ในอันดับสูงสุด คือ สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.99) และสมรรถนะของอาจารย์อยู่ในอันดับต่ำสุด คือ สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.01)

ตารางที่ 3 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหา

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา				
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงสร้าง หลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดี	4.18	0.68	มาก
2	ท่านมีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.42	0.59	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.15	0.70	มาก
4	ท่านมีความสามารถในการออกแบบการเรียนการ สอนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของวิชา	4.10	0.67	มาก
5	ท่านมีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตาม สภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี	4.03	0.68	มาก
6	ท่านสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และ งานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียน สามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่าง สร้างสรรค์	4.19	0.67	มาก
รวม		4.17	0.66	มาก

จากตารางที่ 3 สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนประเด็นความรู้ในสาขาวิชา
โครงสร้างและเนื้อหาวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่
การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.67) และอาจารย์มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง
และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.68)

ตารางที่ 4 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี				
1	ท่านมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.18	0.66	มาก
2	ท่านมีการผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น	4.10	0.70	มาก
3	ท่านมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย	4.05	0.74	มาก
4	ท่านสามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.30	0.58	มาก
รวม		4.15	0.67	มาก

จากตารางที่ 4 สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ อาจารย์ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.66) และอาจารย์มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.74)

ตารางที่ 5 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ				
1	ท่านเอาใจใส่ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค จนแน่ใจว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในเรื่องที่สอน	4.26	0.66	มาก
2	ท่านรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้	4.60	0.56	มาก
3	ท่านศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียน การสอน	4.43	0.60	มาก
4	ท่านมีการประเมินผลการสอนและการให้คำปรึกษาของ ผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการ สอนของท่านอย่างต่อเนื่อง	4.30	0.66	มาก
5	ท่านสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการ คิดวิเคราะห์	4.11	0.63	มาก
6	ท่านสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิตตามอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี	3.74	0.71	มาก
7	ท่านมีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอก มหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม	3.61	0.88	มาก
รวม		4.15	0.67	มาก

จากตารางที่ 5 สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนประเด็น ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.60) และอาจารย์ มีการจัด

กิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอก มหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.88)

ตารางที่ 6 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย
ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ความรู้ในการทำวิจัย				
1	ท่านมีความเข้าใจในนโยบาย หรือทิศทางด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.82	0.77	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย	4.13	0.73	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่	3.97	0.74	มาก
4	ท่านมีความเข้าใจในประเด็นแนวโน้มทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ต้องการการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.84	0.74	มาก
5	ท่านมักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและ ประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นปัญหาในการวิจัย	3.78	0.90	มาก
6	ท่านสามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.66	0.84	มาก
7	ท่านสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายในการวิจัยเพื่อขยายพรมแดนความรู้เชิงบูรณาการให้กว้างขวางขึ้น	3.82	0.77	มาก
8	งานวิจัยที่ท่านทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูง	3.77	0.84	มาก
รวม		3.84	0.79	มาก

จากตารางที่ 6 สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.97$, S.D. = 0.74) และอาจารย์มีความสามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 7 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย
ประเด็นทักษะการทำวิจัย

(n = 351)				
ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะการทำวิจัย				
1	ท่านมีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม	3.43	1.04	ปานกลาง
2	ท่านมีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคม	2.98	1.31	ปานกลาง
3	ท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์	3.61	0.99	มาก
4	ผลงานวิจัยของท่านมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล	3.52	1.15	มาก
5	ท่านสามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอ	3.99	0.88	มาก
รวม		3.50	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.99) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 1.31)

ตารางที่ 8 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย
ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย

(n = 351)				
ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการทำวิจัย				
1	ท่านมีความพยายามในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ	3.39	1.01	ปานกลาง
2	ท่านศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ	4.00	0.80	มาก
3	ท่านมักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	3.24	2.03	ปานกลาง
4	ท่านสามารถทำงานวิจัยเป็นทีมร่วมกับนักวิจัยในสาขาหรือต่างหน่วยงานได้จนเป็นผลสำเร็จ	3.70	1.01	มาก
5	ท่านคิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด	4.46	0.68	มาก
6	ท่านมีความร่วมมือหรือมีการสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศ	3.53	1.15	มาก
รวม		3.72	1.11	มาก

จากตารางที่ 8 สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 1.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.80) และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 2.03)

ตารางที่ 9 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็น ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้				
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ	3.47	0.98	ปานกลาง
2	ท่านมีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	3.66	0.90	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.59	0.90	มาก
รวม		3.57	0.93	มาก

จากตารางที่ 9 สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.90) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.98)

ตารางที่ 10 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ
ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ				
1	ท่านสามารถวิเคราะห์ วิจัยประเด็นทางวิชาการ ต่างๆ ให้ผู้รับบริการเข้าใจได้ชัดเจน	3.70	0.82	มาก
2	ท่านมีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่ สนใจวิชาการอย่างสม่ำเสมอ	3.57	0.96	มาก
3	ท่านมักเผยแพร่ความรู้ ให้บริการวิชาการในประเด็นที่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการได้	3.54	0.92	มาก
4	ท่านให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและ ความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความ ร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ	3.42	1.10	ปานกลาง
5	ท่านนำความรู้ประสบการณ์ของท่านมาให้บริการทาง วิชาการเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.73	0.93	มาก
6	ท่านมีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อ ใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี	4.02	0.78	มาก
7	ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มา ขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ	3.98	0.78	มาก
รวม		3.70	0.90	มาก

จากตารางที่ 10 สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้
และบริการวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถ
ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ อยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.78) และอาจารย์มีให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความ
ยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย
อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 11 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ
ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่องานบริการวิชาการ				
1	ท่านมักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน	3.20	1.18	ปานกลาง
2	ท่านสามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ	3.80	0.86	มาก
3	ท่านยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา	4.09	0.75	มาก
4	ท่านมักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต	3.92	0.91	มาก
5	ท่านนำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.58	1.07	มาก
รวม		3.71	0.96	มาก

จากตารางที่ 11 สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.91) และอาจารย์มักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.18)

ตารางที่ 12 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ				
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดี	3.67	0.84	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี	3.20	1.01	ปานกลาง
3	ท่านมีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.31	1.01	ปานกลาง
รวม		3.39	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 1.01) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.01)

ตารางที่ 13 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา				
ไทยและต่างประเทศ				
1	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.70	0.93	มาก
2	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	3.15	1.08	ปานกลาง
3	ท่านสามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.34	0.99	ปานกลาง
4	ท่านมีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	3.50	1.87	ปานกลาง
5	ท่านมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	3.23	1.12	ปานกลาง
6	ท่านมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม	3.16	1.16	ปานกลาง
รวม		3.34	1.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 1.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์สอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.93) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.87) และอาจารย์มีสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 1.08)

ตารางที่ 14 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

(n = 351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม				
1	ท่านติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอ	3.33	1.07	ปานกลาง
2	ท่านรู้ว่าหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่นั้นเป็นหน้าที่ของอาจารย์ทุกคน	4.04	0.85	มาก
3	ท่านรู้สึกห่วงหาอาลัยและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป	4.18	0.80	มาก
4	ท่านมักเข้าร่วมในกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่เสมอ	3.73	0.94	มาก
5	ท่านมีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย	4.40	0.74	มาก
6	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการต่อยอดความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้เรียนรักท้องถิ่นมากขึ้น	3.75	0.90	มาก
รวม		3.90	0.88	มาก

จากตารางที่ 14 สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.74) รองลงมา คือ อาจารย์รู้สึกห่วงหาอาลัยและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.80) และอาจารย์มีติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 15 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	วุฒิการศึกษา								
	ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน									
1. ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา	3.78	0.62	มาก	4.08	0.68	มาก	4.24	0.65	มาก
2. ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี	3.69	0.68	มาก	4.08	0.69	มาก	4.21	0.65	มาก
3. ทักษะการจัดการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ	3.97	0.63	มาก	4.12	0.66	มาก	4.18	0.66	มาก
รวม	3.81	0.65	มาก	4.09	0.68	มาก	4.21	0.65	มาก
สมรรถนะด้านการวิจัย									
1. ความรู้ในการทำวิจัย	3.27	0.94	ปานกลาง	3.69	0.75	มาก	3.95	0.78	มาก
2. ทักษะการทำวิจัย	2.24	1.33	น้อย	3.27	1.02	ปานกลาง	3.67	1.00	มาก
3. ทักษะการต่อการทำวิจัย	2.85	1.36	ปานกลาง	3.42	1.31	ปานกลาง	3.91	0.89	มาก
รวม	2.78	1.21	ปานกลาง	3.46	1.03	ปานกลาง	3.84	0.89	มาก
สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ									
1. ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้	3.18	1.28	ปานกลาง	3.46	0.86	ปานกลาง	3.64	0.94	มาก
2. ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ	3.20	1.03	ปานกลาง	3.51	0.89	มาก	3.83	0.88	มาก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

(n=351)

สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	วุฒิการศึกษา								
	ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3. ทักษะต้องงานบริการวิชาการ	2.91	0.87	ปานกลาง	3.51	0.94	มาก	3.85	0.93	มาก
รวม	3.09	1.06	ปานกลาง	3.49	0.90	ปานกลาง	3.77	0.91	มาก
สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม									
1. รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ	3.11	0.99	ปานกลาง	3.42	0.94	ปานกลาง	3.59	0.95	ปานกลาง
2. ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ	3.26	0.84	ปานกลาง	3.39	0.98	ปานกลาง	3.32	1.29	ปานกลาง
3. ทักษะต้องงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	3.68	0.73	มาก	3.94	0.83	มาก	3.89	0.92	มาก
รวม	3.35	0.85	ปานกลาง	3.58	0.92	มาก	3.60	1.05	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.25	0.94	ปานกลาง	3.65	0.88	มาก	3.85	0.88	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่าสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.85) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$, S.D. = 1.21) อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการทํานุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.92) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 1.03) อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.89) และด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มี ค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.05)

ตารางที่ 16 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหาวิชา
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา									
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดี	3.78	0.66	มาก	4.12	0.63	มาก	4.23	0.69	มาก
2	ท่านมีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.11	0.60	มาก	4.20	0.63	มาก	4.54	0.53	มากที่สุด
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.89	0.60	มาก	4.11	0.79	มาก	4.17	0.66	มาก
4	ท่านมีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของวิชา	3.67	0.50	มาก	3.97	0.68	มาก	4.18	0.65	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5	ท่านมีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี	3.56	0.52	มาก	4.03	0.64	มาก	4.06	0.70	มาก
6	ท่านสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์	3.67	0.86	มาก	4.06	0.68	มาก	4.28	0.64	มาก
รวม		3.78	0.62	มาก	4.08	0.68	มาก	4.24	0.65	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหาวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.60) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.60) และอาจารย์มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนา ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.52)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.63) และอาจารย์มีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของวิชา มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.68)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอนมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ อาจารย์ สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึก คิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.64) และอาจารย์ มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็น อย่างดีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.70)

ตารางที่ 17 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี										
1	ท่านมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	3.78	0.66	มาก	4.12	0.68	มาก	4.23	0.65	มาก
2	ท่านมีการผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น	3.67	0.86	มาก	4.02	0.74	มาก	4.16	0.67	มาก
3	ท่านมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย	3.44	0.88	ปานกลาง	4.00	0.71	มาก	4.10	0.74	มาก
4	ท่านสามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	3.89	0.33	มาก	4.19	0.64	มาก	4.38	0.54	มาก
รวม		3.69	0.68	มาก	4.08	0.69	มาก	4.21	0.65	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.33) รองลงมา คือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.66) และอาจารย์มี การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับ ต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.88)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.68) และอาจารย์มี การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับ ต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.71)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.65) และอาจารย์มีการ บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.74)

ตารางที่ 18 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และวิชาชีพ										
1	ท่านเอาใจใส่ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค จนแน่ใจว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในเรื่องที่สอน	3.67	0.50	มาก	4.14	0.66	มาก	4.35	0.65	มาก
2	ท่านรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่ กำหนดไว้	4.44	0.72	มาก	4.51	0.61	มากที่สุด	4.65	0.52	มากที่สุด
3	ท่านศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการ เรียนการสอน	4.22	0.44	มาก	4.32	0.66	มาก	4.50	0.56	มาก
4	ท่านมีการประเมินผลการสอนและการให้คำปรึกษา ของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงคุณภาพการจัดการ เรียนการสอนของท่านอย่างต่อเนื่อง	3.33	0.70	ปาน กลาง	4.28	0.64	มาก	4.34	0.64	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5	ท่านสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์	3.56	0.72	มาก	4.09	0.55	มาก	4.14	0.65	มาก
6	ท่านสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิตตามอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี	3.44	0.52	ปานกลาง	3.74	0.70	มาก	3.76	0.72	มาก
7	ท่านมีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอก มหาวิทยาลัยฯ ที่นำไปสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม	3.22	0.83	ปานกลาง	3.78	0.80	มาก	3.54	0.91	มาก
รวม		3.97	0.63	มาก	4.12	0.66	มาก	4.18	0.66	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.44) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้าง อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.83)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.61) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.66) และอาจารย์สามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิตตาม อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.70)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.52) รองลงมา คือ อาจารย์มีศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.56) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริม สร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.91)

ตารางที่ 19 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ความรู้ในการทำวิจัย										
1	ท่านมีความเข้าใจในนโยบาย หรือทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.56	0.88	มาก	3.77	0.67	มาก	3.86	0.81	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย	3.33	1.00	ปานกลาง	3.88	0.69	มาก	4.28	0.68	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่	3.22	0.97	ปานกลาง	3.82	0.75	มาก	4.08	0.70	มาก
4	ท่านมีความเข้าใจในประเด็นแนวโน้มทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ต้องการการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.33	0.70	ปานกลาง	3.80	0.74	มาก	3.88	0.74	มาก
5	ท่านมักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นปัญหาในการวิจัย	3.44	0.88	ปานกลาง	3.51	0.86	มาก	3.93	0.88	มาก

ตารางที่ 19 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
6	ท่านสามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.22	0.97	ปานกลาง	3.61	0.71	มาก	3.70	0.89	มาก
7	ท่านสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายในการวิจัยเพื่อขยายพรมแดนความรู้เชิงบูรณาการให้กว้างขวางขึ้น	3.22	1.09	ปานกลาง	3.62	0.75	มาก	3.95	0.74	มาก
8	งานวิจัยที่ท่านทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูง	2.89	1.05	ปานกลาง	3.54	0.84	มาก	3.93	0.79	มาก
รวม		3.27	0.94	ปานกลาง	3.69	0.75	มาก	3.95	0.78	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีความเข้าใจในนโยบาย หรือทิศทาง ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ อาจารย์มักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาคุณงานและประชุมวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นปัญหาในการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.88) และ งานวิจัยที่ทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 1.05)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ คือ อาจารย์มี ความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.75) และอาจารย์มักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาคุณงานและประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประเด็นปัญหาในการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.86)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.70) และอาจารย์สามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการ เรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.89)

ตารางที่ 20 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะการทำวิจัย										
1	ท่านมีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม	2.44	1.23	ปานกลาง	3.44	0.98	ปานกลาง	3.47	1.04	ปานกลาง
2	ท่านมีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง หรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคม	2.00	1.41	น้อย	2.97	1.20	ปานกลาง	3.02	1.35	ปานกลาง
3	ท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์	2.33	1.22	น้อย	3.44	0.87	ปานกลาง	3.76	0.99	มาก
4	ผลงานวิจัยของท่านมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล	2.22	1.30	น้อย	2.92	1.18	ปานกลาง	3.88	0.95	มาก
5	ท่านสามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอ	2.22	1.48	น้อย	3.62	0.88	มาก	4.25	0.68	มาก
รวม		2.24	1.33	น้อย	3.27	1.02	ปานกลาง	3.67	1.00	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการวิจัยประเด็นทักษะการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{x} = 2.44$, S.D. = 1.23) รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมาย นำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 1.22) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็น ทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับ ต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 1.41)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความรู้คำแนะนำด้านการ วิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ อาจารย์มีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้ อย่างเป็นรูปธรรม เท่ากับอาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์อยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.98) และอาจารย์มีผลงานวิจัยมักได้รับการเผยแพร่หรือ ตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.92$, S.D. = 1.18)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความรู้คำแนะนำด้านการ วิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ อาจารย์มีผลงานวิจัยมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ ได้รับ การยอมรับในระดับสากลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.95) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็น ทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับ ต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 1.35)

ตารางที่ 21 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการทำวิจัย										
1	ท่านมีความพยายามในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ	2.22	1.48	น้อย	3.17	0.95	ปานกลาง	3.55	0.97	มาก
2	ท่านศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ	3.22	1.20	ปานกลาง	3.63	0.79	มาก	4.22	0.70	มาก
3	ท่านมักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	2.22	1.64	น้อย	3.05	3.04	ปานกลาง	3.37	1.23	ปานกลาง
4	ท่านสามารถทำงานวิจัยเป็นทีมร่วมกับนักวิจัยในสาขาหรือต่างหน่วยงานได้จนเป็นผลสำเร็จ	2.67	1.50	ปานกลาง	3.33	1.13	ปานกลาง	3.94	0.82	มาก
5	ท่านคิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด	4.44	0.88	มาก	4.36	0.72	มาก	4.52	0.65	มากที่สุด
6	ท่านมีความร่วมมือหรือมีการสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศ	2.33	1.50	น้อย	2.99	1.22	ปานกลาง	3.86	0.95	มาก
รวม		2.85	1.36	ปานกลาง	3.42	1.31	ปานกลาง	3.91	0.89	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีรยาบรรณอย่าง เกร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ อาจารย์ ศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 1.20) และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ เท่ากับ อาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน ระดับน้อย ($\bar{x} = 2.22$, S.D. = 1.48)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีรยาบรรณอย่าง เกร่งครัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.79) และอาจารย์มีความร่วมมือหรือมีการสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานอื่นทั้งใน และต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 1.22)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีรยาบรรณอย่าง เกร่งครัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.70) และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.23)

ตารางที่ 22 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้									
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ	2.89	1.53	ปานกลาง	3.33	0.88	ปานกลาง	3.56	0.99	มาก
2	ท่านมีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	3.33	1.32	ปานกลาง	3.49	0.85	ปานกลาง	3.76	0.89	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.33	1.00	ปานกลาง	3.56	0.84	มาก	3.61	0.92	มาก
	รวม	3.18	1.28	ปานกลาง	3.46	0.86	ปานกลาง	3.64	0.94	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย มีค่าเท่ากับ ความรู้ความเข้าใจในนโยบาย เกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.32) และรองลงมา มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 1.53)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับ ทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ คือ อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่ สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.85) และอาจารย์มี ความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการ วิชาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.88)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.89) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการ บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.92) และ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่ม ผู้รับบริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.99)

ตารางที่ 23 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ									
1	ท่านสามารถวิเคราะห์ วิจัยประเด็นทางวิชาการ ต่างๆ ให้ผู้รับบริการเข้าใจได้ชัดเจน	3.33	1.00	ปานกลาง	3.50	0.75	ปานกลาง	3.82	0.83	มาก
2	ท่านมีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่ สนใจวิชาการอย่างสม่ำเสมอ	3.00	1.11	ปานกลาง	3.28	0.93	ปานกลาง	3.74	0.93	มาก
3	ท่านมักเผยแพร่ความรู้ ให้บริการวิชาการใน ประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้รับบริการได้	3.00	1.32	ปานกลาง	3.38	0.93	ปานกลาง	3.64	0.88	มาก
4	ท่านให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของหน่วยงาน โดยมีการประสาน ความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ	3.11	1.53	ปานกลาง	3.15	1.13	ปานกลาง	3.58	1.05	มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5	ท่านนำความรู้ประสบการณ์ของท่านมาให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.22	0.83	ปานกลาง	3.65	0.92	มาก	3.80	0.94	มาก
6	ท่านมีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี	3.33	0.70	ปานกลาง	3.82	0.79	มาก	4.15	0.75	มาก
7	ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ	3.44	0.72	ปานกลาง	3.83	0.82	มาก	4.08	0.75	มาก
รวม		3.204	1.03	ปานกลาง	3.51	0.89	มาก	3.83	0.88	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมการศึกษาด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.881) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถวิเคราะห์ วิจัยประเด็นทางวิชาการต่างๆ ให้ผู้รับบริการเข้าใจได้ชัดเจน มีค่าเท่ากับ มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.00) และอาจารย์มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่สนใจวิชาการอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเท่ากับ อาจารย์มักเผยแพร่ความรู้ ให้บริการวิชาการในประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการได้ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 1.11)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.79) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 1.13)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ อาจารย์มีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.70) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 1.05)

ตารางที่ 24 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา (n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่องานบริการวิชาการ										
1	ท่านมักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน	2.33	1.22	น้อย	2.80	1.23	ปานกลาง	3.44	1.09	ปานกลาง
2	ท่านสามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ	2.78	0.83	ปานกลาง	3.61	0.85	มาก	3.94	0.83	มาก
3	ท่านยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา	3.67	0.70	มาก	4.09	0.69	มาก	4.11	0.78	มาก

ตารางที่ 24 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านมีก่นำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต	3.56	0.52	มาก	3.75	0.89	มาก	4.03	0.93	มาก
5	ท่านนำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	2.22	1.09	น้อย	3.34	1.05	ปานกลาง	3.76	1.03	มาก
รวม		2.91	0.87	ปานกลาง	3.51	0.94	มาก	3.85	0.93	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.52) และ อาจารย์นำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่องมี ค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.91$, S.D. = 0.87)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.89) และ อาจารย์มักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$, S.D. = 1.23)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.93) และ อาจารย์มักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 1.09)

ตารางที่ 25 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ									
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดี	3.44	0.88	มาก	3.70	0.78	มาก	3.66	0.87	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี	2.67	1.00	ปานกลาง	3.23	1.04	ปานกลาง	3.20	0.99	ปานกลาง
3	ท่านมีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.22	1.09	ปานกลาง	3.33	1.01	ปานกลาง	3.31	1.00	ปานกลาง
	รวม	3.11	0.99	ปานกลาง	3.42	0.94	ปานกลาง	3.59	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและ ต่างประเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียน อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 1.09) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 1.00)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียน อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.01) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 1.04)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียน อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 1.00) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.99)

ตารางที่ 26 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและ
ภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ										
1	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.56	0.52	มาก	3.81	0.85	มาก	3.65	0.98	มาก
2	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	3.00	0.86	ปานกลาง	3.19	1.07	ปานกลาง	3.14	1.10	ปานกลาง
3	ท่านสามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.11	0.92	ปานกลาง	3.43	0.94	ปานกลาง	3.30	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านมีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	3.56	0.52	มาก	3.50	0.95	ปานกลาง	3.49	2.24	ปานกลาง
5	ท่านมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	3.33	1.22	ปานกลาง	3.26	0.98	ปานกลาง	3.21	1.17	ปานกลาง
6	ท่านมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม	3.00	1.00	ปานกลาง	3.20	1.08	ปานกลาง	3.14	1.22	ปานกลาง
รวม		3.26	0.84	ปานกลาง	3.39	0.98	ปานกลาง	3.32	1.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์มีสอนสอดคล้องถึงคุณค่าของ วัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ มีค่าเท่ากับ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต มีค่าเฉลี่ย สูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.52) รองลงมา คือ อาจารย์มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงาน ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.22) และอาจารย์มีสอนสอดคล้องถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคม อาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม มีค่าเท่ากับ อาจารย์มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.86)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีสอนสอดคล้องถึงคุณค่าของ วัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.85) รองลงมา คือ คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.95) และอาจารย์ สอนสอดคล้องถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม มี ค่าเฉลี่ย อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 1.07)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีสอนสอดคล้องถึงคุณค่าของ วัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.98) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการ เรียนการสอนและกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 2.24) และอาจารย์สอน สอดคล้องถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เท่ากับ อาจารย์มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลาย ได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 27 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม									
1	ท่านติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอ	3.22	0.66	ปานกลาง	3.42	1.02	ปานกลาง	3.28	1.10	ปานกลาง
2	ท่านรู้ว่าหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่นั้นเป็นหน้าที่ของอาจารย์ทุกคน	4.22	0.83	มาก	4.05	0.76	มาก	4.03	0.90	มาก
3	ท่านรู้สึกห่วงหาและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป	3.89	0.78	มาก	4.22	0.75	มาก	4.17	0.83	มาก
4	ท่านมักเข้าร่วมในกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่เสมอ	3.22	0.83	ปานกลาง	3.74	0.91	มาก	3.74	0.96	มาก
5	ท่านมีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย	4.11	0.78	มาก	4.42	0.69	มาก	4.40	0.77	มาก

ตารางที่ 27 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วุฒิการศึกษา								
		ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
6	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการต่อยอดความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้เรียนรักท้องถิ่นมากขึ้น	3.44	0.52	ปานกลาง	3.79	0.83	มาก	3.74	0.94	มาก
รวม		3.68	0.73	มาก	3.94	0.83	มาก	3.89	0.92	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิ การศึกษาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์รู้ว่าหน้าที่ในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่นั้นเป็นหน้าที่ของอาจารย์ทุกคนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.78) และอาจารย์มีการติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของ ไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอ มีค่าเท่ากับ อาจารย์มักเข้าร่วมในกิจกรรม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.66)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิ ปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ คือ อาจารย์รู้สึกห่วงหาและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.75) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและ ประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.02)

อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิ ปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ อาจารย์ รู้สึกห่วงหาและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.83) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศ เพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 28 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

สมรรถนะอาจารย์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
	น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน																		
1. ความรู้ในสาขาวิชา	4.03	0.66	มาก	4.24	0.67	มาก	4.09	0.63	มาก	4.34	0.60	มาก	4.33	0.65	มาก	4.37	0.63	มาก
โครงสร้างและเนื้อหาวิชา																		
2. ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี	4.07	0.71	มาก	4.17	0.66	มาก	4.06	0.61	มาก	4.38	0.61	มาก	4.25	0.70	มาก	4.32	0.61	มาก
3. ทักษะการจัดการศึกษา																		
การศึกษาระดับอุดมศึกษา																		
และวิชาชีพ																		
รวม	4.10	0.66	มาก	4.20	0.64	มาก	4.03	0.73	มาก	4.19	0.65	มาก	4.14	0.71	มาก	4.30	0.63	มาก
รวม	4.06	0.68	มาก	4.20	0.66	มาก	4.06	0.66	มาก	4.30	0.62	มาก	4.24	0.68	มาก	4.33	0.62	มาก
สมรรถนะด้านการวิจัย																		
1. ความรู้ในการทำวิจัย	3.76	0.81	มาก	3.91	0.74	มาก	3.80	0.75	มาก	3.95	0.84	มาก	4.01	0.76	มาก	3.88	0.85	มาก
2. ทักษะการทำวิจัย	3.25	1.11	ปานกลาง	3.66	1.03	มาก	3.48	0.95	ปานกลาง	3.73	0.97	มาก	3.70	0.74	มาก	3.67	1.22	มาก
3. ทักษะคิดต่อการทำวิจัย	3.61	1.31	มาก	3.77	0.95	มาก	3.68	0.93	มาก	3.91	0.98	มาก	3.95	0.80	มาก	3.72	1.03	มาก
รวม	3.54	1.08	มาก	3.78	0.90	มาก	3.65	0.88	มาก	3.86	0.93	มาก	3.88	0.76	มาก	3.75	1.03	มาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

(n=351)

สมรรถนะอาจารย์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
	น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ																		
1. ความรอบรู้ทางวิชาการ และให้คำปรึกษาได้	3.35	0.90	ปานกลาง	3.72	0.86	มาก	3.66	0.90	มาก	3.65	1.09	มาก	3.73	1.03	มาก	3.67	0.90	มาก
2. ทักษะการนำเสนอ ความรู้และบริการวิชาการ	3.52	0.95	มาก	3.85	0.80	มาก	3.72	0.87	มาก	3.76	0.97	มาก	3.70	0.93	มาก	3.91	0.86	มาก
3. ทักษะการดำเนินงานบริการ วิชาการ	3.53	1.02	มาก	3.21	0.87	ปานกลาง	3.73	0.89	มาก	3.86	0.99	มาก	3.62	0.99	มาก	4.00	0.85	มาก
รวม	3.46	0.96	ปานกลาง	3.59	0.84	มาก	3.70	0.88	มาก	3.75	1.02	มาก	3.68	0.98	มาก	3.86	0.87	มาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

(n=351)

สมรรถนะอาจารย์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
	น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สมรรถนะด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม																		
1. รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบ ต่อสังคมไทยและ ต่างประเทศ	3.31	0.95	ปาน กลาง	3.46	0.91	ปาน กลาง	3.23	0.92	ปาน กลาง	3.43	1.11	ปาน กลาง	3.66	0.77	มาก	3.61	0.94	มาก
2. ทักษะในการถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาไทยและต่างประเทศ	3.23	1.37	ปาน กลาง	3.51	0.96	มาก	3.20	0.96	ปาน กลาง	3.20	1.27	ปาน กลาง	3.41	0.93	ปาน กลาง	3.57	1.04	มาก
3. ทักษะคิดต้องงานส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม	3.90	0.89	มาก	3.95	0.83	มาก	3.72	0.82	มาก	3.79	1.15	มาก	3.91	0.76	มาก	4.11	0.80	มาก
รวม	3.48	1.07	ปาน กลาง	3.64	0.90	มาก	3.38	0.90	ปาน กลาง	3.47	1.18	ปาน กลาง	3.66	0.82	มาก	3.76	0.92	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.63	0.94	มาก	3.80	0.82	มาก	3.69	0.83	มาก	3.84	0.94	มาก	3.86	0.81	มาก	3.92	0.86	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.76) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.92)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 1.08) และด้านการให้บริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 0.96)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.90) และด้านการให้บริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.84)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ด้านการให้บริการวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.88) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.90)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.93) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 1.18)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.76) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.82)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.87) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 1.03)

ตารางที่ 29 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหาวิชา
จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้าง และเนื้อหาวิชา																		
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ ท่านสอนเป็นอย่างดี	3.91	0.68	มาก	4.29	0.60	มาก	4.23	0.59	มาก	4.44	0.74	มาก	4.40	0.51	มาก	4.45	0.67	มาก
2	ท่านมีความรู้อย่างลึกซึ้งใน เนื้อหาวิชาที่สอน	4.22	0.56	มาก	4.41	0.64	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด	4.76	0.43	มากที่สุด	4.80	0.42	มากที่สุด	4.55	0.56	มากที่สุด
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจใน การจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.07	0.67	มาก	4.24	0.74	มาก	4.00	0.72	มาก	4.21	0.59	มาก	4.40	0.69	มาก	4.19	0.79	มาก

ตารางที่ 29 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านมีความสามารถในการ ออกแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ของวิชา	4.01	0.69	มาก	4.18	0.67	มาก	3.91	0.65	มาก	4.21	0.59	มาก	4.20	0.78	มาก	4.29	0.58	มาก
5	ท่านมีความสามารถในการ ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและ ใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนา ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี	3.94	0.65	มาก	4.13	0.73	มาก	3.85	0.69	มาก	4.12	0.64	มาก	4.10	0.73	มาก	4.29	0.58	มาก
6	ท่านสามารถเชื่อมโยง ประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัย ไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์ เหตุและผล ได้อย่างสร้างสรรค์	4.08	0.72	มาก	4.24	0.63	มาก	4.06	0.63	มาก	4.35	0.64	มาก	4.10	0.73	มาก	4.48	0.57	มาก
รวม		4.03	0.66	มาก	4.24	0.67	มาก	4.09	0.63	มาก	4.34	0.60	มาก	4.33	0.65	มาก	4.37	0.63	มาก

จากตารางที่ 29 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหาวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.37$, S.D. =
0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่
สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถ
เชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึก
คิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.72) และอาจารย์มี
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.68)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความ
เข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.60)
และอาจารย์มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนา
ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.69)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ สามารถเชื่อมโยง
ประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุ
และผลได้อย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.63) และอาจารย์มีความสามารถในการ
ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ย
อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.69)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่
สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ มีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.74)
และมีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้
เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.64)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 21-25 ปี อาจารย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ ท่านสอนเป็นอย่างดี มีค่าเท่ากับ มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.51) และอาจารย์มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตาม สภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีค่าเท่ากับ สามารถเชื่อมโยง ประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุ และผล ได้อย่างสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.73)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 25 ปี อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งใน เนื้อหาวิชาที่สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ อาจารย์สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียน สามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.57) และ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.79)

ตารางที่ 30 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี
จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี																		
1	ท่านมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.03	0.70	มาก	4.18	0.63	มาก	4.15	0.58	มาก	4.53	0.56	มากที่สุด	4.40	0.69	มาก	4.39	0.66	มาก
2	ท่านมีการผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น	4.03	0.74	มาก	4.09	0.72	มาก	4.02	0.64	มาก	4.32	0.63	มาก	4.00	0.66	มาก	4.32	0.65	มาก
3	ท่านมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย	3.98	0.82	มาก	4.13	0.73	มาก	3.89	0.63	มาก	4.18	0.62	มาก	4.20	0.91	มาก	4.16	0.63	มาก

ตารางที่ 30 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านสามารถสอนให้เป็นไป ตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครง ของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.25	0.60	มาก	4.31	0.55	มาก	4.19	0.61	มาก	4.50	0.61	มาก	4.40	0.51	มาก	4.42	0.50	มาก
รวม		4.07	0.71	มาก	4.17	0.66	มาก	4.06	0.61	มาก	4.38	0.61	มาก	4.25	0.70	มาก	4.32	0.61	มาก

จากตารางที่ 30 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.61)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตาม
จุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$
4.25, S.D. = 0.60) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการ
เรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.82) และมีความสามารถในการ
ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น มีค่าเท่ากับ อาจารย์มี
การผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้นมีค่าเฉลี่ย
อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.70)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
และเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. =
0.55) รองลงมา คือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้
ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.63) และอาจารย์มีการผลิตสื่อหรือ
เอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้นมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และ
อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.72)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและ
เค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. =
0.61) รองลงมา คือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้
ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.58) และ อาจารย์มีการบูรณาการ
เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.63)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้
อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของ
วิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.61) และอาจารย์มีการบูรณาการ

เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.62)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 21-25 ปี อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น มีค่าเท่ากับ อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.91) และอาจารย์มีการผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้นมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.66)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 25 ปี อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.66) และอาจารย์มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 31 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทัศนคติต่อการจัดการศึกษา																		
	ระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ																		
1	ท่านเอาใจใส่ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาคจนแน่ใจว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในเรื่องที่สอน	4.22	0.65	มาก	4.29	0.64	มาก	4.09	0.77	มาก	4.38	0.55	มาก	4.30	0.82	มาก	4.48	0.62	มาก
2	ท่านรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้	4.56	0.58	มากที่สุด	4.59	0.55	มากที่สุด	4.49	0.65	มาก	4.71	0.46	มากที่สุด	4.70	0.48	มากที่สุด	4.81	0.40	มากที่สุด
3	ท่านศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน	4.38	0.60	มาก	4.44	0.60	มาก	4.38	0.70	มาก	4.59	0.50	มากที่สุด	4.30	0.48	มาก	4.58	0.56	มาก

ตารางที่ 31 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านมีการประเมินผลการสอนและการให้คำปรึกษาของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของท่านอย่างต่อเนื่อง	4.30	0.60	มาก	4.33	0.64	มาก	4.11	0.69	มาก	4.35	0.69	มาก	4.10	0.87	มาก	4.48	0.72	มาก
5	ท่านสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดวิเคราะห์	4.03	0.67	มาก	4.16	0.57	มาก	4.09	0.62	มาก	4.21	0.64	มาก	3.90	0.99	มาก	4.23	0.49	มาก
6	ท่านสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี	3.66	0.67	มาก	3.80	0.74	มาก	3.68	0.78	มาก	3.85	0.70	มาก	3.90	0.73	มาก	3.81	0.70	มาก

ตารางที่ 31 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
7	ท่านมีการจัดกิจกรรมพัฒนา นิสิตในหรือนอก มหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การ เสริมสร้างอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิต ได้อย่างเหมาะสม	3.55	0.88	มาก	3.82	0.77	มาก	3.43	0.90	ปาน กลาง	3.29	1.03	ปาน กลาง	3.80	0.63	มาก	3.71	0.93	มาก
รวม		4.10	0.66	มาก	4.20	0.64	มาก	4.03	0.73	มาก	4.19	0.65	มาก	4.14	0.71	มาก	4.30	0.63	มาก

จากตารางที่ 31 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประเด็นทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$
4.30, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.58)
รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$
= 4.38, S.D. = 0.60) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การ
เสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.88)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.55) รองลงมา
คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$,
S.D. = 0.60) และอาจารย์สามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิต
ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$,
S.D. = 0.74)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ
อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. =
0.70) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้าง อัต
ลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.90)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.46) รองลงมา
คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} =$
4.59, S.D. = 0.50) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การ

เสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 1.03)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค จนแน่ใจว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในเรื่องที่สอน มีค่าเท่ากับ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.82) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.63)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$, S.D. = 0.40) รองลงมาคือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.56) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 32 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน
ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความรู้ในการทำวิจัย																		
1	ท่านมีความเข้าใจในนโยบายหรือทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.74	0.77	มาก	3.94	0.69	มาก	3.66	0.76	มาก	3.82	0.75	มาก	4.00	0.81	มาก	3.94	0.99	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย	3.98	0.75	มาก	4.09	0.67	มาก	4.23	0.56	มาก	4.35	0.73	มาก	4.30	0.82	มาก	4.35	0.91	มาก
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่	3.88	0.76	มาก	4.01	0.70	มาก	4.04	0.72	มาก	4.18	0.67	มาก	4.20	0.78	มาก	3.84	0.86	มาก
4	ท่านมีความเข้าใจในประเด็นแนวโน้มทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ต้องการการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.77	0.74	มาก	3.89	0.77	มาก	3.81	0.77	มาก	3.85	0.78	มาก	4.00	0.66	มาก	3.90	0.65	มาก

ตารางที่ 32 (ต่อ)

(n=351)

		ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5	ท่านมักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและ ประชุมวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็น ปัญหาในการวิจัย	3.75	0.93	มาก	3.82	0.82	มาก	3.72	0.97	มาก	3.85	0.95	มาก	3.60	0.84	มาก	3.81	0.94	มาก
6	ท่านสามารถที่จะสร้างพัฒนา องค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการ เรียนการสอน	3.54	0.92	มาก	3.84	0.72	มาก	3.57	0.77	มาก	3.59	0.95	มาก	3.90	0.73	มาก	3.68	0.79	มาก
7	ท่านสามารถประยุกต์ใช้องค์ ความรู้ที่หลากหลายในการ วิจัยเพื่อขยายพรมแดน ความรู้เชิงบูรณาการให้ กว้างขวางขึ้น	3.71	0.76	มาก	3.83	0.71	มาก	3.83	0.76	มาก	3.97	1.05	มาก	4.10	0.73	มาก	3.94	0.72	มาก

ตารางที่ 32 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
8	งานวิจัยที่ท่านทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูง	3.74	0.88	มาก	3.87	0.82	มาก	3.55	0.74	มาก	4.00	0.85	มาก	4.00	0.66	มาก	3.61	0.91	มาก
รวม		3.76	0.81	มาก	3.91	0.74	มาก	3.80	0.757	มาก	3.95	0.84	มาก	4.01	0.76	มาก	3.88	0.85	มาก

จากตารางที่ 32 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำ
วิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธี
วิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้
ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. =
0.76) และอาจารย์สามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการ
เรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.92)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความ
เข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.70)
และอาจารย์มักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ประเด็นปัญหาในการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.82)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความ
เข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.72)
และอาจารย์มีงานวิจัยที่ทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูงมีค่าเฉลี่ย
อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.74)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความ
เข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.67)
และอาจารย์สามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการ
สอนมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.95)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความ
เข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.78)

และอาจารย์มักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประเด็นปัญหาในการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.84)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 25 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือ อาจารย์มีความเข้าใจในนโยบาย หรือทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี มีค่าเท่ากับ อาจารย์สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายในการวิจัยเพื่อขยายพรมแดนความรู้เชิงบูรณาการให้กว้างขวางขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.99) และงานวิจัยที่อาจารย์ทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.91)

ตารางที่ 33 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน
ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทักษะการทำวิจัย																		
1	ท่านมีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม	3.13	1.09	ปานกลาง	3.59	1.00	มาก	3.51	0.90	มาก	3.62	0.88	มาก	3.90	0.73	มาก	3.68	1.16	มาก
2	ท่านมีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัย อันเป็นประโยชน์แก่สังคม	2.78	1.23	ปานกลาง	3.16	1.35	ปานกลาง	2.91	1.28	ปานกลาง	3.09	1.33	ปานกลาง	2.90	1.10	ปานกลาง	3.13	1.54	ปานกลาง
3	ท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์	3.35	1.08	ปานกลาง	3.75	0.94	มาก	3.74	0.76	มาก	3.85	0.92	มาก	3.70	0.67	มาก	3.71	1.10	มาก

ตารางที่ 33 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ผลงานวิจัยของท่านมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล	3.23	1.18	ปานกลาง	3.71	1.15	มาก	3.34	1.06	ปานกลาง	3.91	0.90	มาก	3.80	0.78	มาก	3.74	1.21	มาก
5	ท่านสามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอ	3.78	0.97	มาก	4.13	0.73	มาก	3.94	0.76	มาก	4.21	0.84	มาก	4.20	0.42	มาก	4.13	1.11	มาก
รวม		3.25	1.11	ปานกลาง	3.66	1.03	มาก	3.48	0.95	ปานกลาง	3.73	0.97	มาก	3.70	0.74	มาก	3.67	1.22	มาก

จากตารางที่ 33 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการ
วิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.97)
รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 1.08) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของ
มหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$,
S.D. = 1.23)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัย
แก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.73)
รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$
= 3.75, S.D. = 0.94) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของ
มหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$,
S.D. = 1.35)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัย
แก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.76)
รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$
= 3.74, S.D. = 0.76) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของ
มหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91$,
S.D. = 1.28)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัย
แก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.84)
รองลงมา คือ ผลงานวิจัยของท่านมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการ
ยอมรับในระดับสากล

อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.90) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 1.33)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 21-25 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ มีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.73) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$, S.D. = 1.10)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 25 ปี อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 1.11) รองลงมาคือ ผลงานวิจัยของอาจารย์มักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 1.21) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคม มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 1.54)

ตารางที่ 34 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามประสบการณ์การสอน
ในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการทำวิจัย																			
1	ท่านมีความพยายามในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ	3.22	1.03	ปานกลาง	3.50	0.99	ปานกลาง	3.28	0.92	ปานกลาง	3.59	1.07	มาก	3.70	0.82	มาก	3.55	1.06	มาก
2	ท่านศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ	3.87	0.87	มาก	4.05	0.75	มาก	3.98	0.79	มาก	4.21	0.64	มาก	4.30	0.48	มาก	4.06	0.92	มาก
3	ท่านมักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	3.22	2.97	ปานกลาง	3.20	1.30	ปานกลาง	3.28	1.09	ปานกลาง	3.41	1.39	ปานกลาง	3.60	1.07	ปานกลาง	3.03	1.32	ปานกลาง

ตารางที่ 34 (ต่อ)

(n=351)

		ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
ข้อ	สมรรถนะด้านการวิจัย	น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านสามารถทำงานวิจัยเป็น ทีมร่วมกับนักวิจัยในสาขา หรือต่างหน่วยงานได้จนเป็น ผลสำเร็จ	3.49	1.14	ปาน กลาง	3.87	0.86	มาก	3.72	0.90	มาก	3.97	0.90	มาก	3.80	0.78	มาก	3.68	1.10	มาก
5	ท่านคิดว่านักวิจัยต้องมี จรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด	4.48	0.66	มาก	4.44	0.66	มาก	4.32	0.72	มาก	4.50	0.82	มาก	4.50	0.85	มาก	4.65	0.55	มาก ที่สุด
6	ท่านมีความร่วมมือหรือมีการ สร้างเครือข่ายการวิจัยกับ หน่วยงานอื่นทั้งในและ ต่างประเทศ	3.42	1.19	ปาน กลาง	3.58	1.12	มาก	3.55	1.19	มาก	3.82	1.05	มาก	3.80	0.78	มาก	3.39	1.23	ปาน กลาง
รวม		3.61	1.31	มาก	3.77	0.95	มาก	3.68	0.93	มาก	3.91	0.98	มาก	3.95	0.80	มาก	3.72	1.03	มาก

จากตารางที่ 34 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการ
ทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่าง
เคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษา
แสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.87)
และอาจารย์มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ย
อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 1.03)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่าง
เคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษา
แสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.75)
และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.30)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่าง
เคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษา
แสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.79)
และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ มีค่าเท่ากับ
อาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.92)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่าง
เคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษา
แสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.64)
และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 1.39)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 21-25 ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีรยาบรรณอย่างเคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.48) และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.07)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 25 ปี อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีรยาบรรณอย่างเคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.92) และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$, S.D. = 1.32)

ตารางที่ 35 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเมินความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้
จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้																		
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ	3.26	0.95	ปานกลาง	3.59	0.98	มาก	3.60	0.94	มาก	3.62	1.10	มาก	3.60	1.17	มาก	3.55	0.92	มาก
2	ท่านมีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	3.40	0.89	ปานกลาง	3.80	0.80	มาก	3.85	0.80	มาก	3.82	1.14	มาก	3.80	1.13	มาก	3.74	0.85	มาก

ตารางที่ 35 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางด้าน การบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	3.39	0.87	ปานกลาง	3.79	0.82	มาก	3.55	0.95	มาก	3.53	1.05	มาก	3.80	0.78	มาก	3.74	0.93	มาก
รวม		3.35	0.90	ปานกลาง	3.72	0.86	มาก	3.66	0.90	มาก	3.65	1.09	มาก	3.73	1.03	มาก	3.67	0.90	มาก

จากตารางที่ 35 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็น ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีความรู้ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.89) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการ บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.87) และอาจารย์ มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการ วิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.95)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีความรู้ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการ วิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.82) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการมี ค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.98)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความ ต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.94) และ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็น อย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.95)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการ วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 1.14) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความ ต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 1.10) และ

อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 1.05)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์มีความรู้ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย มีค่าเท่ากับ มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 1.13) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.17)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์มีความรู้ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย มีค่าเท่ากับ มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.85) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.92)

ตารางที่ 36 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการ ให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทักษะการนำเสนอความรู้ และบริการวิชาการ																		
1	ท่านสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ประเด็นทางวิชาการ ต่างๆ ให้ผู้รับบริการเข้าใจ ได้ชัดเจน	3.45	0.90	ปาน กลาง	3.92	0.64	มาก	3.66	0.78	มาก	3.88	0.88	มาก	3.70	0.94	มาก	3.87	0.76	มาก
2	ท่านมีการพบปะแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในกลุ่มที่สนใจ วิชาการอย่างสม่ำเสมอ	3.40	1.00	ปาน กลาง	3.71	0.90	มาก	3.49	0.85	ปาน กลาง	3.65	1.01	มาก	3.60	0.96	มาก	3.77	0.95	มาก
3	ท่านมักเผยแพร่ความรู้ ให้บริการวิชาการใน ประเด็นที่สอดคล้องกับ ความต้องการของ ผู้รับบริการได้	3.34	0.99	ปาน กลาง	3.73	0.83	มาก	3.60	0.87	มาก	3.50	0.89	ปาน กลาง	3.40	0.84	ปาน กลาง	3.71	0.93	มาก

ตารางที่ 36 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ	3.18	1.10	ปานกลาง	3.60	1.06	มาก	3.57	1.09	มาก	3.38	1.25	ปานกลาง	3.70	1.05	มาก	3.55	1.02	มาก
5	ท่านนำความรู้ประสบการณ์ของท่านมาให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.61	0.90	มาก	3.85	0.90	มาก	3.77	0.84	มาก	3.65	1.12	มาก	3.60	1.07	มาก	3.94	1.06	มาก
6	ท่านมีการศึกษาข้อมูลเตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี	3.89	0.87	มาก	4.10	0.66	มาก	3.94	0.87	มาก	4.18	0.79	มาก	3.90	0.73	มาก	4.26	0.63	มาก

ตารางที่ 36 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการ ให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
7	ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มา ขอรับคำแนะนำปรึกษาได้ อย่างชัดเจนเสมอ	3.78	0.88	มาก	4.08	0.58	มาก	4.02	0.76	มาก	4.12	0.88	มาก	4.00	0.94	มาก	4.29	0.69	มาก
รวม		3.52	0.95	มาก	3.85	0.80	มาก	3.72	0.87	มาก	3.76	0.97	มาก	3.70	0.93	มาก	3.91	0.86	มาก

จากตารางที่ 36 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็น
ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.86) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อ
การสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$,
S.D. = 0.87) รองลงมา คือ อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้
อย่างชัดเจนเสมออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 1.88) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อ
เสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่าง
สถาบันทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. =
1.10)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการ
สอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D.
= 0.66) รองลงมา คือ อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่าง
ชัดเจนเสมออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.58) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งใน
และต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.06)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์
ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$
4.02, S.D. = 0.76) รองลงมา คือ อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการ
เป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีคืออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.87) และอาจารย์มีการพบปะ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่สนใจวิชาการอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.85)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีการศึกษาข้อมูลเตรียมเอกสาร สื่อการ
สอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D.
= 0.79) รองลงมา คือ อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่าง
ชัดเจนเสมออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.88) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้าง

ความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 1.25)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.94) รองลงมา คือ อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีคืออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.73) และอาจารย์มักเผยแพร่ความรู้ให้บริการวิชาการในประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการได้มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.84)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดีคืออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.63) และอาจารย์ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 1.02)

ตารางที่ 37 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ
จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทัศนคติต่องานบริการวิชาการ																		
1	ท่านมักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน	2.84	1.26	ปานกลาง	3.17	1.15	ปานกลาง	3.36	1.05	ปานกลาง	3.71	0.83	มาก	3.30	1.33	ปานกลาง	3.90	0.94	มาก
2	ท่านสามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูลคำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ	3.67	0.96	มาก	3.91	0.71	มาก	3.72	0.80	มาก	3.79	1.00	มาก	3.60	0.96	มาก	4.10	0.74	มาก
3	ท่านยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา	4.06	0.77	มาก	4.13	0.70	มาก	4.02	0.70	มาก	4.15	0.92	มาก	3.80	0.91	มาก	4.26	0.68	มาก

ตารางที่ 37 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	ท่านมีก็นำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต	3.69	0.95	มาก	1.07	0.76	น้อยที่สุด	4.02	0.92	มาก	4.09	1.11	มาก	3.80	1.03	มาก	4.10	0.83	มาก
5	ท่านนำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.40	1.15	ปานกลาง	3.78	1.01	มาก	3.55	0.99	มาก	3.59	1.10	มาก	3.60	0.69	มาก	3.65	1.08	มาก
รวม		3.53	1.02	มาก	3.21	0.87	ปานกลาง	3.73	0.89	มาก	3.86	0.99	มาก	3.62	0.99	มาก	4.00	0.85	มาก

จากตารางที่ 37 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็น ทัศนคติต่องานบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.95) และอาจารย์มัก ได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 1.26)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ใน การร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ สามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการ ให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.71) และอาจารย์ มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตมีค่าเฉลี่ย อันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.07$, S.D. = 0.76)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต มีค่าเท่ากับ ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการ ที่รวมถึงการให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.80) และมักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.05)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.92) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 1.11) และอาจารย์นำความรู้

จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 1.10)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเท่ากับ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ มีค่าเท่ากับนำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.96) และอาจารย์มักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 1.33)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ อาจารย์สามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูลคำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ มีค่าเท่ากับ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.74) และอาจารย์นำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 1.08)

ตารางที่ 38 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ																		
1	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดี	3.62	0.77	มาก	3.70	0.84	มาก	3.53	0.83	มาก	3.68	1.03	มาก	3.70	0.94	มาก	3.97	0.83	มาก
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี	3.12	1.04	ปานกลาง	3.31	0.97	ปานกลาง	2.96	0.95	ปานกลาง	3.18	1.11	ปานกลาง	3.60	0.69	มาก	3.42	0.99	ปานกลาง
3	ท่านมีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.20	1.05	ปานกลาง	3.37	0.93	ปานกลาง	3.21	0.97	ปานกลาง	3.44	1.18	ปานกลาง	3.70	0.67	มาก	3.45	0.99	ปานกลาง
	รวม	3.31	0.95	ปานกลาง	3.46	0.91	ปานกลาง	3.23	0.92	ปานกลาง	3.43	1.11	ปานกลาง	3.66	0.77	มาก	3.61	0.94	มาก

จากตารางที่ 38 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้
ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$,
S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน
ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$
3.06, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับ
ผู้เรียนอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.05) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ
ในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 1.04)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม
ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. =
0.84) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่าง
เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.93) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน
ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$
= 3.31, S.D. = 0.97)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม
ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. =
0.83) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่าง
เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.97) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน
ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$
= 2.96, S.D. = 0.95)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม
ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. =
1.03) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่าง
เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 1.18) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน

ศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = -3.18$, S.D. = 1.11)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดี มีค่าเท่ากับ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรม ของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.69)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับ ผู้เรียนอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.99) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ ในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.99)

ตารางที่ 39 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ																		
1	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.64	0.99	มาก	3.74	0.78	มาก	3.55	0.97	มาก	3.59	1.15	มาก	3.80	0.63	มาก	4.13	0.84	มาก
2	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	3.07	1.07	ปานกลาง	3.27	1.03	ปานกลาง	3.06	1.07	ปานกลาง	3.06	1.25	ปานกลาง	3.40	1.07	ปานกลาง	3.26	1.15	ปานกลาง

ตารางที่ 39 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3	ท่านสามารถเชื่อมโยง วัฒนธรรมชุมชนกับการ เรียนการสอนได้อย่าง เหมาะสม	3.15	1.02	ปาน กลาง	3.55	0.93	มาก	3.30	0.88	ปาน กลาง	3.26	1.21	ปาน กลาง	3.50	0.85	ปาน กลาง	3.48	0.96	ปาน กลาง
4	ท่านมีการบูรณาการงาน ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมนิสิต	3.44	2.87	ปาน กลาง	3.64	0.88	มาก	3.28	0.90	ปาน กลาง	3.41	1.20	ปาน กลาง	3.50	0.85	ปาน กลาง	3.65	1.01	มาก
5	ท่านมีการประเมินผล ความสำเร็จของการบูรณา การงานด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมนิสิต	3.08	1.11	ปาน กลาง	3.48	1.05	ปาน กลาง	3.09	0.90	ปาน กลาง	3.03	1.42	ปาน กลาง	3.30	1.05	ปาน กลาง	3.45	1.09	ปาน กลาง

ตารางที่ 39 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
6	ท่านมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม	3.04	1.16	ปานกลาง	3.40	1.09	ปานกลาง	2.96	1.06	ปานกลาง	2.88	1.40	ปานกลาง	3.00	1.15	ปานกลาง	3.45	1.20	ปานกลาง
รวม		3.23	1.37	ปานกลาง	3.51	0.96	มาก	3.20	0.96	ปานกลาง	3.20	1.27	ปานกลาง	3.41	0.93	ปานกลาง	3.57	1.04	มาก

จากตารางที่ 39 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็น
ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$,
S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี อาจารย์สอนสอดคล้องถึงคุณค่าของ
วัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.99) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียน
การสอนและกิจกรรมนิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 2.87) และอาจารย์มีการเผยแพร่
กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมมี
ค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 1.16)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 5-10 ปี อาจารย์สอนสอดคล้องถึงคุณค่าของวัฒนธรรม
ประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.78)
รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน
และกิจกรรมนิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.88) และอาจารย์สอนสอดคล้องถึงคุณค่า
วัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และ
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 1.03)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี อาจารย์สอนสอดคล้องถึงคุณค่าของวัฒนธรรม
ประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.97)
รองลงมา คือ อาจารย์สามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 0.88) และอาจารย์มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 1.06)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 16-20 ปี อาจารย์สอนสอดคล้องถึงคุณค่าของวัฒนธรรม
ประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 1.15)
รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน
และกิจกรรมนิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 1.20) และอาจารย์มีการเผยแพร่กิจกรรม

หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$, S.D. = 1.40)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี อาจารย์สอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม มีค่าเท่ากับ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.85) และมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 1.15)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี อาจารย์สอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 1.01) และอาจารย์สอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 1.15)

ตารางที่ 40 สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
จำแนกตามประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ทัศนคติต่องานส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม																		
1	ท่านติดตามข่าวสารด้าน ศิลปวัฒนธรรมของไทยและ ประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ผ่านสื่อต่างๆ เสมอ	3.30	1.13	ปาน กลาง	3.43	1.02	มาก	3.02	0.96	ปาน กลาง	3.35	1.12	ปาน กลาง	3.30	1.05	ปาน กลาง	3.52	1.06	มาก
2	ท่านรู้ว่าหน้าที่ในการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้ คงอยู่นั้นเป็นหน้าที่ของ อาจารย์ทุกคน	4.10	0.82	มาก	4.05	0.75	มาก	3.79	0.83	มาก	3.88	1.27	มาก	4.00	0.66	มาก	4.35	0.75	มาก

ตารางที่ 40 (ต่อ)

(n=351)

ข้อ	สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์																	
		น้อยกว่า 5 ปี			5-10 ปี			11-15 ปี			16-20 ปี			21-25 ปี			มากกว่า 25 ปี		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3	ท่านรู้สิทธิทางแผนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป	4.19	0.80	มาก	4.18	0.74	มาก	4.04	0.75	มาก	4.03	1.14	มาก	4.30	0.82	มาก	4.45	0.62	มาก
4	ท่านมักเข้าร่วมในกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่เสมอ	3.78	0.99	มาก	3.81	0.84	มาก	3.47	0.83	ปานกลาง	3.53	1.30	มาก	3.80	0.63	มาก	3.84	0.82	มาก
5	ท่านมีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย	4.36	0.75	มาก	4.39	0.73	มาก	4.30	0.68	มาก	4.35	0.95	มาก	4.60	0.69	มากที่สุด	4.68	0.59	มากที่สุด
6	ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการถอดถอดความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้เรียนรักท้องถิ่นมากขึ้น	3.71	0.86	มาก	3.84	0.88	มาก	3.74	0.87	มาก	3.62	1.15	มาก	3.50	0.70	ปานกลาง	3.87	0.95	มาก
รวม		3.90	0.89	มาก	3.95	0.83	มาก	3.72	0.82	มาก	3.79	1.15	มาก	3.91	0.76	มาก	4.11	0.80	มาก

จากตารางที่ 40 พบว่า สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.80)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิ
ปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ อาจารย์
รู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป อยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.80) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศ
เพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$,
S.D. = 1.13)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญา
ไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์รู้สึกหวง
แหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$
4.18, S.D. = 0.74) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
อาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 1.02)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิ
ปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ อาจารย์
รู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.75) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศ
เพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$,
S.D. = 0.96)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิ
ปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.95) รองลงมา คือ อาจารย์
รู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.14) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศ
เพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$,
S.D. = 1.12)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน 21-25 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ อาจารย์รู้สึกห่วงหาและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.82) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 1.05)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 25 ปี อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ อาจารย์รู้สึกห่วงหาและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.62) และอาจารย์ติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 1.06)

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยที่ได้เสนอไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจารณ์ประเด็นที่สำคัญ รายละเอียดดังนี้

สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีสมรรถนะทางด้านความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา มีทักษะการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์มีลักษณะมาตรฐานในการผลิตบัณฑิต เป็นผู้ให้ความรู้ มีส่วนกำหนดอนาคตของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับที่ จรัส สุวรรณเวลา (2551: 97-101) กล่าวว่า อาจารย์จึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูง สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เพื่อให้รู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

2. สมรรถนะด้านการวิจัย จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีความรู้ในการทำวิจัย มีทักษะการทำวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนมากเป็นอาจารย์รุ่นใหม่มีประสบการณ์น้อย ขาดความสามารถ ความพร้อมในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินดารัตน์ (2543 : 16) กล่าวว่า การเตรียมนักวิจัยในระดับ อุดมศึกษาควรเป็นผู้มีความสามารถในการวิจัยเมื่อเข้าทำงานจึงสามารถดำเนินการวิจัยได้ทันที โดยให้ความพร้อมสำหรับการวิจัย

3. สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีความรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ มีทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริการวิชาการเป็นหน้าที่หนึ่งของอาจารย์ในการบริการวิชาการแก่สังคมอาจารย์ควรมีความรู้แม่นยำ ถนัดในสาขาของอาจารย์และสามารถประยุกต์ความรู้เข้ากับสภาพความเป็นจริงของสังคมได้รวมทั้งอาจารย์ต้องมีระบบและขั้นตอนในการจัดการผลการปฏิบัติงาน การประเมินความพึงพอใจในการให้บริการวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน (2551: 281) กล่าวว่า การจัดการผลการปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือหรือวิธีการในการบูรณาการ กระบวนการจัดการทรัพยากรมนุษย์กับการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร

4. สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ มีทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ศิลปวัฒนธรรมเป็นสมบัติของสังคมและสมบัติของมนุษยชาติ สมควรที่มหาวิทยาลัยจะต้องใส่ใจและให้ความสำคัญ กับบทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยู่เสมอ ควรที่คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยจะต้องให้ความสำคัญและให้ความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยคณะต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามจุดเน้นของคณะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการ บูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต

การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสมรรถนะทาง ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามพบว่ามีรายการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยต่ำ ได้แก่ ความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย และการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้กับนิสิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์บางส่วนมีประสบการณ์ในการสอนสูงกว่า 20 ปีขึ้นไปอาจจะไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะทางด้านเทคโนโลยีนอกจากนี้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ไม่ได้ผ่านการฝึกฝนในบทบาทของการเป็นผู้สอนโดยตรง มิได้มีการผ่านการฝึกฝนในวิชาชีพอาจารย์อย่างแท้จริง อาจารย์ส่วนใหญ่จึงใช้วิธีการสอนตามประสบการณ์ที่ตนเองได้รับระหว่างการเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขานั้นๆ จึงขาดความชำนาญในวิชาชีพอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับ บัณฑิต ทิพากร (2551: 23-32) กล่าวว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่เข้ามาเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาโดยไม่ได้ผ่านการฝึกฝนในการเป็นผู้สอน และผู้จัดการเรียนการสอน อาจารย์บางท่านอาจจะผ่านการเป็นผู้ช่วยสอนมาบ้างเพียงเล็กน้อยซึ่งก็ไม่ได้จัดว่าเป็นการฝึกฝนในวิชาชีพอาจารย์จริงๆ ในอดีตที่ผ่านมา สถาบันการศึกษานั่นการถ่ายทอดองค์ความรู้ศาสตร์ต่างๆ โดยคณาจารย์ที่ได้รับการฝึกฝนวิชาชีพในสาขานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ จรัส สุวรรณเวลา (2551: 97-101) กล่าวว่า อาจารย์จึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูง สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง

เพื่อให้รู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ในกระบวนการเรียนการสอนต้องยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้เรียนรู้อย่างมีความสุขมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ได้พัฒนาสมอง ความคิดและสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543 : 43) กล่าวว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้กระบวนการของความรู้มีอยู่หลายหลายที่อาจารย์จะเข้าถึงได้เองและเข้าถึงได้ง่ายตามความสนใจ การพัฒนาอาจารย์ในอนาคตจึงควรคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าในด้านนี้ด้วย

ด้านการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสมรรถนะทางด้านการวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชนหรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์แก่สังคม ความพยายามในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัย และทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ขาดทักษะและขาดประสบการณ์ในการทำวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แพร่ความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน ไม่มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2556) สมรรถนะด้านการวิจัยที่เป็นจริงของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง สมรรถนะด้านความสามารถเสนอผลงานวิจัยเพื่อจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ได้ มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย ดังที่ ทศนา แสงศักดิ์ (2543, หน้า 72-73) ได้กล่าวถึงหน้าที่สำคัญของบุคลากรด้านการศึกษาคือ การทำวิจัย ครูหรืออาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องเพิ่มบทบาทในการเป็นนักวิจัยเพื่อนำข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้สอนระดับใด สามารถทำวิจัยได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา งานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่ายซับซ้อนอย่างไรขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ปัญหาและสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2555) มีระบบการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยคณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการ

จัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินดารัตน์ (2543 : 37) กล่าวว่า การส่งเสริมเจตคติของอาจารย์ในการวิจัยควรดำเนินการให้อาจารย์ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยที่ส่งเสริมการสอน การวิจัยที่จะมาส่งเสริมการสอนนี้ ควรเป็นทั้งความรู้หรือเนื้อหาวิชาที่ได้จากการวิจัยและส่วนที่เป็นกระบวนการของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ กล่อมสุข (2555) พบว่า การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ด้านที่ค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดได้แก่ การส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนและพฤติกรรมของผู้เรียน การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย มุ่งคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี

ด้านการให้บริการวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสมรรถนะทางด้านการให้บริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามพบว่ามีรายการที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ การบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงาน โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ และการได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยขาดการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการบริการวิชาการขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้มีเรื่องทางสังคมซึ่งเป็นแนวทางการวางพื้นฐานความเข้าใจ การสร้างความตระหนักให้อาจารย์ในการบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจอย่างหนึ่งของอาจารย์ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบ ที่มีความสัมพันธ์กับพันธกิจของมหาวิทยาลัยฯ มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์มีความพร้อมในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งบริการ (Service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรวมทั้งจัดทำงบประมาณสนับสนุนและจัดทำระเบียบของการให้บริการ กำหนดภาระงานของอาจารย์ให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง (2557) การปฏิบัติงานการบริการวิชาการของอาจารย์มีประเมินความพึงพอใจของการให้บริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้นทุกโครงการ/กิจกรรม และข้อที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดเห็นว่าการปฏิบัติน้อยที่สุดได้แก่ การพิจารณาแนวทางเรื่องค่าตอบแทน/รางวัลที่พึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543 : 24) กล่าวว่า การช่วยเหลืออาจารย์ในงานบริการวิชาการ เน้นที่การให้ความรู้ทักษะและความสามารถของตัวคณาจารย์ตามที่สังคมต้องการและตรงกับความสามารถทางวิชาการของอาจารย์ผู้นั้นแต่อาจารย์ต้องปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการนั้นด้วย อาจารย์และหน่วยงานที่มีความรู้และหลักวิชาอยู่และพิจารณาเห็นว่าความรู้และวิชานั้นสมควรเผยแพร่ความรู้ ความคิด สารที่อาจารย์และสถาบันมีให้แก่สังคมผ่านสื่อสารมวลชน การจัดประชุมโดยสถาบันและผ่านเอกสารตำราที่เขียนโดยคณาจารย์สำหรับประชาชนทั่วไปอ่าน สอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา (2543) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบต่อสังคมปัญหาอุดมศึกษาไทยที่ผ่านมาเห็นได้ชัดว่าเติบโตและพัฒนาบนพื้นฐานหลักวิชาและแนวคิดต่างประเทศเพราะเป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่เน้นเรื่องการสอน ซึ่งส่วนใหญ่จะสอนความรู้ของต่างประเทศเป็นสำคัญ ทำให้การเรียนการสอนของเรามีปัญหาในเชิงความสอดคล้อง และสัมพันธ์กับสังคมอย่างมาก การเรียนการสอนไม่น้อยไม่สัมพันธ์กับสังคมเท่าที่ควร สถาบันอุดมศึกษาเองก็ไม่ได้มีบทบาทกับสังคมมากเท่าที่ควรยังแยกตัวออกจากสังคม การเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโดยตรงก็ยังมีอยู่น้อย ยิ่งในสังคมใหม่จะเป็นสังคมของความรู้มากขึ้น ความจำเป็นเหล่านี้ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาและส่งเสริมให้คณาจารย์ต้องมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์โดยตรงกับสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ (2555) ให้มีระบบการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของคณะ ดังนั้น คณะพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสมรรถนะทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามพบว่ามียาการที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนความรู้ ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียน การสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียน การเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอน การบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต การประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต การเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายและการติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่าน

สื่อต่างๆ เสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฯ ส่วนใหญ่คิดว่ามีภาระหน้าที่ในการเรียน การสอน การทำวิจัย การบริการวิชาการ มีเสรีภาพทางวิชาการสูงที่จะดำเนินการสอนไปโดยอิสระ ตามหลักวิชาและวิชาการที่เรียนมา และผลักดันพันธกิจดังกล่าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย แต่ อาจารย์โดยทั่วไปมักจะไม่สนใจต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและไม่มีการสอนสอดแทรกถึง คุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้ผู้เรียน อาจารย์ควรเล็งเห็นความสำคัญของการ เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเราจะต้องเรียนรู้ตัวตนของประเทศเพื่อน บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริรัตน์ สุดใจ (2556) สภาพและความต้องการการเตรียม ความพร้อมบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหาร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งในส่วน ของสภาพจริงของการเตรียมความพร้อมและสภาพความต้องการการเตรียมความพร้อมที่คาดหวัง ซึ่ง สอดคล้อง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) กล่าวว่า ความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์ใน ระดับอุดมศึกษา ความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์ นอกจากจะต้องดำเนินการตามกฎหมายการศึกษา แล้วยังมีเหตุผลด้านอื่นที่สนับสนุนให้คณาจารย์ระดับอุดมศึกษาสมควรได้รับการพัฒนาอย่างเป็น ระบบอีกหลายประการ เช่น การแข่งขันของประเทศชาติในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม เทคโนโลยี ข่าวดสาร การสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง กระแสเรียกร้องจากสังคมให้ ต้องพัฒนาครู คณาจารย์ ในฐานะวิชาชีพชั้นสูง การปรับตัววิสัยทัศน์ของสถาบันการศึกษาในการพัฒนา การศึกษาที่จำเป็นต้องทบทวนความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การเรียนการสอน การ ประเมินผลการเรียนให้ทันกับโลกปัจจุบันและอนาคต อันจำเป็นต้องพัฒนาคณาจารย์ให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า อาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกและปริญญาโทมีสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วุฒิการศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งที่ทำให้อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะคติ ในการที่จะมีสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การ วิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ แก้วแจ่ม (2547) ผู้มีระดับวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถพื้นฐานในการ จัดการเรียนการสอน ด้านวิธีการวัดผลและประเมินผล และด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียนสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่า ประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 25 ปี มีสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มากกว่าประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี , 5-10 ปี , 11 -15 ปี , 16-20 ปี และ 21-25 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสบการณ์ในการสอนที่แตกต่างกันทำให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจและเคยชินกับสมรรถนะ ทักษะ ทักษะ ทักษะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี ยังไม่มีความชำนาญเชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ แก้วแจ่ม (2547) กลุ่มตัวอย่าง ที่มีประสบการณ์ในการสอนสูงกว่า 10 ปี มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนด้านความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีของ Taro Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 351 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สรุปได้ดังนี้

สมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีสมรรถนะทางด้านความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา มีทักษะการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ
2. สมรรถนะด้านการวิจัย จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีความรู้ในการทำวิจัย มีทักษะการทำวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัย

3. สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรมีความรู้รอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ มีทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการวิชาการ

4. สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากผลการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ควรรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ มีทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.4 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 64.1 ตำแหน่งวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 67.8 ตำแหน่ง บริหารส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งบริหาร คิดเป็นร้อยละ 77.5 และประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.6

2. การวิเคราะห์สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.903) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะของอาจารย์อยู่ในอันดับสูงสุด คือ สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.673) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.997) และสมรรถนะของอาจารย์อยู่ในอันดับต่ำสุด คือ สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.013)

3. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนประเด็นความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.669) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.593) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.675) และอาจารย์มีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.688)

4. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นทักษะการสอน ใช้สื่อและเทคโนโลยีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.677) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.586) รองลงมา คือ อาจารย์ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.668) และอาจารย์มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.747)

5. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนประเด็น ทักษะคิดต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.674) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์รักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.562) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.605) และอาจารย์มีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอก มหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.881)

6. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นความรู้ในการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.796) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.730) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.97$, S.D. = 0.746) และอาจารย์มีสมารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.843)

7. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นทักษะการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.077) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์สามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.881) รองลงมา คือ อาจารย์มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.996) และอาจารย์มีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง หรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 1.316)

8. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการวิจัย ประเด็นทัศนคติต่อการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 1.119) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์คิดว่านักวิจัยต้องมีการขยายกรอบอย่างเคร่งครัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.687) รองลงมา คือ อาจารย์ศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.807) และอาจารย์มักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 2.039)

9. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นความรู้ทางวิชาการ และให้คำปรึกษาได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.931) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.905) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.903) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.985)

10. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทักษะการนำเสนอความรู้ และบริการวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.906) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีการศึกษาข้อมูล เตรียมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.789) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.789) และอาจารย์มีให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.108)

11. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ประเด็นทัศนคติต่องานบริการวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.961) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.758) รองลงมา คือ อาจารย์มักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$,

S.D. = 0.918) และอาจารย์มักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.188)

12. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.954) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.841) รองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 1.011) และอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.011)

13. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 1.198) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์สอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ ผู้เรียนอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.937) รองลงมา คือ อาจารย์มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนิสิต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.877) และอาจารย์มีสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 1.085)

14. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเด็นทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.889) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.748) รองลงมา คือ อาจารย์รู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควรดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.807) และอาจารย์มีติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.071)

15. การวิเคราะห์สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.882) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.650) รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.857) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$, S.D. = 1.214) อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.680) รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.920) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 1.032) อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้าน หลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.658) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.896) และด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.056)

16. การวิเคราะห์สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.867) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ ด้านหลักสูตรและการเรียนการ สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.627) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.768) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.929)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ น้อยกว่า 5 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.684) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 1.081) และด้านการให้บริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 0.961)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 5-10 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย สูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.661) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.909) และด้านการให้บริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.846)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 11-15 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.662) รองลงมา คือ ด้านการให้บริการวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.889) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.903)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 16-20 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.623) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.935) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 1.182)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ 21-25 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.689) รองลงมา คือ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.768) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.824)

อาจารย์มีประสบการณ์การสอนฯ มากกว่า 25 ปี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.627) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.875) และด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 1.037)

ข้อเสนอแนะ

ผลจากวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. การกำหนดสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์มีสมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ มีความรู้ในสาขาวิชาโครงสร้างและเนื้อหา วิชา มีทักษะการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และวิชาชีพ สมรรถนะด้านการวิจัย ได้แก่ มีความรู้ในการทำวิจัย มีทักษะการทำวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัย สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ ได้แก่ มีความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้ มีทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการวิชาการ สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ มีทักษะ ในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่องานส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยฯ มีกรอบทิศทางในการกำหนดรูปแบบสมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าควรมีลักษณะอย่างไร ให้ครอบคลุมภารกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สี่ด้าน นอกจากนี้คณาจารย์ยังมีทิศทางในการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพความเข้มแข็งในการเรียนการสอนโดยใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติ

2. สมรรถนะด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีการปฏิบัติอันดับต่ำสุด ในประเด็น ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยีและทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้อาจารย์มีภาระงานสอนและการทำวิจัยมากขึ้นจึงไม่มีเวลาหาความรู้เพิ่มเติมในการผลิตสื่อ ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ ควรมีศูนย์ บริการ ในการผลิตสื่อการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทัน สมัยมีการผลิตสื่อที่หลากหลายหรือเอกสารประกอบการสอน ให้บริการอบรม ให้บริการออกแบบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้นและอาจารย์ควรเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมที่อาจารย์มักมีการสอนแบบบรรยายวิธีการสอนใช้การถ่ายทอดความรู้ไม่ถ่ายทอดความคิดเป็น ทำเป็น มุ่งเน้นการท่องจำไม่สามารถปลูกฝังการรักที่เรียนรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยฯ ควรพัฒนาอาจารย์ใหม่ให้มีทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอนโดยการจัดอบรมหรือสร้างแรงกระตุ้น แรงจูงใจโดยการใช้เกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ ให้รางวัลและผลตอบแทน การพัฒนาอาจารย์ในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนและด้านอื่นๆ นั้นจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเป็นกิจกรรมที่อาจารย์เห็นคุณค่าด้วยตนเอง เห็นว่ากิจกรรมเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์และเอื้อต่อการทำงานของอาจารย์

3. สมรรถนะด้านการวิจัย จากผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีการปฏิบัติอันดับต่ำสุด ในประเด็นทักษะการทำวิจัย มหาวิทยาลัยฯ ควรมีนโยบายในการบริหารงานวิจัยเชิงรุกในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวิจัย และเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ มีความคาดหวังสูงในการที่จะให้อาจารย์มีการทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ทำให้ขาดระบบการจัดการความรู้ทางด้านการวิจัยเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างนักวิจัยที่จะเกษียณกับนักวิจัยรุ่นใหม่ การสังเคราะห์ผลงานวิจัยหรือการถ่ายทอดความรู้สู่บทความวิชาการเพื่อการถ่ายทอดสู่สังคมยังน้อย ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ ควรมีนโยบายในการรับอาจารย์ใหม่สำหรับผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์จะต้องมีศักยภาพในการทำงานวิจัยด้วย โดยอาจพิจารณาจากสาขาการวิจัยที่ทำมาหรือแผนการวิจัยและความสามารถในการวิจัย จัดให้ผู้มีประสบการณ์ด้านการวิจัยได้ช่วยเหลือนักวิจัยใหม่ๆ โดยจัดกิจกรรมที่ให้อาจารย์สามารถขอคำปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์ได้ อาจารย์ควรตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยที่ส่งเสริมการสอน ควรมีการถอดบทเรียนและจัดการความรู้ของนักวิจัยรุ่นเก๋านักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อให้สามารถสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพทดแทนนักวิจัยที่จะเกษียณ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้นักวิจัยมีการจัดการสังเคราะห์ผลงานวิจัยหรือจัดทำบทความวิชาการเพิ่มเติมเพื่อการถ่ายทอดสู่สังคมให้มากขึ้น ส่งเสริมให้อาจารย์มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป

4. สมรรถนะด้านการให้บริการวิชาการ จากผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อาจารย์ขาดความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ การบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ การรับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ของการให้บริการวิชาการด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของคณะ มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งการบริการ ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ในการให้บริการวิชาการควรมีการวางแผน ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้อาจารย์ควรมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย อย่างเป็นระบบ เช่น อาจารย์กำหนด ให้นำสินค้านำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วน และนำความรู้ ประสบการณ์ จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย และมีการสำรวจความต้องการของชุมชนหรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของคณะ มหาวิทยาลัยฯ ควรส่งเสริมให้อาจารย์เป็นวิทยากรในการบริการวิชาการให้กับชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง

5. สมรรถนะด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน ความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียน การสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของประชาคมอาเซียน ให้แก่ผู้เรียน การเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอน การบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต การประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต การเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายและการติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรม

เสริมหลักสูตรของนิสิตมีนโยบายการจัดทำโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมที่เน้นการก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าแก่ชุมชนให้มากขึ้น มหาวิทยาลัยต้อง ส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องอาเซียนศึกษาให้มากขึ้นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของ ประเทศเพื่อนบ้าน มีการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมกับประเทศในกลุ่มอาเซียน และควรมีการ ประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรมและนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป

6. สมรรถนะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามวุฒิการศึกษาและ ประสบการณ์ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกและวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และสมรรถนะอาจารย์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การ สอนมากกว่า 25 ปีมีสมรรถนะทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการ วิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มากกว่าประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี , 5-10 ปี , 11-15 ปี , 16-20 ปี และ 21-25 ปี ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมในการพัฒนาอาจารย์ตามระดับ การศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานในความสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การ ประเมินผลการเรียนให้ทันกับโลกปัจจุบันและอนาคต อันจำเป็นต้องพัฒนาอาจารย์ให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจวิจัยและเกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ควรมีการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน เช่น ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ตามช่วงประสบการณ์ในการทำงาน ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ทางด้านเทคโนโลยี
2. ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์สู่อาจารย์มืออาชีพของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2549. **มาตรฐานการอุดมศึกษา** (Online).

<http://www.techhome.rmutk.ac.th>, 5 มิถุนายน 2556.

ขจรศักดิ์ หาญณรงค์. 2544. **สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา** (Online).

<http://www.nova6122.com/Novaace/Competencyhtm>, 20 กรกฎาคม 2556.

ขวัญดาว แจ่มแจ้ง. 2556. **กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษภูิบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.**

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.**

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์กลางคพรว.

จรัส สุวรรณเวลา. 2551. **ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย.** กรุงเทพมหานคร:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรประภา อัครบวร. 2549. **สร้างคนสร้างผลงาน.** กรุงเทพมหานคร: ก.พลพิมพ์ (1996).

ชาติรี โพธิกุล. 2552. **สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี**

เขต 2 ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชูชัย สมितिไกร. 2550. **การสรรหา การคัดเลือก และการประเมินผลการปฏิบัติงานของ**

บุคลากร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์วิทย์ แสงทอง. 2546. **การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ:

เอชอาร์เซนเตอร์.

ณรงค์วิทย์ แสงทอง. 2547. **มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ**. กรุงเทพมหานคร:
เอชอาร์เซ็นเตอร์.

ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน. 2551. **การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็น เพรส.

เทียน ทองแก้ว. 2551. **สมรรถนะการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา**. (Online).
<http://dusithost.dusit.ac.th/~ei/tuan/file21122005046.doc>. 20 กรกฎาคม 2556.

พัฒนา แสงศักดิ์. 2543. **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ธีรศักดิ์ อัครบวร. 2542. **ความเป็นครู**. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์ (1996).

บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

บัณฑิต ทิพากร. 2551. **อาจารย์มืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เครือข่ายการพัฒนา
วิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, 23-32.

ประมา ศาสตรระจุ. 2550. **การพัฒนาเกณฑ์สมรรถนะในการประเมินผลการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**.

ประสาธ สืบคำ. 2551. **อาจารย์มืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เครือข่ายการพัฒนา
วิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, 17-18.

ประสิทธิ์พร สืบสุข. 2552. **คุณลักษณะตามสภาพจริงและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูตาม
ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**

- ประเสริฐ แก้วแจ่ม. 2547. ความสามารถพื้นฐานเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่าง
อุตสาหกรรมสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประไพ สิทธิเลิศ. 2542. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เพียว สุตรัก. 2553. ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กร
แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). 2541. การศึกษาเครื่องมือพัฒนาที่ยังต้องพัฒนามูลนิธิพุทธธรรม.
กรุงเทพฯ: บริษัท สหมิตรธรรม จำกัด.
- พลสันห์ โพธิ์ศรีทอง. 2549. บนเส้นทางที่สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: เอสแอนด์จีกราฟฟิค.
- เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง. 2557. การพัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การ
บริหารและการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2543. การพัฒนาคณาจารย์. ม.ป.ท.
- _____. 2551. อาจารย์มืออาชีพ แนวคิด เครื่องมือ และการพัฒนา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กร
ระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2555. คู่มือตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพภายในสำหรับสถาบัน
สำนัก ปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555. กรุงเทพมหานคร: สหประชาพาณิชย์.

ยุวดี ขางสว. 2550. ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา
จังหวัดกาญจนบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.

_____. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร:
อักษรเจริญทัศน์.

รุ่งทิวา จักรกร. 2529. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ฤทัยรัตน์ กล่อมสุข. 2555. การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัฒนา พัฒนพงศ์. 2547. BSC และ KPT เพื่อการเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน.
กรุงเทพมหานคร: แปซิฟิก.

วิรัช สมบัติศักดิ์. 2548. การพัฒนาตนเอง. กรุงเทพมหานคร: ดันหญา.

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. 2544. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์ปอร์ต.

ศิริรัตน์ สุกใจ. 2556. แนวทางการเตรียมความพร้อมบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเตรียม
ทหารเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556. **ก้าวแรกสู่อาจารย์มืออาชีพ** (Online).

<http://basd.mua.go.th>, 15 มิถุนายน 2556.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.). 2548. **การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์**. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง สมรรถนะของข้าราชการ.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2547. **รายงานสรุปผลประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. เอกสารเผยแพร่

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548. **แนวทางการพัฒนาอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. 2553. **Competency : เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้** (Online).

http://www2.ftpi.or.th/dwnld/pworld/pw53/53_human2.pdf. 20 กรกฎาคม 2556.

อริพงษ์ ฤทธิชัย. 2550. **แนวคิดเรื่องสมรรถนะ** (Online).

<http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=2213>. 20 กรกฎาคม 2556.

อังสินันท์ อินทรกำแหง และ ทศนา ทองภักดี. 2549. **การพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐเอกชนและในกำกับของรัฐ**. รายงานเสนอสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มกราคม 2549. ม.ป.ท.

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. 2547. **ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์เขavnปัญญาและบุคลิกภาพห้าด้านตามแนวคิดของคาสตาและแมคเคลของบุคลากรทางการตลาดในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อารีวรรณ น้อยดี. 2553. การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา

Boyatzis, R.E. 1982. **The Competent Manager**. New York: McGraw-Hill.

Dales, M. and K. Hes. 1995. **Creating Training miracles**. Sydney: Prentice Hall.

Hoyle, E. 1969. **The role of the teacher**. London: Rotledge and KeganPual,.

Mitrani, A., M. Dalziel, and D. Fitt. 1992. **Competency based human resource
management: Value driven strategies for recruitment, development, and
reward**. London: McGraw-Hill.

McClelland, D.C. 1973. Testing for Competence rather than for Intelligence,
American Psychologist. 28, pp. 1-14.

Spencer, L.M. and S.M. Spencer. 1993. **Competence at work: Models for Superiors
Performance**. New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/3228 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ชัยเสรี

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านขอเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามเพื่อการวิจัย พร้อมนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ สามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/3228 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ลิลลี่ กาวีตะ

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านขอเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามเพื่อการวิจัย พร้อมนี้ได้แนบบรรณสารเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ สามารถติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๖๕๘-๐๖๗๖ และขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/3228 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขออนุมัติโครงการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชนาด มั่งคั่ง

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ธน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านขอเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามเพื่อการวิจัย พร้อมนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ธน สามารถติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๖๕๘-๐๖๗๖ และขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/3228 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.บุญเรียง ขจรศิลป์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพิชารมณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านขอเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามเพื่อการวิจัย พร้อมนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน สามารถติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/3228 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี เล่ห์มงคล

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านขอเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามเพื่อการวิจัย พร้อมนี้ได้แนบบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน สามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๖๕๘-๐๖๗๖ และขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0183 วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ อินทวิชัย

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร วิจิตรพัชรารมณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0183 วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรริรัญ

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรรัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธี วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรรัตน์ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา อีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0183 วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธ์ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0183 วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา โตบัว

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธ์ วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

สืบสิริ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0183 วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนิรนุช ภาชนะทิพย์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

สืบสิริ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ **0492** วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
เรื่อง ขออนุมัติโครงการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธ์ วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัย จึงขออนุมัติขอทำการเก็บข้อมูลของท่าน พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา อีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ **0492** วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
เรื่อง ขออนุมัติโครงการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธ์ วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัย จึงขออนุมัติขอทำการเก็บข้อมูลของท่าน พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบคลุม ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๓๑๐
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ **0492** วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
เรื่อง ขออนุมัติโครงการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธ์ วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัย จึงขออนุมัติขอทำการเก็บข้อมูลของท่าน พร้อมนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาจำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย อาคารสารสนเทศ โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐, ๑๑๘๔-๗ ต่อ ๒๓๓
ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ **0767** วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดี/หัวหน้าภาควิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้วย นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๑๔๖๐๐๕๐๕ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์ขอทำการเก็บข้อมูลจากท่าน โดยกรอกแบบสอบถามเพื่อประกอบการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางมัลลิกา เกตุขรรค์ตัน โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๔๖๕๘-๐๖๗๖ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครอบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

กองบริการการศึกษา (ฝ่ายบริการการศึกษา)

สำนักทะเบียนและประมวลผล

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

20 มีนาคม 2557

เรียน คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์ ได้รับความเห็นชอบให้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและ ผศ.ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรารักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งผลของการศึกษาในครั้งนี้คาดว่าจะประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ให้สูงขึ้น และส่งผลให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามดังแนบตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านจะทำให้ผลการศึกษาครั้งนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง อนึ่ง ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามผู้ศึกษาจะเก็บเป็นความลับ โดยจะวิเคราะห์และเสนอผลการศึกษาในภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อน้ำที่การงานของท่านแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อให้ตรงตามสภาพที่เป็นจริง แล้วส่งคืนให้ผู้วิจัย ภายในวันที่ 10 เมษายน 2557 ณ กองบริการการศึกษา (ฝ่ายบริการการศึกษา) สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมัลลิกา เกตุขรรค์รัตน์)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง

การศึกษาศมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

.....

1. ในมุมมองของท่านมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับลักษณะทางความรู้ ทักษะ และทัศนคติว่าควรมีลักษณะอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านหลักสูตรและการเรียน การสอน

1. ความรู้ในสาขาวิชา โครงสร้างและเนื้อหาวิชา
2. ทักษะการสอนใช้สื่อและเทคโนโลยี
3. ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในมุมมองของท่านมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับลักษณะทางความรู้ ทักษะ และทัศนคติว่าควรมีลักษณะอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการวิจัย

1. ความรู้ในการทำวิจัย
2. ทักษะการทำวิจัย
3. ทัศนคติต่อการทำวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

3. ในมุมมองของท่านมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับลักษณะทางความรู้ ทักษะ และทัศนคติว่าควรมีลักษณะอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย

1. ความรอบรู้ทางวิชาการและให้คำปรึกษาได้
2. ทักษะการนำเสนอความรู้และบริการวิชาการ
3. ทัศนคติต่องานบริการวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

4. ในมุมมองของท่านมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับลักษณะทางความรู้ ทักษะ และทัศนคติว่าควรมีลักษณะอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม

1. รู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมไทยและต่างประเทศ
2. ทักษะในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและต่างประเทศ
3. ทัศนคติต่องานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านในปัจจุบัน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ตำแหน่งวิชาการ

☐ อาจารย์

☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

☐ รองศาสตราจารย์

☐ ศาสตราจารย์

4. ตำแหน่งบริหาร

☐ ไม่มี

☐ มี(โปรดระบุ)

☐ รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี

☐ หัวหน้าภาควิชา/ประธานสาขา/ผอ.ศูนย์

☐ คณบดี/ผอ.สถาบัน/ผอ.สำนัก

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ประสบการณ์การสอนในระดับมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์

☐ น้อยกว่า 5 ปี

☐ 5-10 ปี

☐ 11-15 ปี

☐ 16-20 ปี

☐ 21-25 ปี

☐ มากกว่า 25 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะอาจารย์ที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะตามหน้าที่ภารกิจที่วัดจาก ความรู้ ความสามารถ ตามสภาพที่เป็นจริงหรือมีผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏให้เห็นจากการทำงานตามภารกิจ ตรงกับ ความเป็นจริงในตัวท่าน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการ ปฏิบัติที่เป็นจริงของท่าน ที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเป็นจริงในตัวท่าน ดังเกณฑ์การประเมิน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง ของท่านมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง ของท่านมาก
3	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง ของท่านปานกลาง
2	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง ของท่านน้อย
1	หมายถึง	รายการนั้นตรงกับสภาพที่เป็นจริง/หรือมีการปฏิบัติที่เป็นจริง ของท่านน้อยที่สุด

ข้อ ที่	รายการ	ระดับสภาพ/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ท่านสอนเป็นอย่างดี					
2.	ท่านมีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน					
3.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4.	ท่านมีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของวิชา					
5.	ท่านมีความสามารถในการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี					
6.	ท่านสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้และงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกคิด วิเคราะห์เหตุและผลได้อย่างสร้างสรรค์					
7.	ท่านมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น					
8.	ท่านมีการผลิตสื่อหรือเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น					
9.	ท่านมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้ทันสมัย					
10.	ท่านสามารถสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเค้าโครงของวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี					
11.	ท่านเอาใจใส่ ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค จนแน่ใจว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในเรื่องที่สอน					
12.	ท่านรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่กำหนดไว้					
13.	ท่านศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาการเรียนการสอน					
14.	ท่านมีการประเมินผลการสอนและการให้คำปรึกษาของผู้เรียนเพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของท่านอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับสภาพ/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
15.	ท่านสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์					
16.	ท่านสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานิสิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี					
17.	ท่านมีการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในหรือนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่นำสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม					
18.	ท่านมีความเข้าใจในนโยบาย หรือทิศทางด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี					
19.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัย					
20.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่					
21.	ท่านมีความเข้าใจในประเด็นแนวโน้มทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ต้องการการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่					
22.	ท่านมักเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นปัญหาในการวิจัย					
23.	ท่านสามารถที่จะสร้างพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ด้วยการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน					
24.	ท่านสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายในการวิจัยเพื่อขยายพรมแดนความรู้เชิงบูรณาการให้กว้างขวางขึ้น					
25.	งานวิจัยที่ท่านทำส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิทยาการขั้นสูง					
26.	ท่านมีผลงานวิจัยที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน หรือสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม					
27.	ท่านมีผลงานที่ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองหรือของมหาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์แก่สังคม					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับสภาพ/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
28.	ท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์					
29.	ผลงานวิจัยของท่านมักได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล					
30.	ท่านสามารถให้ความรู้คำแนะนำด้านการวิจัยแก่นิสิตและผู้สนใจได้เสมอ					
31.	ท่านมีความพยายามในการสร้างสรรค์ ประยุกต์สร้างนวัตกรรมจากการวิจัยอยู่เสมอ					
32.	ท่านศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคนิค ระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ					
33.	ท่านมักจะได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก					
34.	ท่านสามารถทำงานวิจัยเป็นทีมร่วมกับนักวิจัยในสาขาหรือต่างหน่วยงานได้จนเป็นผลสำเร็จ					
35.	ท่านคิดว่านักวิจัยต้องมีจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด					
36.	ท่านมีความร่วมมือหรือมีการสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
37.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการสำรวจและ วิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้รับบริการวิชาการ					
38.	ท่านมีความรู้ ในการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย					
39.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี					
40.	ท่านสามารถวิเคราะห์ วิจัยประเด็นทางวิชาการต่างๆ ให้ผู้รับบริการเข้าใจได้ชัดเจน					
41.	ท่านมีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่สนใจวิชาการอย่างสม่ำเสมอ					
42.	ท่านมักเผยแพร่ความรู้ ให้บริการวิชาการในประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการได้					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับสภาพ/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
43.	ท่านให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของหน่วยงานโดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ					
44.	ท่านนำความรู้ประสบการณ์ของท่านมาให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
45.	ท่านมีการศึกษาข้อมูล เติรมเอกสาร สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี					
46.	ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาขอรับคำแนะนำปรึกษาได้อย่างชัดเจนเสมอ					
47.	ท่านมักได้รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงาน					
48.	ท่านสามารถจัดสรรเวลาในการให้บริการวิชาการที่รวมถึงการให้ข้อมูล คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตและผู้สนใจ					
49.	ท่านยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการด้วยจิตอาสา					
50.	ท่านมักนำองค์ความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิต					
51.	ท่านนำความรู้จากการให้บริการวิชาการมาใช้เป็นหัวข้อในการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง					
52.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของไทยเป็นอย่างดี					
53.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี					
54.	ท่านมีความรู้ในการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม					
55.	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีไทยให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับสภาพ/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
56.	ท่านสอนสอดแทรกถึงคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของ ประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม					
57.	ท่านสามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนกับการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม					
58.	ท่านมีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต					
59.	ท่านมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้าน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมนิสิต					
60.	ท่านมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไทยที่เป็นมรดกของชาติที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม					
61.	ท่านติดตามข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศ เพื่อนบ้านอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ เสมอ					
62.	ท่านรู้ว่าหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ นั้นเป็นหน้าที่ของอาจารย์ทุกคน					
63.	ท่านรู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยที่ควร ดำรงอยู่คู่กับคนไทยตลอดไป					
64.	ท่านมักเข้าร่วมในกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย อยู่เสมอ					
65.	ท่านมีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย					
66.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการต่อยอดความรู้จากภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้ผู้เรียนรักท้องถิ่นมากขึ้น					

ตอนที่ 3 ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางมัลลิกา เกตุขรรรัตน์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 25 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2512
สถานที่เกิด	จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ) สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรัง
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา งานส่งเสริมและพัฒนาทางวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองบริการการศึกษา (ฝ่ายบริการการศึกษา) สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์